

La **Cooperativa Obrera**
afrentà amb èxit
el gran problema
de l'**habitatge**
a la dècada dels 60

L'habitatge social, també prohibitiu

Les condicions
econòmiques
de la **Protecció**
Oficial obliguen
a molts joves
a renunciar
als pisos
adjudicats

VENDA HABITATGES

RASA
Rehabilitació i Arquitectura

Ajuntament de
El Prat de Llobregat

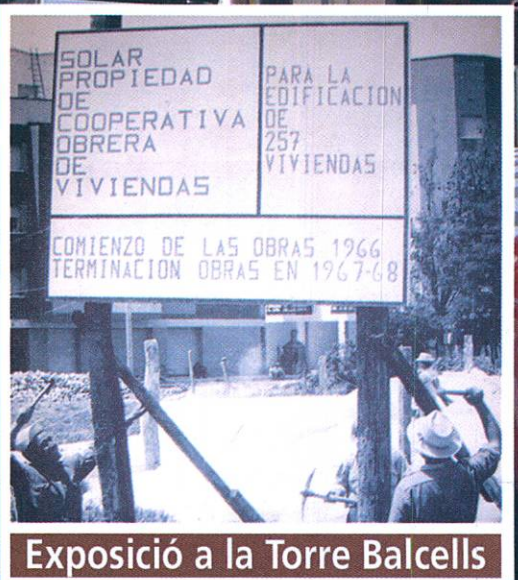

Cambres de la Propietat
de Catalunya

PROMOCIÓ DE 51 HABITATGES AMB PROTECCIÓ OFICIAL (EXPEDIENT 08-B-0016-05)

- Promotor
- Arquitecte
- Aparellador
- Constructor
- Control de qualitat
- Assegurances
- Finançament
- Llicència d'obres
- Vendes

REHABILITACIÓ I ARQUITECTURA S.A.
Santiago Miravittles Torras
Joan Albert Onsés i Archs
C.C ARI-COR S.L. - ESTUALBA S.L.
SGS TECNOS
CAMBRASSEGUR, S.A.
LA CAIXA
Expedient nº 18/05
PRAT ESPAIS

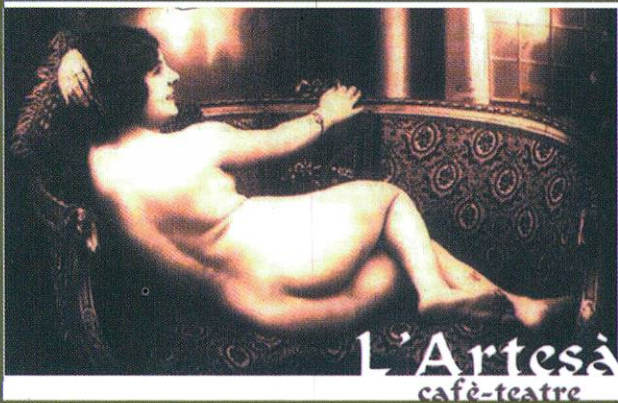

DISFRUTA DEL MAYOR SURTIDO DE TAPAS ESPECIALIDAD EN

BONITO DEL NORTE
ENSALADILLA RUSA
PULPO A LA GALLEGA
CALAMARES ANDALUZA
JAMÓN CANARIO

Primer de Maig, 12 • Telf 93 379 43 59 • 08820 El Prat de Llobregat

NIT DE HALLOWEEN • dimarts 31/10/06

Gran festa de halloween amb
Diables del Prat. • Sweet Box • Dj's Johny&Jorge.

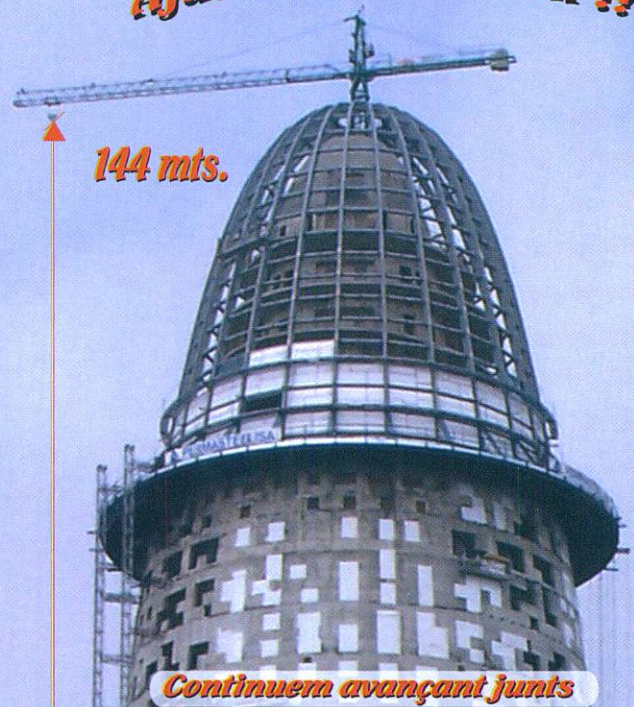
SOPARS D' EMPRESA

Demana informació pel teu sopar de Nadal.
Varietat de menus, dj's, karaoke...

+info: 605.67.15.97

Amy 2000, 01, 02, 03 fem país...

ANYS. 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!

GRUPRAT S.A. C/MORERAS Nº 13 POL IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT
902.370.901 EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

Vivenda i desprotecció oficial

La desil·lusió s'ha apoderat d'un bon nombre de joves que fa pocs mesos van tenir la fortuna al sorteig dels pisos de protecció oficial de la promoció Prat Sud-Remolar. Arriba el moment de negociar el pagament amb el banc, i molts es troben amb que han de demanar un préstec personal per pagar els prop de 50.000 euros d'entrada. El préstec implica una quota aproximada de 600 euros mensuals durant 10 anys. Sumant aquesta quantitat als 700 euros mensuals d'hipoteca, el preu que surt és més propi d'un pis al carrer Balmes de Barcelona que no pas d'un al barri del Prat.

Fins i tot la protecció oficial es troba desprotegida davant el salvatge augment dels preus de la vivenda en els darrers anys. En els darrers cinc anys la Generalitat ha tingut dos governs de color polític ben diferent, però cap dels dos ha mostrat un interès real en adoptar mesures per frenar l'alegria amb què la promoció immobiliària ha anat pujant els preus. Veiem que aquesta pujada comença a afectar també seriosament la vivenda protegida, per la qual cosa cal que l'Administració revisi les condicions generals de pagament (percentatges d'entrada i temps d'hipoteca) o bé –el més desitjable– que posi en marxa mesures reals per frenar els preus. Actualment, la llibertat del mercat només fa que provocar manca d'independència entre els joves amb menys recursos. Fa cinc anys, accedir a una altra promoció de pisos protegits al Prat implicava pagar 90.000 euros i donar 18.000 en concepte d'entrada. És menys de la meitat de la quantitat que s'ha d'afrontar avui. Quants sous han pujat més del doble en cinc anys? Probablement, els de la gent que no necessita demanar préstecs per tenir vivenda.

D'altra banda, la gestió de la informació al voltant d'aquesta última promoció s'ha fet amb deficiències. Prat Espais és una empresa municipal que ha nascut amb l'objectiu de gestionar promocions de pisos i aparcaments a un preu més assequible que el de mercat. D'aquí endavant, aquesta gestora hauria de fer un pas més i, a banda de fer de pont entre la constructora i el comprador, hauria de donar una informació que deixés clares des d'un principi les conseqüències d'acceptar la compra d'una vivenda protegida. El període màxim de durada de les hipoteques i les condicions habituals d'un préstec bancari en cas de no tenir diners per pagar l'entrada són, al nostre entendre, informacions essencials que tothom hauria de tenir abans de la celebració del sorteig dels pisos.

Deixar que els joves rebin la sotregada bancària quan es troben a pocs mesos de veure realitzat el seu somni és quelcom desil·lusionant i evitable. Quedi clar que no demanem responsabilitats a Prat Espais. Al cap i a la fi, no és qui posa les normes, però té a les mans una opció immillorable d'advertir, d'aconsellar, de practicar la transparència informativa que, en aquest cas, haurien estat molt agraïts per un bon grapat de joves.

Delta
LLOBREGAT

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.

Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 • periodicidadelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL

President

Jaume Monés

Vice-Presidents

Alfredo García

Josep Maria Canalias

Secretari

Pere Manuel Azuara

Director: Josep Maria Canalias

Director Adjunt: Vicenç Tierra

Cap de redacció: Javier Martínez

La crònica de la ciutat i cultura: Neus Macias, Mariano

Martínez, Laura Ramos, Agustín Morales, Óscar Solsona •

Esports: Toni Espigares, José David Muñoz, Manolo Gol,

Marta Buceta, Lalo González, Elisenda Gálvez, Juan Carlos

Cebrián, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà Fotos: Aurelio Poyato

• Publicitat: Marta Raventós Maquetació: Mariano Martínez

ACPC

Associació Catalana de la Premsa Comarcal

MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977

Tallers gràfics: La Impremta Frederic Soler, 81-83 • El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

EL TEMA

5 El desengany de la protecció oficial

L'ENTREVISTA

9 Martín Mateos, expresident de la Cooperativa Obrera de Viviendas

LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

16 Els nostres polítics opinen sobre les eleccions a la Generalitat

LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

24 Crònica de la darrera Festa Major

LA GENT D'EL PRAT

27 Manel Millán, la passió per la fotografia

LA CULTURA

34 Amadeu Oliveras, artista autor de l'exposició «Ferides que es curen amb sal»

ELS ESPORTS

39 L'AE Prat comença de manera irregular

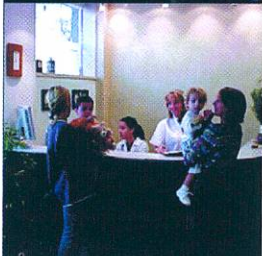

C. Penedès 117 (Cantonada
Av. Verge de Montserrat)
08820 • EL PRAT

**Clínica
Pediàtrica i Familiar**

Dr. Nevot - Dra. Casas

93 370 12 53

- PEDIATRIA I ADOLESCÈNCIA
- ANÀLISIS CLÍNICS
- AL·LÈRGIA I APARELL RESPIRATORI
- ENDOCRINOLOGIA INFANTIL
- PSICOLOGIA I LOGOPÈDIA
- HOMEOPATIA
- OTORRINOLARINGOLOGIA (O.R.L.)
- OFTALMOLOGIA
- TRAUMATOLOGIA I ORTOPÈDIA
- EXPLORACIONS: proves funcionals respiratòries, electrocardiogrames
- MEDICINA FAMILIAR
- CIRURGIA INFANTIL

**Tenim l'equip que necessites
màquines d'escriure, fax,
fotocopiadores ...**

FAX-T104 77€+IVA
Fax elegante y compacto
con auricular integrado

FAX-T106 94€+IVA
Fax sofisticado, con función
de teléfono "manos libres" y
contestador automático digital

SERVEI SECRETARIA

Castella, 27 - Tel. 93 379 37 49 - El Prat de Llobregat

Sol Pisos
Asesoría Inmobiliaria

**En Sol Pisos
seguridad y eficacia
garantizada**

**Más de 100 pisos a elegir
y una amplia cartera de clientes**

Conseguir la satisfacción de nuestros clientes ofreciendo el mejor servicio y atención, es nuestro objetivo.

Por eso Sol Pisos garantiza la mejor relación calidad-precio, además de ofrecer las mejores condiciones financieras sin entradas, y con hipotecas hasta 40 años. Porque para Sol Pisos.

Visítanos en nuestras oficinas: Avd. Verge Montserrat, 78-82 Local. Telf. 93 378 89 50
Coronel Sanfeliu, 41 Telf. 93 370 18 18

**ASSESSORIA
CARNIAGO, S.L.**

Des de 1987

**ASSESSORAMENT
INTEGRAL**

Administratiu
Fiscal
Laboral
Contable
Jurídic

**ASSEGURANCES
GENERALS**
Automòbils
Motocicletes
Llar
Comerç
Salut

**Carretera de la Marina 71 baixos
Tel. 93 370 62 68 Fax. 93 370 77 11**

El desengaño de la protección oficial

Las duras condiciones de compra provocan renunciadas a las viviendas de El Prat Sud-Remolar

JAVIER MARTÍNEZ / La expectación que despertó el sorteo dejó en paños menores a cualquier Gordo de Navidad. La bola que cayó del bombo los hizo felices. Habían conseguido un piso de protección oficial de la promoción Prat Sud-Remolar. Sin embargo, desde finales de agosto, algunas de estas alegrías se han ido tornando en amargura. Llega la hora de informarse sobre cómo hay que pagar el piso. Lo de que había que dar una entrada de entre 45.000 y 50.000 euros (el 20% del valor de la vivienda) quedaba claro en el punto número 9 de las bases publicadas por Prat Espais, la empresa municipal que gestionó las solicitudes para la promoción. Lo que era difícil saber es que la hipoteca por un piso de protección oficial se concede a un máximo de 25 años (eso ya no aparecía en las bases), y que si no se tiene el dinero para pagar la entrada, hay que negociar un préstamo con La Caixa, entidad bancaria con la que Rasa -la sociedad promotora de las viviendas- tiene contratada la hipoteca.

Natalia Quesada, de 21 años, ha tenido quebraderos de cabeza para decidir si se queda con el piso que le tocó. Después de hacer números, le tocaría pagar unos 1300 euros mensuales durante los diez primeros años. A priori, lo tiene claro: "El banco no junta el préstamo para la entrada con la hipoteca. La cuota por el préstamo salía por unos 600 euros a pagar en diez años, y la hipoteca por 700. Desde luego, no voy a pagar 1300 euros por un piso en El Prat y menos en esa zona".

Natalia y su novio tenían toda la confianza puesta en el sorteo de los pisos de protección oficial. "Desde que nos apuntamos, hemos mirado algún otro piso, pero siempre decidimos esperar a que se hiciera el sorteo", comenta. La joven dice tener noticias de una veintena de casos similares al suyo.

Prat Espais ha citado a la pareja para que el próximo 4 de diciembre decidan con qué piso se van a quedar, siempre, claro está, que tengan formalizado el pago. De momento, las cuentas de Natalia apuntan fuera de la protección oficial. "Encima, te dan 25 años para pagarlo, pero hasta que no pasen 90 no puedes venderlo al precio que tú quieras", se queja. En efecto, el carácter de protección oficial de los pisos de El Prat Sud-Remolar dura casi un siglo. Las normas recogen que, en caso de ponerse en venta durante ese período, la Administración "tendrá un derecho preferente de compra y que, en caso de ejercerlo, el precio máximo de adquisición será el que fije la ley".

Bloques a punto de finalizarse en la promoción Prat Sud-Remolar

Atados al banco

Por si fueran pocas las trabas, la opción de negociar la hipoteca con otra entidad diferente de La Caixa es casi implantable. En primer lugar, los gastos de cancelar la hipoteca con la entidad bancaria (cerca de 3000 euros) correrían a cargo del comprador. En segundo, si el comprador no quiere la hipoteca con La Caixa, pierde la opción a las ayudas oficiales que concede la Generalitat. ¿Por qué? "Porque la constructora [Rasa] lo gestionó así", responde Prat Espais, desde donde dejan claro que ellos sólo son gestores del proceso de solicitud y adjudicación.

Llamada a la movilización

Dos jóvenes que se identifican como Mireia y Elena mantuvieron entre los días 28 de agosto y 3 de septiembre un diálogo virtual en buscprat.com, un foro de Internet donde se habla de temas locales de todo tipo. En él mostraban su rechazo por la forma en que se ha gestionado la promoción de viviendas. Elena escribe: "Reúnes las condiciones, te admiten al sorteo y tienes la suerte, como yo, de que te toca, pero con esas condiciones económicas no puedes hacerte cargo de pagar cada mes. Entonces, ¿para qué piden unas condiciones con las cuales no vas a poder hacer frente a las condiciones de pago que ellos ponen? ¿Qué quieren? ¿Que renunciemos todos a los pisos para que se los den a sus amiguitos?".

Mireia responde: "Nosotros estamos dispuestos a movilizarnos, pero a dos o tres no nos van hacer caso. ¿Qué pasa, que todos tenéis 50000 euros para dar? ¿Estáis dispuestos a que vuestros familiares consten siempre como avaladores? ¿Por qué no nos hacen la hipoteca del 100%? Elena, finalmente, se rin-

de al sistema. "Hemos vuelto a ir al banco y, bueno, en un principio nos va a ayudar mi padre con una segunda hipoteca sobre su piso. Porque no podemos perder esta oportunidad, nosotros ya tenemos dos niños de 5 y 9 años y no podemos dejar escapar este tren. No te creas que no nos da un poco de respeto embarcarnos de esta manera, pero también nos da un poco de miedo quedarnos en el piso de alquiler", escribe.

Lógicamente, no todas las opiniones son pesimistas. Sonia, por ejemplo, escribe: "Tengo 22 años un niño y otro que viene en camino, pago un alquiler muy razonable pero el contrato se me acaba el año que viene. Si no me hubiera tocado el piso me estaría estirando de los pelos, por no saber que hacer: buscarme otro piso de alquiler en el cual la

mensualidad fuera de un mínimo de 600 euros, meterme en un piso de segunda mano totalmente para reformar que mínimo me costaría 40 millones y meterme en esas condiciones con 2 niños pequeños o bien buscarme un piso nuevo que no necesitara reformas pero pagar un mínimo de 55 millones". Añade: "El problema no son las condiciones sino más bien los precios que los españoles estamos dispuestos a pagar por una vivienda. Si todos hiciéramos algo, cambiarían las cosas". Daniel apoya el comentario de Sonia: "Me alegro de que seas realista y de que seas consciente de que porque te haya tocado un piso de protección oficial no tienen por qué sacarte la alfombra roja cuando entres en La Caixa". Manel se quedará con su piso, pero hace una reflexión preocupante: "El sueldo mínimo para acceder a la promoción es de 12.000 euros, y el máximo unos 32.000, aproximadamente. Es de lógica ver que el esfuerzo que va a tener que hacer una unidad familiar que esté cercana a los 12.000 euros es increíble. (...) Yo que lo voy a afrontar solo y contando que tengo bastantes ahorros y un sueldo del que actualmente no me puedo quejar... Voy a tener que sudar lo mío durante los primeros años hasta que cancele el préstamo personal".

Con opiniones a favor o en contra, la protección oficial no está exenta de preocupaciones ni de tener que hacer números. Y se intuye que la banca, como siempre, gana. ■

¿QUÉ OPINA SOBRE LA VIVIENDA EN EL PRAT?

Envíenos su opinión a periodicdelta@yahoo.es

¡LO TENEMOS TODO PARA SU AUTOMÓVIL

AUTO
SONIDO

VEGA

Accesorios y recambios para el automóvil

RADIO CD MP3
100 EUROS

· AUTORADIOS · ALARMAS
· TELEFONIA MOVIL

MONTAJE Y
REPARACIÓN

CONJUNTO
RADIO CASSETTE CD
150 EUROS INSTALADO

Manos libres instalado
99 euros IVA incluido

Caldetas, 5 - Tel. y fax: 93 478 37 09 - El Prat de Llobregat
www.autosonidovega.com

INSTALACIÓN DE NEONES

OFERTA: Radiocassette con frontal extraíble 30 euros

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI

(Odontólogo)

Les atiende en la

CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª

Teléfono 93 370 43 77

EL PRAT DE LLOBREGAT

 Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Teléfono: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

TRIF TORRENTS® S.L.

Construccions Metàliques
Puertas - Automatismos
Cerrajería

Lloret de Mar, 9

Teléfono. 93 379 40 95

Fax. 93 379 31 18

EL PRAT DE LLOBREGAT

(Barcelona)

COOPERATIVA
INDUSTRIAL DE
TRANSPORTES
EL PRAT

Teléfonos

93 658 21 33 • 93 658 21 37

Fax

93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratscl@telefonica.net

SEUPRAT

Nos hemos
trasladado a la nave
del Polígono
Can Calderón de
Viladecans

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN

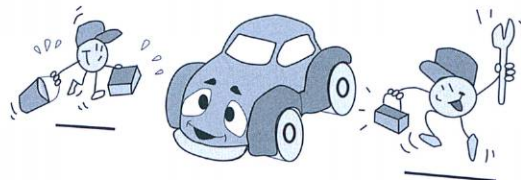
Tel. / Fax.: 93 659 40 97

e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

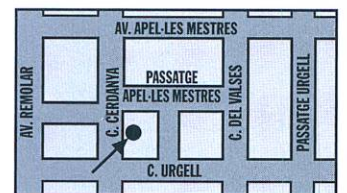

TOT AUTO PRAT

- ▶ Mecánica General de l'Automòbil
- ▶ Electricitat
- ▶ Revisió pre ITV
- ▶ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- ▶ Carroceria
- ▶ Interiors
- ▶ Motor
- ▶ Centre de Greixatge

• SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL •

Cerdanya, 89-91

El Prat de Llobregat

Tel. 93 370 08 11

El Prat Nord, la evolució de la ciutat

Como cualquier organismo vivo o sistema complejo, las ciudades se transforman y cambian a lo largo del tiempo. Estas transformaciones se dan de manera permanente, a veces significan mejoras en las urbanizaciones, los servicios, los equipamientos, etc., en otras etapas la propia evolución de la ciudad y de su entorno determinan oportunidades de extensión del casco urbano construyendo nuevas viviendas y haciendo, por así decirlo, más ciudad.

Durante las últimas décadas El Prat se ha ido extendiendo hacia lo que hoy son los barrios del Estruch en la zona de Carretera de la Marina y hacia el barrio de Ribera Baixa en la zona del Sagnier, al mismo tiempo se está produciendo un acelerado proceso de renovación urbana en partes importantes del nucli antic. Estos procesos han supuesto un importante incremento del parque de viviendas de la ciudad y se han realizado de manera natural, añadiendo nuevas componentes y sectores a los ya existentes con anterioridad, de manera que hoy no es fácil distinguir los límites de estas recientes zonas de crecimiento. Esta es, básicamente, la idea de "eixample", es decir, un crecimiento natural y armónico de la ciudad nueva respecto a la ya consolidada.

Hacer un nuevo ensanche del Prat, esta es la idea central que ha de presidir cualquier proceso de crecimiento del Prat hacia el norte, la ciudad ha de evolucionar de manera natural extendiendo sus calles, las viviendas, los equipamientos, en las zonas de nueva construcción que constituirán ese nuevo sector que denominamos El Prat Nord.

Sólo la desaparición de las industrias emblemáticas de nuestra ciudad y la posibilidad de soterrar las vías del tren aprovechando el paso del AVE, han permitido empezar a concretar algo que hasta hace muy pocos años parecía imposible, que la ciudad crezca

superando las vías férreas y el cinturón industrial que durante prácticamente un siglo han encorsetado el casco antiguo del Prat por el norte.

La tarea ahora es definir el cómo, cuánto y cuándo de este nuevo ensanche de la ciudad, en eso está trabajando el Ayuntamiento desde hace meses, y hay varias cuestiones clave ya despejadas, por ejemplo: se continuará la trama urbana de las principales calles del nucli antic, la actuación urbanística se extenderá desde la zona de las vías soterradas del tren hasta la pata sur, el sector incluirá una nueva estación intermodal con conexión a la red de metro, habrá una importante participación pública en el proceso para lo cual ya se ha creado un consorcio con el INCASOL, las actuaciones principales son de vivienda pero también se incluirán sectores de uso comercial y de actividad económica, la intervención pública garantiza que una parte importante de las viviendas que se construyan serán de protección oficial, etc. Estos y otros rasgos son los que definirán el nuevo Prat Nord.

La institución municipal está realizando un importante esfuerzo de información y difusión y ha creado instancias de participación para dar a conocer qué es, que será y lo que ha de suponer El Prat Nord para el conjunto de nuestra ciudad. La implicación en este proceso del máximo número de ciudadanos y de fuerzas políticas y sociales han de ser la garantía de que esa evolución del Prat hacia el norte será un elemento de mejora no sólo para un sector concreto de la ciudad, sino que significará un hito, que en términos urbanísticos podemos calificar de histórico, desde el punto de vista cualitativo y cuantitativo para todos los pratenses.

RAFAEL DUARTE

Portaveu del Grup ICV-Verds a l'Ajuntament del Prat

Fruites i Verdures FONT DE SALUT

*La millor qualitat
al
millor preu!!*

II INMILLORABLE SERVEI II

Estem al seu servei a: C/ Ferran puig 67
Avda Montserrat 212
Avda Montserrat 48

Reparto a colectividades; y mayoristas.
93-262 63 54- pedidos @servifruit.com

¡Pasión per la fruita!

Fruites, verdures i fruits secs
Productes variis

POTA SUD
POTA SUD

**MATERIALS DE
CONSTRUCCIÓ**
POTA SUD S.L.

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigraffitis
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

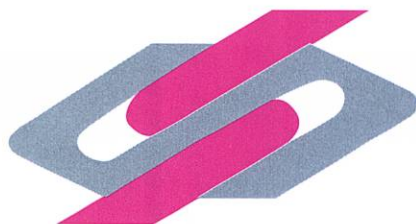
- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestíbulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

Oficina: C. Jaume Casanovas, 3 • Telf.-Fax.: 93 370 83 43 - Magatzem: Psge. de la Autovia, 10 • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Móvil 615 57 86 84 / 615 83 28 70 • 08820 El Prat de Ll. (Barcelona)

P CRISTALERÍA **PEDRO** METALISTERÍA

Cerramientos de aluminio en general ▶ mallorquinas ▶ rejas
▶ ballestas mamparas de baño ▶ vidrieras de aluminio y emplomadas
▶ cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

Coronel Sanfeliu, 58 ☎ 93 370 17 02 • Fax 93 379 81 05 • El Prat de Llobregat (Barcelona)

SUEPRAT
Subministraments elèctrics

**DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES
DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANARIA**

OSRAM • SIEMENS • SIMON

ENS POTS TROBAR A

C./ Ribes de Fresser, 7

Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42

08820 El Prat de Llobregat

C./ Consell de Cent, 245

Telf. 93 451 59 52

08011 Barcelona

C./ Bisbe Perelló, 6

Telf. 93 804 25 54

08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C./ Castella, 38
08820 El Prat de Llobregat

Martín Mateos, ex presidente de la Cooperativa Obrera de Viviendas de El Prat

“La cooperativa ayudó a que El Prat no se convirtiera en otro Bellvitge”

JAVIER MARTÍNEZ / La historia de Martín Mateos (León, 1934) merece mucho más que una exposición fotográfica o una entrevista. Con 16 años aprobó las oposiciones de entrada a La Papelera Española. Le destinaron a la fábrica de El Prat en 1952. Estudió peritaje mercantil y algo de peritaje industrial. Precisamente un gran sueño –que se convertiría en el sueño realizado para mucha gente– interrumpió estos últimos estudios. Esa utopía era la Cooperativa Obrera de Viviendas de El Prat, que presidió entre 1963 y 1976.

–*Hablar de los inicios de la cooperativa ya es comenzar hablando de problemas. Años sesenta, en pleno régimen, y usted va y decide nada menos que iniciar una “cooperativa obrera”.*

–Desde luego, el nombre ya era un problema en sí. En aquellos años no había obreros, sino “productores”. Para el régimen, la palabra “obrero” tenía una connotación demasiado izquierdista. Sin embargo, el proyecto era una cooperativa obrera y yo tenía claro que así se tenía que llamar.

–*Pero después, vio que el problema del nombre fue sólo una anécdota comparado con el resto de trabas que tuvo que superar. ¿A qué otros obstáculos tuvo que enfrentarse?*

–Hubo que superar muchas trabas. El proyecto chocaba contra los intereses de los constructores privados locales y, por otro lado, estaba el tema político. El ayuntamiento, como todos en 1960, pertenecía al régimen y me denegó el permiso para iniciar el proyecto. Ni mucho menos me acobardé, porque di un paso más y me atreví a enviar un escrito al Ministerio de la Vivienda. Era un recurso extremo, pero funcionó. Me respondieron invitándome a hablar con la Delegación del Gobierno en Barcelona y asegurándome que

Martín Mateos, junto a una de las fotografías de la exposición sobre la cooperativa obrera (Torre Balcells, hasta el 2 de diciembre)

allí me concederían el permiso. Volví a solicitar allí el permiso. Pasaron unos meses y no me contestaron, con lo cual, perfecto, porque lo consideré aceptado por silencio administrativo.

“La residencia puso fin a muchos años de barraquismo”

–*Y ahora había que convencer a la gente para que invirtiera los ahorros en su proyecto...*

–Eso me llevó tres años de trabajo constante. La gente tuvo que poner 30.000 pesetas, que en la época eran como 30.000 euros actuales. ¿Por qué me iban a dar ese dinero? Pues porque, durante tres años, estuve todos los domingos por la

mañana organizando reuniones para explicar cómo iba a ser la cooperativa y cómo íbamos a luchar contra la corrupción. Imagine: años sesenta, muchísima inmigración, gente que trabajaba 8 horas en la fábrica y otras 8 en el campo, y muchos vivían realquilados en habitaciones, es decir, pagando un alquiler a otro inquilino que ya estaba de alquiler en el mismo piso. Y eso cuando no vivían en barracas, bajo el puente de la autovía. Ésas eran las personas a las que tuve que convencer.

–*¿Cómo logró la confianza definitiva de la gente?*

–El éxito definitivo consistió en que la estructura que le dimos a la cooperativa no permitía que nadie pudiera robar, ni tener preferencias para acceder a una vivienda. A pesar de que en aquellos años todavía se pagaba en metálico o mediante ta-

lones, nosotros lo ligamos absolutamente todo al banco. La Caixa era la que se encargaba de recoger las 30.000 pesetas que depositaban los socios y de asignarles el número para la lista de acceso a la vivienda siguiendo escrupulosamente el orden en el que la gente ingresaba el dinero. Una de las formas de manipular de la época era dar prioridad a los amigos y conocidos en el acceso a la vivienda. Con este método, esa práctica era imposible.

–*¿Le costó mucho implicar al banco en el proyecto de la cooperativa?*

–Sí, claro. Durante los tres años que le comentaba antes, aparte de convencer a la gente, tuve que convencer al banco para que nos ayudara. Al principio, siempre me decían: “De acuerdo, pero vuelva cuando tenga un proyecto más definido”. A medida que lo fui teniendo, les seguí visitando. Al final, tuvieron confianza y nos apoyaron. También ellos lo tuvieron difícil, porque las “fuerzas vivas” de entonces llegaron a amenazar con cancelar sus cuentas. Aun así, el banco no se acobardó y pudimos seguir adelante.

–*Portener problemas, los tuvo usted hasta con la Iglesia. ¿Qué pasó con el cura el día de la inauguración?*

–Pues que no quiso venir a bendecir la colocación de la primera piedra, ya en el año 63. Era un miedo lógico, porque era participar en un acto que no era bien visto ni por el régimen, ni por los constructores. Era un párroco en un acto obrero. Yo, siguiendo mi línea, escribí al obispado para explicar el problema. Al final, tuvimos párroco en la inauguración.

–*¿Cuántas viviendas pudieron construir en la primera promoción?*

–Teníamos capacidad para construir 90 viviendas por año.

Continúa a la página 10 ▶

Era poco. Tenga en cuenta lo que le he explicado sobre la cantidad de gente que vivía realquilada o en las 64 barracas de la autovía. Entonces se ideó un paso previo a la vivienda, que fue la residencia de la cooperativa. Era un conjunto de 168 apartamentos de unos 40 metros cuadrados, que incorporaban soluciones novedosas para aquel entonces, como las camas abatibles en el comedor, que se plegaban sobre la pared y así dejaban espacio para hacer vida durante el día. No eran apartamentos definitivos, sino un alojamiento temporal antes de ir concediendo las viviendas. La residencia puso fin a muchos años de barraquismo y alegró la vida a mucha gente. Recuerdo aún que una mujer, muy agradecida, me dijo: "Por primera vez, he podido hacer el amor con mi marido sin tener testigos cerca".

—¿Marcaron ustedes un modelo de construcción contrario a los excesos que se empezaban a dar en aquellos años?

—La cooperativa forzó a los constructores de El Prat a hacer las cosas bien hechas y marcó un modelo que no permitió desmadres urbanísticos como los que se veían alrededor. Gracias a la cooperativa, aquí no se construyó otro Bellvitge. Por otro lado, la cooperativa fue la única que inscribió la plaza de Roig i Badia [al final de la Carretera de la Marina] en un registro de emplazamientos con imposibilidad de construir, para garantizar ese espacio abierto.

—Me va a perdonar, pero a pesar de lo que me ha explicado, me cuesta asociar la honradez con el negocio de la construcción.

—Mire, en aquellos años habíamos salido de una posguerra muy dura y los únicos que tenían ocasión de hacer el negocio fácil era la gente del régimen. Aquí no se había dado el salto aún al trabajo de autónomo. Por otro lado, lo queramos o no, había una moral de componente cristiano que hacía posible la aparición de personajes altruistas. ¿Qué gané yo con esa actitud? Bueno, pasé de tener un sueldecillo en La Papelera a tener un sueldo más cómodo, ganando el doble o como mucho el triple, pero ya está. No había voluntad de aprovecharse de nada porque ya he explicado que la estructura que montamos no lo permitía.

—Con Franco en el poder, una cooperativa obrera de viviendas asequibles tuvo éxito. Con la democracia, hemos ido cada vez hacia un modelo de construcción más abusivo y salvaje. ¿No le resulta paradójico?

—Sí, pero no es sólo por el negocio de la construcción, sino porque la sociedad en general ha ido encaminada únicamente a la búsqueda del máximo beneficio. En el caso de la cooperativa de El Prat, creo que desde que me fui, allá por 1976, no se tiró del carro lo suficiente. Ojo, no digo que no se

Imatge de l'actual exposició sobre la Cooperativa a la Torre Balcells.

hiciera nada. Se construyeron unas 300 viviendas después de que yo dejara la presidencia, pero no se veía interés por otros proyectos sociales.

—¿Cuáles fueron los otros proyectos que sí se llevaron a cabo durante la primera época?

—Pusimos en marcha un centro social donde los jóvenes se reunían e incluso les conseguimos un Citroën 2 CV viejo para que le desmontaran las piezas y así aprendieran algo de mecánica. ¿Sabe una cosa? Mientras funcionó este centro, no vi un solo caso de drogadicción. También pusimos en

por los temas sociales y de ciudad, no por seguir a un determinado partido. Al principio, además, habría sido arriesgado a ser política. Te exponías a que Franco viniera a cerrarte la "barraca". Luego, ya en los setenta, me tantearon para que entrara en el PSUC, pero me negué, y creo que algunos de los políticos que entonces comenzaban y hoy tienen cargo aún no me lo han perdonado. Cuando el ayuntamiento habla sobre la cooperativa, apenas se me menciona, y cuando inauguraron la exposición fotográfica sólo intervinieron los políticos. Y uno de ellos había sido secretario de la cooperativa.

"Algunos políticos nunca me perdonaron que no quisiera entrar en el PSUC"

marcha el colegio para discapacitados San Isidro y conseguimos unas masías para colonias infantiles de verano. Pero más que los proyectos, lo importante fue para mí encontrar a las personas idóneas para desarrollarlos, personas con gran calidad humana. Los recuerdo a todos con cariño, pero especialmente recuerdo al doctor Ribot, propietario de varias masías en Sant Hilari Sacalm. Precisamente buscábamos por allí las masías para las colonias, di con este señor y le expliqué nuestro proyecto. Una de las masías que me enseñó me gustó. Cuando le pregunté el precio, me dijo: "No, soy yo el que a partir de ahora está en deuda con usted, porque está destinando dinero para algo de lo que se debería ocupar la sociedad: hacer felices a los niños". No fue una, sino dos, las masías que nos dejó utilizar finalmente el doctor.

—Con la popularidad que usted adquirió, ¿no acabó metido en política?

—No. Me considero un hombre político, pero en el sentido de tener preocupación

—A todo esto, ¿por qué dejó la presidencia de la cooperativa?

—Fue a raíz de un desacuerdo en la asamblea de socios. Verá, yo tenía en mente la creación de un colegio de segunda enseñanza para que los hijos de los cooperativistas pudiesen acceder a la universidad. El problema era que, en aquel entonces, había muchos problemas de movilidad para los maestros. Mi idea era adjudicar los primeros pisos de la promoción número ocho en exclusiva para los maestros, pero la asamblea rechazó la idea argumentando, entre otras cosas, que iba contra la norma de que nosotros no debíamos asignar los números.

—Increíble. Fue usted víctima de la transparencia del sistema que creó. ¿A qué se dedicó después?

—Seguí con la construcción, ya en el ámbito privado, pero ligado siempre a los pisos de protección oficial. Le explicaré otra anécdota. Cuando renuncié como presidente, me llamaron de La Caixa. Me dijeron: "Vamos a hacer por usted lo que nunca hemos hecho. A partir de ahora, dispone usted de un solar para desarrollar su actividad". La cooperativa no me dio ni un duro de más, pero sí experiencia y prestigio. Gracias a ellos pude dirigir después mi propia empresa. ■

Molta gent ho comentava: a mitjans d'octubre i amb mosquits per tot arreu. A les cases, al camp... Ens arriben informacions de fonts ben fiables que al Prat hi ha hagut una plaga d'aquests insectes durant les darreres setmanes. Hi ha qui sosté que el moviment de terres i els estancaments d'aigua a les obres de l'AVE hi han ajudat molt. Des dels estaments oficials potser hauran pres mesures, però es torna a veure que l'insecticida també l'han aplicat a sobre de la informació.

Pasó un año más la Festa Major sin Estopa en los conciertos. Este año, por eso, el nivel de los conciertos ha subido gracias a grupos como Chambao o Celtas Cortos. Sin embargo, no pudo faltar la estrella mediática: El Koala y su "corrà". Bajo la estética pueblerina que este personaje se ha autodiseñado, se esconde un punto de ironía que exhibió durante su recital cuando modificó una estrofa de su hit y cantó: "Opá, voy a hacé un corrà, con tós vozotros, hago un corralillo". Con o sin intención, El Koala nos recordó sutilmente que somos unos borregos consumidores de todo lo que nos echan, incluidas canciones como las de este personaje.

Per cert, que les obres de l'AVE estan dibuixant un paisatge insòlit al Prat. Hi ha tanta terra acumulada que ja sembla que tinguem muntanya, com els de Sant Boi. Acabarà desapareixent, és clar, però molts ja hi veuen un símbol del que li espera a les cases del Prat Nord: muntanyes de terra a sobre.

Tornem a ser-hi en període d'eleccions. La sensació de la temporada ha estat el DVD de CiU, dissenyat per aquest nou deixeble de l'Artur Mas anomenat David Madí. Cara a les properes municipals, el grup municipal de CiU al Prat s'hi podria apuntar tam-

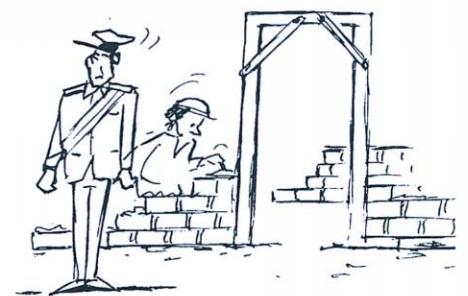
bé al fenomen multimèdia. Què bonic seria un DVD on apareixessin masies restaurades i tartanes als camps, en contrast amb l'urbanisme de disseny que impera. Però el panorama canvia, i aquí potser el PP seria l'únic que estaria en condicions de fer un DVD criticant les aliances contra natura. Que s'animin, i que demanin ajuda a la direcció de Madrid, que de muntatges en sap un bon tros.

Los aires andan caldeados por la Asociación de Vecinos Ribera Baja. Nos llegan ecos de corte místico, que si hay representantes vecinales que se creen dioses y se

pasean por el ayuntamiento, que si en el ayuntamiento en cambio no les dan importancia... Las asociaciones de vecinos son a veces focos de unas tensiones apasionantes, y todo por pequeñas parcelas de poder que sólo se plasman en una firma. ¿O hay quien las utiliza de plataforma para ser algo más?

Ya vienen los Mossos. 130 agentes de un cuerpo con imagen de elegante, preparado y "nostrat". Vamos a lo que importa, a lo que quiere todo el mundo: que haya más seguridad. Hay datos que les avalan. Cuando se instalaron en Sant Adrià, el tráfico de drogas en La Mina se redujo drásticamente. Si siguen en línea, puede que a más de uno se le acabe el chollo. Ojalá.

De moment, però, els Mossos hauran d'instal·lar-se en una caserna provisional. La comissaria definitiva no estarà enllestida fins el mes de març. La consellera Tura va dir, durant la darrera visita al Prat, que si s'hagués d'esperar a tenir totes les comissaries fetes abans de desplegar els agents, aquests s'acabarien de desplegar l'any 2022. Seny, no sabem, però hem quedat convençuts que la senyora Tura té visió de futur.

LA TIRA

Els mileuristes sense pis

Llegeixo un informe segons el qual a Espanya el 30% dels joves amb edats compreses entre els 30 i els 35 anys viuen amb als seus pares; i, si baixem la franja els joves de 25 a 29 anys el tant per cent s'eleva al 63% de joves que continuen compartint pis amb els pares.

Actualment és francament difícil trobar un pis nou de compra per menys de 585.000 euros; un pis de segona mà per menys de 240.000 euros. I, el que és més greu, avui és difícil de trobar un pis de lloguer per menys de 750 euros.

Ara comprendran quina és la causa d'aquest alt percentatge de joves que no s'independitzen. La impossibilitat de trobar un pis decent (de compra o de lloguer) a un preu adequat, obliga els joves a afrontar-se a un dels seus grans problemes

I, saben quina és la mitjana quan als sous d'aquests joves? Doncs, 1.000 euros.

Ha nascut una nova classe social que algú ja l'ha batejada amb el nom de la classe dels mileuristes. Són aquells joves, amb estudis molts d'ells, que no poden marxar de casa i, si ho volen intentar han d'invertir més d'un terç del seu sou en un lloguer; no pot estalviar, no tenen casa pròpia, no tenen cotxe, no tenen fills, (com a màxim un) viu al dia... Quina pena, no creuen?

L'inassumible preu de l'habitatge per part dels joves em sembla un escàndol. Mentre la majoria d'aquests viuen amb els pares o, decideixen arruïnar-se i hipotecar-se de per vida, els mafiosos de torn (cada vegada són més), es converteixen en multimilionaris en quatre dies.

¿Quan es produirà una seriosa regulació de l'habitatge? A què esperen els polítics en preocupar-se dels nostres joves en lloc de donar-se les culpes uns als altres?

MÀXIM PUJADE

A l'atenció del sr. Lluís Tejedor,
(L'AAVV del Casc Antic ens remet, per la seva publicació, la següent carta enviada a l'Alcaldia per conducte reglamentari)

No fa massa temps, quan sortia «a peu de carrer» i en la seva visita a l'Hotel d'Entitats de El Prat, va assegurar que no hi havia cap sol·licitud entrada per registre que no fos resposta en el termini de quinze dies. Doncs bé, aquesta associació de veïns va entrar varies sol·licituds pel registre del nostre ajuntament que encara no han rebut resposta.

La primera té data del 30 de maig d'enguany amb el n° 2006020881 a les 9,11 h. del matí i anava dirigida al departament d'urbanisme. A dia d'avui, quatre mesos i mig més tard, encara estem esperant la resposta d'aquest ajuntament i, en concret, d'aquest departament. Sabem, tot s'ha de dir, que al final, s'ha pres la resolució de realitzar l'obertura d'un accés temporal pel carrer Isidre Nonell, 78-80 i no conduir a la fallida del negoci de pupil·latge. Només dir-vos, que lamentem que hagin de ser uns advocats privats qui us facin obrir els ulls i us tanqueu a parlar, a negociar, a col·laborar amb la nostra associació quan la vostra primera resposta és «ho sentim molt però no podem fer-hi res».

La segona té data del 13 de juny d'aquest mateix any amb el n° 2006022754 a les 11,12h i anava dirigida al departament de territori. Només han passat quatre mesos i encara estem pendents de resposta, però el pitjor, en aquest cas, és que no heu pres cap resolució en bé dels veïns i ciutadans del nostre poble. Des de la nostra humil posició, us fem dues propostes temporals en las que l'Ajuntament, i si fos menester, vostè mateix en persona, ha de tractar per poder afavorir a la gent que utilitza, diàriament, el tren com a mitjà de transport. Pregunti als Srs. Mauro Bravo i Víctor Atxiaga d'ADIF o, fins i tot, als Srs. Carles Prieto i Xavier Macarro de l'Ajuntament de El Prat, de què va el tema? .

Només espero que no passi al mateix amb la sol·licitud entrada abans d'ahir, 11 d'octubre, amb el n° 2006037182 al mateix departament de territori on us demanem que ens feu arribar el projecte definitiu d'urbanització que patirà el carrer Major. Confiem que no serem tant «rucs», encara que sigui un ruc català, de fer desaparèixer el carrer més antic del poble, veritat?

Atentament,

Jordi Ibern Tortosa
Vice-President A.VV. NUCLI ANTIC

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" –encara que es publiquin amb inicials- han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": periodicdelta@yahoo.es

L'himne del Prat

L'altre dia parlava amb un company a la feina, parlàvem del Prat i va sortir el tema de la música, xerrant va sortir no sé perquè, com podria ser l'himne del Prat, ho vaig veure molt clar, hi ha una cançó del Serrat, Pare, que es ideal com a himne, és, crec, la més indicada i diu el que ha passat, passa i passarà en El Prat. La música es maca, la lletra es preciosa, diu així: «Pare, digueu-me què li han fet al riu que ja no canta. Rellisca com un barb mort sota un pam d'escuma blanca. Pare que el riu ja no és el riu. Pare abans que torni l'estiu amagui tot el que és viu. Pare digueu-me què li han fet al bosc que no hi ha arbres. A l'hivern no tindrem foc ni a l'estiu lloc per aturarse. Pare que el bosc ja no és el bosc. Pare abans de que no es faci fosc ompliu de vida el rebost. Sense llenya i sense peixos, pare, ens caldrà cremar la barca, llaurar el blat entre les runes, pare i tancar amb tres panys la casa i deia vostè... Pare si no hi ha pins no es fan pinyons ni cucs, ni ocells. Pare on no hi ha flors no es fan abelles, cera ni mel. Pare que el camp ja no és el camp. Pare demà del cel plourà sang. El vent ho canta plorant. Pare ja son aquí... Monstres de carn amb cucs de ferro. Pare no, no tingueu por, i digueu que no, que jo us espero. Pare que estan matant la terra. Pare deixeu de plorar que ens han declarat la guerra».

Crec que la lletra és molt clara. És l'himne ideal. Gràcies i a reveure.

Xavier Querol Serra

El aeropuerto del Prat, estrella codiciada por los políticos de la Generalitat

A muy pocos días de las elecciones al *Parlament de Catalunya*, hemos podido constatar que todos los candidatos se inclinan por pedir la gestión del aeropuerto.

Capitanear su gestión se ha convertido en la panacea de todos los problemas que padecemos los ciudadanos que vivimos en su entorno..

El candidato socialista, José Montilla, ha prometido la construcción del cuarto cinturón y la ampliación del aeropuerto. Lo que quiere decir cargarse el resto de la pineda de *Can Camins* y la liquidación de la playa, porque la cuarta pista la tienen dibujada en el único sitio posible.

Apañados estarán los ciudadanos de Gavà Mar y Castelldefels y por supuesto los de El Prat

Si la contratación de personal con-

Carta del director

S'han acabat les utopies?

Imatge de l'exposició de la Cooperativa.

Des del 23 de setembre –i fins al 2 de desembre– podem veure a la Torre Balcells una exposició fotogràfica que es un tomb per la història, transcendent des d'un punt de vista social i humà per la nostra ciutat, de la "Cooperativa Obrera de Viviendas", que un grup de treballadors del Prat va constituir, de forma assembleària, l'any 1962, en plena dictadura franquista: els germans Fernando i Antonio Cerdà, Carayol, Vidal, Cayuela..., que aviat van cridar a Mateos per concretar el somni.

La Cooperativa aspirava a facilitar un habitatge digne al seus socis, majoritàriament obrers de la indústria i de la construcció, en uns anys de precarietat econòmica i de manca de recursos de les classes més desfavorides. Van fer més de mil habitatges. Van elevar a la normalitat el que era un luxe fins aleshores: accedir a la propietat d'un habitatge a un preu econòmic. I van anar més enllà en el terreny social, de l'educació i la cultura. Va ser una bella utopia feta realitat en una època gris en molts aspectes.

Els temps han canviat. Afortunadament per a tots nosaltres, per a la societat, avui tenim més facilitats per accedir a l'educació, a la formació acadèmica, i a la cultura públiques de qualitat. Els nostres fills ho han tingut, ho tenen, més fàcil en aquest terreny, encara que no sigui així en l'accés a l'habitatge.

La generació dels mil euros, que es el sou mitjà que diuen que paguen als nostres joves quan aconseguen la primera feina, no pot accedir a la compra d'un pis i, així, fer una vida plenament independent.

El pisos de protecció oficial, tot i sent molt més barats que els de mercat, tampoc són assequibles per molts dels que els han aconseguit, segons recollim en aquesta edició de DELTA. Sembla que aquesta no és la solució.

Quelcom falla. Potser haurem de tornar a crear una utopia?

Josep Maria Canalías
Director de DELTA

tinúa como ahora, mucho nos tememos que las cosas no mejorarán nada para los miles de contratos basura que han sido firmados en los últimos años.

En El Prat seguiremos sufriendo la ampliación y podremos perder más de la mitad del término municipal a cambio de nada, porque si el cambio significa destruir la pineda y perder la playa, que venga algún sabio y nos convenza de lo contrario.

Ningún político (de los de aquí) apuesta por ampliar el aeropuerto de Girona ni el de Reus y todos sueñan con

el de El Prat, como si fuera la solución del futuro.

Nadie rasca en profundidad. No saben o no contestan sobre los problemas reales del aeropuerto. Una cosa está clara, AENA casi nunca ha hecho las cosas bien y sobre todo la gestión se ha realizado contra los intereses de los ciudadanos que vivimos en el entorno aeroportuario.

Pero, ¿cambiaría la cosa si la Generalitat lo gestionara?.

Es de suponer que sí, pero, por el momento, nadie lo ha confirmado

Juan Miñarro

Amb l'aigua al coll

La grip, el càncer, la sida... la mort

Quan era petita m'emocionava amb el relat que feia la meua mare de la darrera vegada que havia vist el seu pare, que va morir en l'epidèmia de grip de 1918. Anys després, vaig saber que 50 milions de persones hi van morir. Perquè, a mi, quan ho explicava, em semblava impossible que una persona jove morís de grip.

Entre els 80 i els 90, la sida es va convertir en un dels genets del l'apocalipsi. I encara ho és a l'Àfrica i a l'Àsia.

En canvi, a la nostra societat, ara mateix, temem el càncer. Les dones, el de mama, sobretot. I en aquest context, fa pocs dies, un científic anuncia que en uns 30 anys el càncer serà vençut.

El primer que se'ns acut és per a quanta gent serà massa tard. No només per als qui ja estan morts, sinó per a tots els qui, a partir d'ara, en tinguin. D'alguna manera, amb la quantificació del temps que falta, és com si hagués començat el compte enrere. Perquè encara que se'ns ha advertit que passarà temps entre descobriment científic i aplicació generalitzada als malalts, és evident que qualsevol persona afectada no deixarà de pensar en la possibilitat d'obtenir la curació.

Després... doncs, ja saben. Creixerà l'índex d'infarts o d'hemorràgies cerebrals, o de demències senils (l'Alzheimer també està en vies de contenció amb una futura vacuna) o... vés a saber què.

Perquè, al cap i a la fi, totes i tots els qui vivim hem de morir. Aquesta és una veritat tan certa que sembla que no calgui mencionar. I això és el que fem de manera habitual: de la mort, ni parlar-ne. De tant en tant, algun científic parla de la dissolució en el cosmos o alguna cosa que sembla tan llunyana com inabastable. I, apa, ens capfiquem en la millor dieta, la millor activitat física, la lluita contra la depressió, etc.

La prevenció, paraula màgica. Serveix per a les malalties, per als accidents de trànsit, per a la violència... Molt bé, la prevenció. Però sempre que tinguem present que cap prevenció podrà conservar la pròpia vida més enllà de l'estàndar de la nostra època. Perquè, a vegades, arribem a situacions esperpèntiques. Per exemple, no han sentit, en algun enterrament, com algun familiar acusava el mort de no haver tingut cura de la seva salut?

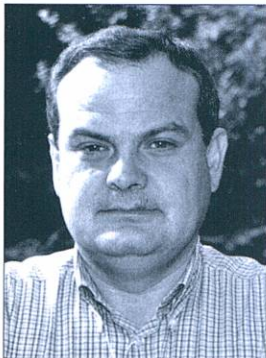
Dit això, amigues i amics, incorporem la mort com la certa que és i fem-la companya de la nostra vida. Almenys és el que he intentat fer amb aquest article.

MANOLITA SANZ

Duarte presenta unes ordenances fiscals continuistes

NEUS MACÍAS / “No s’ha introduït cap modificació significativa a les ordenances”, va assegurar el regidor d’Economia, Rafael Duarte, en l’aprovació inicial dels impostos municipals, durant la sessió plenària del 10 d’octubre. L’ecosocialista va dir que les taxes pujaran una mitjana d’un 3%, “al voltant de l’increment de l’IPC”, i que una de les poques novetats és la creació d’una taxa per a la nova escola-bressol *El cabusset*, “que és previst que pugui començar a funcionar a finals d’aquest any o principis del 2007”, va desvetllar. També va explicar que s’han introduït noves tarifes a algunes instal·lacions esportives “per a les noves modalitats d’abonament” que s’han implementat.

El portaveu convergent, Felip-Neri Gordi, va avançar el seu vot negatiu al projecte d’ordenances, “en primer lloc, perquè ens el volem mirar amb calma, i això és una aprovació provisional”. Gordi

va afegir més raons d’aquest vot contrari. “En aquesta legislatura res no va a temps real: anem un pas per darreta”, i va criticar que aquests impostos municipals “no hagin tingut en compte a molts veïns, i a comerciants que ara veuen com les diferents obres comencen a afectar les seves vendes”. El portaveu popular, Antonio Gallego, va manifestar la seva voluntat

d’estudiar millor el contingut de la proposta de l’equip de govern, que va titllar de “continuista”, però va queixar-se de que les diferents figures fiscals “estan en el tram alt” respecte a altres poblacions veïnes. “Tot i ser un govern d’esquerres, mai no he vist que baixessin cap impost”. Duarte va assegurar que la pressió fiscal sobre els ciutadans pratencs “és baixa” i va llançar un repte al popular per “comparar les nostres ordenances amb qualsevol altre ajuntament” de la comarca. ■

CiU denuncia la manca de neteja a alguns carrers

El Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa, al barri de Sant Jordi, on segons CiU, les condicions de neteja són precàries

NEUS MACÍAS / El regidor de Convergència i Unió Ramon Ribas va denunciar al passat ple municipal del 10 d’octubre el precari estat de neteja en què es troben alguns carrers d’El Prat. “Moltes voreres estan brutes, els contenidors d’escombraries fan pudor, no sé amb quina freqüència es renten”. Ribas va destacar especialment les males condicions del barri de Sant Jordi. “Les columnes dels fanals estan completament oxidades”, va asse-

gurar. El regidor de Manteniment i Serveis, Quim Bartolomé, va assegurar que s’està treballant per tal de fer “un recobriments” als fanals de la ciutat per tal que no els afecti l’orina dels gossos. També va demanar més concreció a Ribas, per tal de detectar quins són els contenidors afectats –“es renten cada vuit dies”–, i va admetre que potser a algunes zones la neteja no és l’adient. “Però hi estem treballant”, va assegurar Bartolomé. ■

El PP reclama millores a Las Palmeras

N. M. / El portaveu del Partit Popular, Antonio Gallego, va instar al consistori per tal que estudiï algunes mesures per millorar les connexions del barri de Las Palmeras a la resta de nuclis d’El Prat. Gallego va demanar que alguns dels autobusos urbans PR arribi a aquesta zona i que es faci “encara que sigui a precari”, un camí que uneixi el barri amb les Cases de la Seda. També va denunciar el trànsit de camions al camí de Cal Silet, que passa per davant del barri i ocasiona molèsties i sorolls. El popular va exigir millores al parc de Las Palmeras “i que s’eliminin les barreres arquitectòniques que hi existeixen”. Per últim, va sol·licitar que es reguli l’aparcament de camions a l’esplanada coneguda com La Llana, entre les Cases de la Seda i Las Palmeras. El regidor de Via Pública, Antonio Pedrero, va explicar que el recorregut dels autobusos PR “encara està en fase de revisió i estudi: hem d’implementar les millores”, i que es tindrà en compte aquest suggeriment. D’altra banda, va assegurar que s’estan fent intervencions per controlar el trànsit de camions a Cal Silet i l’estacionament a La Llana. ■

S’estudia la integració de les dones àrabs al municipi

N. M. / El regidor popular Antonio Gallego va demanar a la sessió plenària del 10 d’octubre que el consistori pratenc faci “una campanya d’informació per tal d’afavorir la integració de les dones àrabs” al nostre municipi, amb l’objectiu que “coneguin els seus drets com a ciutadanes”. Segons Gallego, li han arribat notícies d’alguns casos de discriminació de gènere en aquest grup de població. La regidora d’Educació, Ma. José Albaladejo, va assegurar que des de fa temps ja s’ha obert un debat sobre aquest tema a la Taula d’Immigració, “perquè algunes de les entitats presents van manifestar el seu interès a conèixer la situació de les dones àrabs”. La regidora ecosocialista va manifestar que s’han creat grups de treball “per fomentar la integració d’aquestes dones”, i s’estudiarà la participació dels seus fills a les activitats extraescolars, “ja que això pot ajudar a saber quina és la seva implicació”. Albaladejo va ironitzar sobre el fet que el PP preguntés sobre aquest tema, “quan el seu representant a la Taula d’Immigració no ha vingut a les reunions que mantenim regularment”. ■

Joan Camps es marca l'objectiu de portar ERC al consistori

N. MACÍAS / Amb la il·lusió d'aconseguir no només presència a l'ajuntament d'El Prat, sino "dos o tres regidors", Joan Camps va presentar la seva candidatura a l'alcaldia de la ciutat el passat 7 d'octubre, als jardins de Torre Muntadas, arropat per una cinquantena de militants i simpatitzants d'ERC i per Anna Simó, exconsellera de Benestar i Família i candidata a les llistes al Parlament del partit independentista.

L'acte va ser conduït per Xavier Padilla, president d'ERC a El Prat, que va donar la paraula en primer lloc a Simó. L'hospitalença va recordar que la seva relació amb Joan Camps ve "de lluny", quan l'ara candidat a l'alcaldia va ser "la primera persona" que va posar al centre del debat polític el tema "del concert econòmic i la balança fiscal". "No se li ha agraït prou la feina feta al partit i a El Prat", va assegurar l'exconsellera, que va qualificar Camps com "una persona coherent, honesta, que sap escoltar i sap treballar en equip". Anna Simó va assegurar que era "una anomalia històrica" el fet que ERC no tingui

Joan Camps, durant l'acte d'ERC als jardins de Torre Muntadas.

presència a l'ajuntament d'El Prat. "Ara cal subsanar aquesta situació", va manifestar, alhora que feia una predicció, "ens esperen grans dies a aquesta ciutat". Per acabar, va llançar un prec al candidat republicà. "Quan siguis a l'ajuntament, no oblidis mai que ets allà per donar servei a les persones".

Programa, equip i molta il·lusió

Joan Camps va començar agraint als seus predecessors la tasca desenvolupada, entre aquests, va citar Olga Garro, Pere Pedrals,

Miquel Reixach Joan Costa o els germans Ibern. El candidat d'ERC va citar com a prioritats de la seva actuació municipal tres eixos bàsics: el programa, l'equip i la il·lusió. Respecte al primer punt, va assegurar que encara no estava perfilat, ja que s'està elaborant. Però va avançar que un tema estratègic serà el projecte d'El Prat Nord, "on és previst que hi vinguin a viure vint mil nous habitants". En aquest sentit, va criticar que, per fer créixer la ciutat, "s'hagi de destruir una artèria urbana tan important com el carrer Major: no hem de trencar les poques senyals identitàries

que tenim a El Prat". Així, va condemnar que es faci fora de casa seva a les famílies que viuen més enllà de les vies. Respecte a l'actuació de l'actual equip de govern, va titllar d'inadmissible "l'estat d'abandó en què es manté l'Artesà, perquè volen que caigui i fer-ne un de nou"; i també el solar de la Plaça de Pau Casals. "Un autèntic mur de la vergonya".

Pel que fa al seu equip col·laborador, Camps va qualificar-lo de "sòlid i ben format". Va dir que es tractava d'"excel·lents" persones amb molta "il·lusió". Aquest seria el tercer eix del seu projecte, "el que ens ha de portar a l'ajuntament". Camps va reforçar les seves paraules "amb unes dades per l'optimisme". D'aquesta forma, va recordar que a les eleccions municipals de 2003 es van quedar a 23 vots d'un escó. Aquells 1.340 vots van arribar als 2.562 que va aconseguir ERC als comicis per al Parlament de Catalunya, celebrats a la tardor d'aquell mateix any. Un "sostre de votants" que encara té "molt recorregut i ens ha de fer pujar si treballam bé". ■

El d'octubre, l'últim ple municipal abans dels comicis al Parlament. Que seran determinants. No només per Catalunya i Espanya, sinó pel món municipal. Tot i que l'electorat d'El Prat tendeix a separar les eleccions municipals de la resta, una reedició del tripartit enfortiria ICV i faria que els ecosocialistes adquirissin una visibilitat que els podria afavorir de cara a la primavera del 2007. O potser no? O potser un govern convergent esperonaria l'electorat més d'esquerres a optar per les forces progressistes?

Sigui com sigui, al govern de la Generalitat hi ha possibilitat de canvi. Un govern de dretes, un front nacionalista, un nou tripartit... Hi ha diferents opcions reals. Però a El Prat, no. Ja ho deia l'alcalde en una entrevista amb Delta: ICV deixa sense espai els altres partits. Tony Blair. El desig de canvi a la nostra ciutat és palès, però pot més la por que la voluntat d'impuls a una alternativa que simplement no existeix.

I per què no amb el PP? Sí, sí. Iniciativa popular. A Extremadura hi ha un poble on fa uns anys governaven PP i

La contracrònica

Fantasia

IU (tot i que el referent polític d'IU a Catalunya és EUiA). Això sí que seria un canvi. El govern de Tejedor ja és tan monòton com el pujolisme. Necessitem moviment, i el PSC de moment no ha aportat res de nou. A més, ¿qui destaca la necessitat de "la integració de les dones àrabs de la nostra societat" i denuncia la "discriminació de gènere", a més d'assenyalar la importància de "l'accés de les persones amb discapacitat a la funció pública"? No, no és un ecosocialista. És Antonio Gallego, del PP.

Sacrilegi seria un govern PSC-PP. Però ICV-PP, no. A més, Gallego sembla tenir més *feeling* amb els regidors ecosocialistes que amb els del PSC. Ell mateix reconeix que el seu enemic polític són els socialistes. I pel que fa a ICV, jo els hi recomanaria aquesta opció si el PSC s'atreveix a pactar amb CiU al Parlament, la qual cosa seria un espectacle deplorable. ICV forma equip de govern amb el PP, si l'aritmètica ho

permet, i llestos. A més, menys hipoteques. I sense oposició! Voilà!

Bé. Francament, aquestes bajanades només es poden pensar des de la desesperació d'una manca d'alternativa política a un municipi que té tot el necessari per declarar-se una ciutat-estat independent (idea que desenvoluparem el mes vinent). L'altra cara de la moneda és que l'ambient a casa nostra no és d'una exagerada crispació política. Els nostres polítics es respecten, tot i que sovint Tejedor critiqui Gallego i Duarte no s'estigui de riure durant tot el ple per les propostes de PP i CiU. Un altre fenomen digne d'estudi.

El Prat potser és massa petit per això que ara diré, però no seria mala idea crear un partit independent amb algunes personalitats polítiques transversals el nom dels quals m'estalvio. Prat-Viu, per exemple.

Aquesta idea em fa sospirar.

I què és l'home, sinó pura llibertat, autèntic no-res, sedega de somnis? Això és el que necessitem els pratencs: més fantasia, més imaginació política, més electricitat.

AGUS MORALES

Els pactes, possibles protagonistes de la nit electoral de l'1-N

Els líders polítics municipals valoren el paper dels seus partits a aquesta campanya

NEUS MACÍAS / Les eleccions al Parlament de Catalunya, que es celebren l'1 de novembre, es presenten més obertes que mai i ningú no s'atreveria a fer un pronòstic ni dels resultats, ni de la política de pactes que se'n derivi. Tot i que les enquestes apunten a una victòria de CiU, sembla que els partits d'esquerres podrien aconseguir el suport suficient per reeditar el tripartit o la seva nova versió. Els portaveus dels quatre partits amb representació a l'ajuntament d'El Prat, i el recentment escollit president d'Esquerra Republicana de Catalunya ens expliquen la seva visió d'aquests comicis i quines esperances hi tenen dipositades.

José García, líder de l'agrupació local del PSC, no vol encara qüestionar-se quines seran les possibles aliances post-electorals. "El plantejament de qualsevol partit, davant unes eleccions, és aconseguir el major suport possible: sortim a guanyar. Després, en funció dels resultats, ja establirem els contactes necessaris amb altres forces

Els polítics del nostre consistori opinen sobre el futur després de les eleccions de l'1 de novembre.

"[El tripartit] Ha suposat un canvi important a l'hora de governar Catalunya, i també en les propostes que s'hi han fet" (José García, PSC)

polítiques. Però de moment no ens hem de posar condicionants sobre amb qui pactarem o amb qui no". García fa una valoració positiva de la tasca desenvolupada pel tripartit. "Ha suposat un canvi important a l'hora de governar Catalunya, i també en les propostes que s'hi han fet". Però tot i la satisfacció, no vol pronosticar si aquesta

aliança a tres es tornarà a repetir. "Potser no es donen les mateixes condicions", assegura. Respecte a la figura de José Montilla, el candidat que presenta el PSC, García només té elogis per a l'exalcalde de Cornellà. "És un home de solvència contrastada. Tot l'avalua. És honest, seriós i responsable, i compleix amb tots els requisits que ha de tenir qualsevol candidat: és una persona compromesa amb el projecte socialista, i ofereix garanties suficients per a un govern responsable".

Precisament l'adjectiu *responsable* no seria el que utilitzaria el portaveu del PP al Prat, Antonio Gallego. "Han estat tres anys

de govern letals per a la credibilitat i la imatge de Catalunya", i recorda episodis com el forat del Carmel, la corona d'espines o "les extorsions" a funcionaris públics. Gallego considera que el Partit Popular de Catalunya ofereix "sentit comú, tal i com diu el nostre eslògan electoral", i el repte d'aquesta formació és "ser decisius i importants" a l'hora d'establir possibles aliances, tot i que CiU ja ha dit repetidament que no pactarà amb els populars. "Però Convergència un dia diu que sí i l'altre que no, segons el que volen escoltar els seus militants i les seves bases. Una altra cosa és el que facin després", pronostica.

POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS

SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS
D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB NOSALTRES
Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya

Telf./Fax. 93 379 00 57 • pollastreprat@terra. es

flors company

Madoz, 4 tel.933790270
El Prat de Llobregat

Una unió anti-natura per fer fora CiU

Felip-Neri Gordi, portaveu convergent, també parla de pactes, i concretament del tripartit. "Es tractava d'una unió anti-natura: el seu únic objectiu era fer fora de la Generalitat CiU. Barrejar els nacionalistes d'ERC amb els socialistes, que reben ordres de Madrid, era un despropòsit". Gordi planteja una campanya molt tranquil·la a nivell municipal. "No farem grans actes. Estem intentant fer una campanya de proximitat, de comentar amb la gent, més que no pas una *venda de producte*". I critica que aquesta guerra PPC-PSC -que va tenir en

la visita d'Àngel Acebes el seu màxim exponent- estigui centrant el debat polític. "Això només fa que desencantar la gent". Gordi no s'atreveix a fer una travessa de resultats. "Ningú no ho faria: les enquestes fallen moltíssim". Tot i això, augura que el

recompte donarà unes xifres "similars" als comicis de la tardor de 2003. "Estem convençuts que Mas tindrà més diputats que Montilla. Però, a partir d'aquí, tot és una incògnita. Qui farà govern? El que té més vots o més diputats? Es reeditarà el tripartit? Hi haurà una aliança nacionalista?".

Sobre el que no té cap dubte Xavier Padilla, recentment elegit president d'ERC a El Prat, és que el seu partit polític "tornarà a ser decisiu" per a formar govern, i assegura que el partit nacionalista "resultarà enfortit". La lectura que fa Padilla és que els votants catalanistes d'esquerres "no podran tornar a votar al PSC, perquè els ha traït d'una forma clara". I també critica l'actuació de Convergència i Unió, "que té el mateix paper que fa el PP a Madrid: ha copiat el seu sistema i l'ha adaptat a la política catalana". Algunes de les polèmiques formes de procedir del líder nacionalista, que tantes crítiques li van comportar,

com el viatge a Perpinyà, han estat disculpades per Padilla. "Crec que aquell viatge era un motiu per fer-li un reconeixement internacional, i no pas per haver-lo d'apartar de la política activa. No hauria d'haver demanat disculpes: això només va fer que donar la raó als que el criticaven".

Reeditar un govern d'esquerres, objectiu d'ICV

Per la seva part, Iniciativa per Catalunya Verds, en coalició amb EUiA, té molt poc a perdre i molt a guanyar. Probablement aquest és el motiu pel qual el portaveu de la formació a El Prat, Rafael Duarte, es mostra il·lusionat "i amb bones vibracions".

"Crec que els resultats d'aquests comicis reconixeran la tasca que ha fet ICV, des de la serietat i la responsabilitat". Segons

l'ecosocialista pratenc, la seva coalició és l'única que juga net amb l'elector respecte a què farà amb el seu vot. "A diferència d'altres partits polítics, nosaltres diem clarament quina serà la nostra actuació després de les eleccions respecte a la política de pactes: volem reeditar un govern d'esquerres, ja sigui bipartit o tripartit".

ICV és potser el partit que més fort ha apostat en la campanya a nivell municipal. El 20 d'octubre estava prevista la presència a un acte electoral del fiscal Jiménez Villarejo. CiU, per la seva part, ha apostat per actes més minoritaris, al seu local social, i ha comptat amb la presència de l'alcalde convergent de La Palma de Cervelló i de l'exconsellera Núria de Gispert, que va assistir a l'Aplec de la Tartana. També estaven a l'agenda electoral actes del Partit Anti-taurino i de Ciutadans per Catalunya. ■

Per Antoni Gallego, del PP, "han estat tres anys de govern letals per a la credibilitat i la imatge de Catalunya", i recorda episodis com el forat del Carmel

Joan Puigcercós es reuneix amb els militants pratencs d'ERC

NEUS MACÍAS / Sota el lema "Esquerra Escolta", el partit independentista ha iniciat una campanya que el portarà a diversos punts de la geografia catalana, amb l'objectiu de mantenir converses amb els seus militants i simpatitzants per tal d'elaborar el seu programa electoral. El Prat va ser el punt de trobada el passat 21 de setembre, amb la presència del diputat al Congrés, Joan Puigcercós, que es va reunir amb la militància d'ERC al Centre Cívic Sant Jordi Ribera Baixa. Acompanyat pel també diputat Joan Tardà, Puigcercós va ser rebut per Xavier Padilla, nou president d'ERC a El Prat, i per Joan Camps, candidat a l'alcaldia. Al saló d'actes de l'equipament els esperaven uns setanta assistents, que van escoltar com Puigcercós els animava a "crear xarxa". "A Esquerra Republicana de Catalunya li costa arribar als mitjans de comunicació. Vosaltres ens heu d'ajudar a difondre el nostre missatge. Si no expliquem les conquestes que hem aconseguit des de la Generalitat, ningú no ho farà per nosaltres". Puigcercós va assegurar que aquesta proposta de crear "circuitos alternatius" és "una nova forma de fer política". Després del discurs del diputat, "ara us toca parlar a vosaltres" - els militants i simpatitzants es van reunir en diferents grups, per tal de mantenir un diàleg que posi de manifest les preocupacions ciutadanes. Segons Puigcercós, un cop superat el debat de l'Estatut, ara hi ha molts temes que inquieten els catalans, "com poden ser la sanitat o les males pràctiques en les actuacions urbanístiques" ■

Asesoría Técnica Laboral

ADMINISTRADOR DE FINQUES LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS

Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio • Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes • Incendio

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades • Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y Cooperativas • Cuentas anuales y Registro Mercantil

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento • Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

El soterrament de les vies continua causant problemes als veïns d'El Prat Nord

NEUS MACÍAS / "Impotents". Així va definir el portaveu convergent Felip-Neri Gordi l'estat d'ànim dels veïns que viuen al costat de les vies de la RENFE, degut a les obres de soterrament de l'estació, uns treballs que l'empresa ADIF "manté fins i tot a les nits, passades les deu, que és l'hora a la què es va pactar que cessarien els sorolls". Així, Gordi va assegurar que els obrers porten "un ritme de treball frenètic" i no deixen descansar les famílies de la zona. "Una nit vaig haver de trucar la Policia Local, i vam intentar contactar amb el director d'obres: però resulta que s'amaga, ens donen llargues...". Com si d'un vodevil es tractés, el convergent va explicar que aquesta situació és habitual. "Estem convençuts que els treballadors saben quan vindrà la Guàrdia Urbana, i es comuniquen entre ells mitjançant walkies-talkies: així, en el moment que els policies els requereixen, apaguen els llums de les obres i s'amaguen, fins que passa el perill". Gordi va instar a l'ajuntament d'El Prat a "substituir el director d'obres, o denunciar l'empresa". També va recordar que alguns cases estan patint esquerdes "i, tot i que se'ns va dir que hi hauria un seguiment d'aquest problema, no s'ha fet".

Sergi Alegre, Tinent d'Alcalde d'Urbanisme, va negar que el consistori pugui prendre cap mesura contra ADIF, "nosaltres no podem destituir ningú ni fer res a l'empresa". El regidor va començar la seva rèplica agraint als veïns la paciència que estant tenint per aguantar tots aquests problemes. "Han de comprendre que estan a primera línia d'una obra molt complexa". Respecte a les obres que continuen a la nit, Alegre va assegurar que es tractava exclusivament d'un fet puntual, "perquè estaven fent el manteniment de les

vies", un procés que es duu a terme una vegada al mes. "Dubto molt que facin aquest manteniment amb una grua de 50 metres", va ironitzar Gordi.

Alegre va continuar assegurant que els sonòmetres que controlen els sorolls de les obres "no indiquen nivells més elevats que els que són habituals amb el pas dels trens".

D'altra banda, el passat 4

d'octubre l'ajuntament d'El Prat va denunciar la deixadesa d'ADIF en la neteja dels voltants de les obres de l'AVE, tot i les reiterades queixes dels veïns i del consistori. Aquest espai presenta des de fa mesos "un aspecte brut i deixat", segons l'equip de govern, una situació que els habitants de la zona han fet palesa en més d'una ocasió, sense que l'ens públic que s'encarrega de la

construcció de la línia d'alta velocitat hagués actuat en aquest sentit. Als pocs dies, concretament el 6 d'octubre, l'Ajuntament va publicar a la seva pàgina web que ADIF havia començat a netejar la zona urbana al voltant de les obres. "Esperem que aquesta situació no sigui un fet puntual, sinó que la neteja d'aquests espais es mantingui mentre durin les obres". ■

El consorci d'El Prat Nord comença a caminar

N. M. / Un conveni de col·laboració entre els departaments de Política Territorial i Obres Públiques i Medi Ambient i Habitatge, l'Institut Català del Sòl i l'Ajuntament d'El Prat permetrà crear el Consorci de Gestió Urbanística de l'Eixample Nord. El document es va presentar el passat 13 d'octubre, amb la presència de Francesc Baltasar, conseller de Medi Ambient i Habitatge, i Lluís Tejedor, alcalde de la ciutat.

El consorci té com a objectiu la coordinació de l'actuació dels ens consorciats en l'exercici de les seves competències. També redactarà, tramitarà i executarà els instruments de planejament i gestió urbanístiques necessaris per al desenvolupament d'aquest àmbit, i els diferents projectes d'urbanització i infraestructures.

Tant Baltasar com Tejedor van destacar que aquest projecte d'El Prat Nord pretén dos grans objectius: d'una banda, augmentar l'activitat econòmica, i també disposar de més sòl per a habitatge. Aquests nous 4.500 pisos previstos es construiran amb "els màxims criteris de sostenibilitat", segons Baltasar, seguint una arquitectura bioclimàtica, i dissenyant els habitatges per a la reducció del consum d'energia i la reutilització de l'aigua. El conseller va recordar que el pressupost previst és de 310 milions d'euros.

Tejedor va assegurar que en aquests tres anys que fa que s'estudia l'eixample de la ciutat, "s'ha fet molta feina que ara es posarà en mans del consorci". L'alcalde va qualificar aquest projecte d'"estratègic", i va felicitar-se perquè amb aquesta signatura i la implicació de la Generalitat en el creixement de la ciutat "tenim que la garantia que l'interès

L'alcalde Lluís Tejedor i el Francesc Baltasar en la roda de premsa després de signar l'acord

general i la transparència del procés seran una constant".

Tejedor va recordar que per fer possible aquest nou Prat Nord han estat processos clau "el soterrament de les vies de RENFE, que han suprimit l'efecte barrera del corredor del Mediterrani, i la construcció de l'estació intermodal".

Al ple municipal del 10 d'octubre es van aprovar els representants municipals de l'equip de govern a aquest consorci de nova creació. CiU es va abstenir ja que, segons Felip-Neri Gordi, "se'ns han ensenyat dibuixos de com quedarà, però no s'expliquen bé les coses: què passarà amb l'autovia?". Per la seva part, el popular Antonio Gallego va votar en contra, "ja que l'oposició no ha tingut l'oportunitat de mantenir reunions sobre aquest tema, que ha de ser el gran projecte de la ciutat: *se lo guisan y se lo comen sols*". Per la seva part, Rafael Duarte, portaveu de ICV, va destacar la importància que representa el suport de la Generalitat a aquest projecte estratègic, i va qualificar el consorci com un "instrument de gestió". ■

El Síndic de Greuges escolta les queixes dels pratencs

Rafael Ribó es reuneix amb ciutadans que reclamen a les administracions

NEUS MACÍAS / L'Associació de Veïns del Casc Antic portava mesos protestant pels continus sorolls dels locals nocturns que han de suportar els habitants del barri, i també per les molèsties que causen les obres del AVE. "Hem recollit signatures, hem demanat entrevistes amb l'ajuntament. Creiem que hi ha una clara manca de vigilància policial i d'ordre públic al carrer. Demanem una normativa de sorolls que reculli les particularitats pròpies d'una ciutat com El Prat, amb moltes fàbriques, un aeroport... No s'hi val amb adaptar la d'altres municipis de l'entorn", explicaven. Cansats d'aquesta situació, van acudir al Síndic de Greuges. També ho van fer altres persones, com un fill que volia informar-se si al seu pare li pertocava una pensió per haver lluitat a la Guerra Civil espanyola, o jubilats que demanaven informació sobre els anys cotitzats. Un col·lectiu de gent gran del Centre Cívic Jardins de la Pau va sumar-se a la iniciativa, i va protestar davant el Síndic pel que consideren un abús de l'ajuntament.

Totes aquestes són algunes de les queixes que van escoltar el Síndic de Greuges, Rafael Ribó, i el seu equip, en la visita a El Prat que van realitzar el passat 20 de setembre, al Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa, en

Rafael Ribó (centre) en una visita junt amb el regidor Antoni Rodés (Foto cedida per l'Ajuntament del Prat)

una campanya que pretén donar a conèixer la figura del Síndic i apropar-se als ciutadans. "Volem que sàpiguen que disposen d'aquest servei totalment gratuït, que els escoltarem i farem de mediadors en els problemes que tinguin amb les administracions". Rafael Ribó va assenyalar que les queixes més nombroses que els arriben són sobre "la burocràcia: la gent està cansada que no els facin cas, que no els escoltin".

Més protestes sobre medi ambient

Ribó va explicar que, durant l'any 2005, la seva oficina va iniciar un total de 37 actuacions provinents d'habitants d'El Prat. D'aquestes, 22 eren consultes i 15, queixes.

Entre les protestes més comunes, el Síndic va assenyalar que 4 eren de medi ambient. "Sabem que la preservació dels espais naturals és una qüestió molt significativa a El Prat". La resta tenien a veure amb la justícia, l'urbanisme i la gestió tributària.

Ribó va assegurar que la seva institució compta amb la col·laboració de les diferents administracions, "que ens ofereixen la seva versió dels fets, i per quina raó no s'han satisfets les demandes dels ciutadans afectats. Però hem de dir que el ritme de resposta encara és massa lent, no és prou àgil".

Rafael Ribó va arribar a la nostra ciutat acompanyat per l'adjunta Laura Diez i l'adjunt per a la Defensa dels Drets dels Infants, Xavier Bonal. Durant el matí, Ribó va visitar la Fundació Rubricatus i el Parc Agrari del Baix Llobregat, que va qualificar d' "exemples molt positius". Per la seva banda, Laura Diez es va reunir a la tarda amb el consell veïnal del barri de Sant Cosme. Xavier Gonal va fer una xerrada-col·loqui a l'IES Ribera Baixa, i va visitar l'escola bressol Sol Solet. També va mantenir una trobada amb el consell d'infants de la ciutat i amb els responsables del projecte educatiu del barri de Sant Cosme. ■

Las lecturas de la misa de hace un par de semanas, nos recordaban que la la Biblia, en su primer capítulo, nos explica que al principio el Creador hizo al hombre macho y hembra y dijo: «Por esto dejará el hombre al padre y a la madre y se unirá a la mujer y serán los dos una sola carne...» La cosa estaba clara, pero Moisés quiso congratularse con su pueblo y empezó a hablar de repudios y de libelos. Nada menos que permitió que el hombre pudiera repudiar a su mujer sólo por el hecho de que notara en ella "algo torpe". ¿Algo torpe?.

Ya Malaquías, el último de los profetas, vió que las cosas no iban por buen camino y se esforzó en recordar la indisolubilidad del matrimonio. Finalmente, vino Jesucristo y le enmendó la plana a Moisés, si bien antes le echó un capote que trató de dejarlo en buen lugar: "Por la dureza de vuestro corazón os permitió Moisés repudiar a vuestras mujeres, pero al principio no fue así". Y Jesucristo insistió con el planteamiento inicial: "Lo que

Para ver se ha de mirar

De indisoluble a exprés

Dios unió no lo separe el hombre". ¡Vaya si lo entendieron sus discípulos!: "Si tal es la condición del hombre con la mujer -exclamaron-, preferible es no casarse".

Luego, bastante luego, podríamos decir hace dos días, vinieron los movimientos sociales, liberales y progresistas, y las situaciones se fueron ampliando para poder atender a toda la parroquia. La carta de posibles matrimonios quedó así: matrimonios por la Iglesia, matrimonios civiles, uniones de hecho, matrimonios entre homosexuales... cada vez más alejados de la idea inicial que se refleja en la Biblia. ¿Tiene esto alguna importancia? Pues depende de la importancia que le queramos dar a las palabras de la Biblia. Ni más ni menos.

Finalmente, para rematar la faena, apareció hace poco más de un año, el denominado

matrimonio "exprés" ya que a partir de ese momento no es necesaria la separación previa ni de que haya un "culpable" de la ruptura matrimonial. Para que se produzca el divorcio basta que uno de los cónyuges lo reclame sin que el otro miembro de la pareja ni el juez puedan oponerse. ¡Exactamente lo que nos faltaba!.

Para entendernos, es como si las palabras de la Biblia dichas por Dios al principio de la humanidad, las cambiáramos por: "Por esto no dejará el hombre al padre y a la madre definitivamente, sino que se irá a vivir con su mujer por una temporada, al final de la cual decidirá si sigue adelante con la experiencia, procurando que llegar a ser una sola carne sea lo más allá posible"... y las de Jesucristo: "lo que Dios quiere que se mantenga unido, el hombre se empeñará, con todas sus fuerzas, en mantener separado".

Hay tantas interpretaciones de las palabras de la Biblia que no viene de una más. ¡Perdón!

TOMÁS ALLENDE

En llibertat con cargos 9 treballadores por la huelga de Iberia del 28 de juliol

D. / La juez del juzgado número 1 de El Prat ha tomado ya declaración a un representante legal de Aena, gestora de los aeropuertos, y a 9 trabajadores de Iberia en relación con el caos vivido el 28 de julio en el aeropuerto. A los trabajadores se les acusa de daños, resistencia grave a la autoridad y alteración del orden público. Los trabajadores niegan haber participado

en la ocupación de las pistas y aseguran que su detención fue indiscriminada, porque acababan de entrar a trabajar en el turno de tarde en el momento de la detención.

Otros cuatro trabajadores fueron citados, pero no comparecieron y se acogieron al derecho de no declarar. Dos de ellos son representantes sindicales. ■

Imatge de la situació de caos que va viure l'aeroport del Prat.

Reflexions d'un observador

«El prat que esdevingué muntanya», recordant Vázquez Montalbán

-Veni, veniu cap aquí -ens ha dit, situant-nos a l'esquerra de la façana de la piscina municipal del Fondo d'en Peixo, ara en rehabilitació-. Recordeu que des d'aquí es veia una magnífica vista de la serra de Collserola. La torre de telecomunicacions, el temple expiatori... Han desaparegut!

-Home! Segueixen darrera d'aquesta muntanya de terra...

-És clar! És el que vull que veieu. Això serà El Prat Nord. Si hi afegiu els edificis, tindreu el resultat d'un urbanisme contra natura que ens estan imposant com un fet consumat.

-Volen obtenir edificació sota el nivell del carrer... No ens dius res de nou. Això que tenim davant serà com una muntanya màgica.

-Et refereixes a la novel·la del Thomas Mann, aquell famós best-seller antifeixista.

-No pas, la meva muntanya màgica és la de l'Ali Babà. Deia «Obre't Sèsam!» i la muntanya s'obria plena de tresors. En aquest cas la muntanya ocultarà les plantes sota el nivell del carrer d'aparcaments, magatzems.... Fins i tot s'hi faran oficines que tindran davant seu un jardí en pendent que farà bonic.

-Això ja ho han fet al Mas Blau....

-I un autèntic bagant que ha enfonsat l'autovia.

-Però... Quina és la trampa?

-Senzill, la regulació de l'edificabilitat es fonamenta a partir del nivell del carrer. Si el que treus per sota no es quantifica a l'hora de pactar coeficients, els marges del negoci milloren espectacularment.

-És clar! Aleshores pugem amunt la cota del carrer i, apa!, a vendre pams quadrats del punt més estratègic de Catalunya.

-La muntanya màgica..., ara ho entenc, o El Prat de muntanya, li podrien dir en comptes del Prat Nord.

-I això ho permet aquest ajuntament d'esquerres...

-Ai d'esquerres! Heu parlat de novel·les i m'ha vingut al cap el malaurat Manuel Vázquez Montalbán, que es morí fa tres anys. L'he rellegit aquest estiu.

-Jo m'ho passo pipa amb el seu Carvalho, aquell detectiu comunista passat per la CIA, que cuina millor que el Ferran Adrià....

-Entranyable. Potser no sabeu que el seu primer gran impacte com escriptor el va aconseguir amb una crítica ferotge contra els especuladors: «Los mares del sur», es deia la novel·la. Era una crítica intel·ligent del neocapitalisme franquista, però també passava per la pedra els companys d'ideologia que s'hi havien entregat.

-Ja sento repicar les campanes de l'ajuntament.

-Oh! Es que això que passa al Prat és de novel·la.

-Que no heu vist el rètol que tenim aquí darrere nostre?

Tots ens hem girat, tornem a ser quasi els de sempre, retrobats després de l'estiu.

-Sí, home... O sigui que han encarregat la rehabilitació de la piscina a la mateixa empresa que va fer la disbauxa. A aquesta piscina li ha passat de tot, des que es trencà la pileta pel bell mig quan encara es construïa, fins a la necessitat d'invertir un dineral per reparar defectes de construcció.

-Ah, però li van encolomar el cost de la reparació d'aquella espectacular esquerra a les inundacions que van passar força després.

-Doncs aquests segueixen. Tenen aixecat mig Prat i mira que el veïns de l'entorn del carrer Sant Joaquim n'estan ben tips. Tallen els carrers el temps que volen, com si tinguessin bula.

-Com que el carrer de Sant Joaquim és al darrere de l'Artesà...

-Què vols dir?

-Potser enderrocaran el teatre i així la faran del tot rodona.

-No caldrà enderrocar-lo. Caurà! Quants anys fa que és tancat? Aviat en farà vint, oi que sí?

-Un dels millors teatres de Catalunya convertit en un vulgar magatzem.

-Temps al temps. Mira que de pressa van aquests d'aquí al davant. Quan passin quatre dies ens acabarem creient que aquesta muntanya ha estat aquí tota la vida. Ja ningú recorda com van fer desaparèixer el llac de l'Illa; també varen començar apilant terres.

-Oh! Ningú recorda com es van vendre a la Paperera la principal entrada del Prat...

-Vam tenir que passar pel tub durant més de mig segle. Suposo que recordeu el forat de pont del final de la Rambla?

-Els mateixos de sempre segueixen actuant. La democràcia ha aconseguit transformar el país, millorar-lo visiblement, però han donat la volta a la truita i han tret profit d'aquest gran desenvolupament.

-Si ho fan seguint la llei, res a dir. A qui cal assenyalar és als polítics que promouen tantes marbelles: edificis on hi anaven parcs, hotels a peu de l'aigua, muntanyes enmig d'un pla...

-Després s'en van als mars del sud a treure's l'estrès... Ai si en Vázquez Montalbán visqués, ja em veig el detectiu Carvalho investigant el prat que esdevingué muntanya.

-Un bon títol per una bona novel·la.

L'OBSERVADOR

El 80% de la plantilla de Iberia en El Prat mantiene el salario

DELTA / Alrededor de un 80% de los 1.800 empleados de tierra de Iberia en el aeropuerto de El Prat mantendrá sus condiciones laborales actuales, incluido el sueldo, pese a la pérdida del servicio de asistencia en pista a otras aerolíneas. La creación de una sociedad conjunta entre Ibe-

ria y Globalia (Air Europa) permitirá salvar el escollo legal que amenazaba la plantilla y que fue el detonante de la huelga del 28 de julio. El resto de la plantilla tendrá dos opciones. Podrá ser subrogada, con la pérdida de algún complemento como la antigüedad, a los otros dos opera-

dores que se adjudicaron el concurso del servicio de tierra durante los próximos siete años a partir del 1 de octubre (Flightcare, de FCC, y Newco, de Spanair). Asimismo, podrá acogerse al paquete de medidas laborales ofrecido por la aerolínea, como prejubilaciones a partir de

los 58 años, bajas incentivadas, traslados voluntarios y recolocaciones en servicios que estaba previsto subcontratar.

Según el acuerdo entre Iberia y Globalia, la primera compañía aportará su material, que incluye vehículos especializados en este tipo de tareas, y su volumen de negocio, así como el de su filial Air Nostrum y el de la nueva aerolínea de bajo coste Clickair, que está previsto que esté operativa en las próximas semanas. ■

Infantil • Juvenil

TREBALLEM AMB LES MILLORS MARQUES DEL SECTOR

- Roba infantil i juvenil
- Roba interior
- Roba de la Llar

Telf. 646 84 55 98

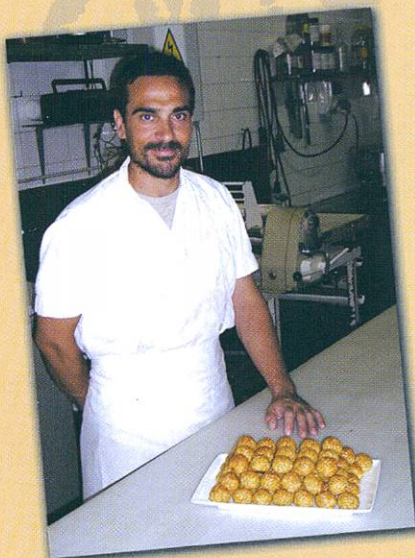
Llenceria • Llar

Crta. Bunyola, 50
(cantonada Onze de Setembre)
EL PRAT DE L.

La Pastisseria Montserratina, guardonada pels seus panellets

La Montserratina ha rebut, per quart any seguit, el guardó d'Especialitat Tradicional Garantida (ETG) pels seus panellets, atorgat per la Comunitat Europea i convocat pel Gremi Provincial de Pastisseria de Barcelona, que reconeix una elaboració totalment artesanal amb ametlles, sucre i ous, sense cap tipus de fècula, aditius ni conservants, i seguint la recepta tradicional. Així, la Montserratina es converteix en un dels 145 establiments de Catalunya que podran dur el símbol comunitari ETG.

Els panellets són un dels productes més tradicionals de casa nostra, i ja se'n té constància escrita des de finals del segle XVIII a Barcelona. A partir de la base artesanal, nelaborem de pinyons, gema, ametlles, coco, de taronja, de maduixa, codonyat, xocolata i l'anomenat os de sant.

El Xavier Elias i la Júlia Company estem molt contents d'haver rebut aquest reconeixement, i volem agrair la confiança que dipositeu en nosaltres. El guardó és el fruit del nostre desig d'oferir-vos productes cent per cent naturals i de màxima qualitat.

Más de 45.000 viajeros han reclamado por la huelga de Iberia

En aquestes precàries condicions es van trobar molts passatgers durant la vaga de l'estiu a l'aeroport.

D. / Al cierre de esta edición, Aena había recogido 45.473 reclamaciones de usuarios afectados por la huelga y ocupación de pistas por parte de los trabajadores de Iberia en julio. La gestora de los aeropuertos ha tramitado hasta

ahora 17.110 reclamaciones de pasajeros que se han acogido a las indemnizaciones establecidas por el Gobierno (250 euros por cancelación de vuelo y 180 por daños o pérdida del equipaje). Aena ha abonado de momento la can-

tidad correspondiente a 1.224 denuncias, lo que le ha supuesto un importe de 305.000 euros. Otros 28.363 pasajeros han presentado su denuncia a título particular, sin acogerse a la medida ofrecida por el Gobierno. ■

Aena modifica los despegues de los aviones para minimizar ruidos

D. / A partir del 26 de octubre, entrará en servicio un sistema ("bypass") diseñado por Aena en el aeropuerto de El Prat que permitirá a los aviones poder despegar haciendo un giro de 60 grados hacia el mar sin sobrevolar núcleos urbanos, lo que minimizará el impacto acústico. sobre Castelldefels y el barrio de Gavá Mar. Un inversión de 12,5 millones de euros en el aeropuerto ha permitido construir dos pistas de rodaje en superficie que permitirán aplicar la configuración de vuelos reivindicada hace tiempo por vecinos y ayuntamientos. ■

Missatge dins l'ampolla

La Marxa del Llobregat va recórrer el curs del riu l'estiu de 1978. La travessia ecologista va mobilitzar les poblacions des de la capçalera, Castellar de N'Hug, fins la desembocadura, el Prat de Llobregat. Un capvespre de dissabte, la gent de la marxa ens aplegàrem a l'extingit cap del riu, on es va celebrar un acte simbòlic adreçat als països mediterranis. Fèrem una gran foguera que significava la purificació davant la contaminació mediambiental i l'especulació del sòl. Es pretenia impulsar un projecte de custòdia del nostre territori. També es va llançar un missatge escrit dins d'una ampolla de vidre que reclamava un medi natural net i sostenible. Amb el pas del anys ens hem adonat que el missatge no va arribar a bon port. Només cal recordar les destrosses del desviament del riu, el retrocés de les pinedes i dels aiguamolls litorals, la desaparició de platges i la gairebé extinció de l'agricultura pratenc.

Aquella Marxa del Llobregat va cloure les seves activitats amb un foc de camp i l'actuació de diferents artistes a la Marina de Cal Nani. S'hi degustaren melons per gentilesa de la masia de cal Bitxot.

No obstant això, voldríem parlar d'un altre missatge que, dins d'una ampolla, va travessar el mar i del qual també en tenim constància. Contràriament al de la Marxa, aquest altre sí que va assolir el seu objectiu. El missatge anava dirigit a qui el trobés. Era un comunicat d'amistat, simpatia i, sobretot, d'afecció a la mar. La missiva afegia una excel·lent gratificació.

Tres pescadors de Ciutadella de Menorca, Gabriel Garrido Juan, Jaume Moll Sastre i Antoni Coll Bosch van llançar l'agost

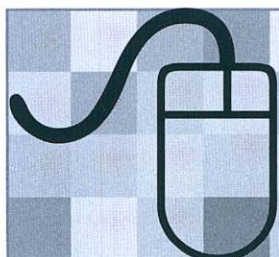
de 1985 el missatge que demanava informació de la seva recepció. A canvi els autors es comprometien a convidar al receptor a una paella i a peix fregit, cuinats per ells mateixos.

A diferència del missatge de la Marxa del Llobregat, els pescadors ciutadellencs havien calculat les corrents propícies i no llançaren l'ampolla des de terra ferma. Ho feren a bord de la barca "Crist" i mar endins de la cala d'Algaiarens.

El pratenc Juan Martínez Álvarez va trobar el missatge l'hivern de 1985, mentre passejava amb la seva muller per la platja. La Mediterrània va disposar l'ampolla a la sorra davant de la colònia militar. En Juan pensà que l'envàs duia un missatge i no es va equivocar. Va recollir l'ampolla transparent, va extreure el foli de paper blanc enrotllat que contenia una vintena llarga de línies escrites amb lletra majúscules de màquina d'escriure i el va llegir. No cal dir que el text li va sorprendre. El primer lector del missatge es va posar en contacte telefònic amb el primer dels pescadors ciutadellencs que li va confirmar l'ofertament gastronòmic després d'haver escoltat els detalls de la troballa.

El missatge dels pescadors menorquins no va naufragar. L'ampolla va navegar dies. Va surar entre les ones marines ben tancada amb un tap de suro. La distància en línia recta que separa l'extrem més occidental de l'illa de Menorca del continent europeu, concretament el delta del Llobregat, és poc més de 200 quilòmetres. No sabem quant de temps va trigar el missatge en fer la travessia sobre la mar però aquest fet real confirma que l'horitzó de Ciutadella i del Prat coincideix.

JOSEP CAMPS

Envian's bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

Els Mossos d'Esquadra es despleguen al Prat amb la caserna a mig fer

La consellera Montserrat Tura, acompanyada per Lluís Tejedor durant la visita a la caserna provisional dels Mossos

D. / Al voltant de 130 agents dels Mossos d'Esquadra es desplegaran al Prat de Llobregat a partir de l'1 de novembre. Els agents seran repartits entre la comissaria de la ciutat i una oficina per a denúncies, que serà ubicada a l'aeroport.

La caserna dels Mossos encara es troba a mig acabar. Segons la consellera d'Interior,

Montserrat Tura, les obres estaran enllestides pel mes de març de 2007. Les instal·lacions es troben ubicades al barri de Sant Cosme, en un solar de 2.900 metres cedit per l'Ajuntament del Prat. Per tant, els agents s'hauran d'instal·lar durant aquest temps a l'edifici del Pla d'Actuació de Sant Cosme, al carrer Riu Cardener. Les obres

s'han endarrerit a causa de l'afectació dels terrenys per les obres de la línia L9 de metro.

La consellera va visitar el Prat el passat 16 d'octubre per signar un conveni de coordinació entre els Mossos i la Policia Local. Tura va assegurar que els agents autònoms farien una tasca de prevenció, proximitat i interrelació amb els ciutadans. ■

El conseller de Justícia visita les obres del nou jutjats

DELTA / El conseller de Justícia, Josep Maria Vallès, va visitar el 4 d'octubre les obres del nou edifici judicial del Prat, ubicat al barri de Sant Cosme. L'edifici ocuparà 5.733,00 metres quadrats, preparats per acollir els cinc jutjats actuals, però restarà espai suficient per a un futur creixement. A més dels jutjats, l'edifici acollirà les dependències del Registre Civil, Deganat, Fiscalia i despatxos per als metges forenses.

L'alcalde del Prat, Lluís Tejedor, va acompanyar el conseller durant la visita. També hi van ser presents el director general de Gestió d'Infraestructures, Salvador Illa, i la gerent de Barcelona Comarques Sud, Marta Izoard.

El conseller de Justícia, rere l'alcalde Lluís Tejedor

Volíem ser un poble

El retorn

Heus ací el retorn. Josep Carner té unes paraules sobre el retorn:

“Malenconia al fi de la
/diada
i cremadissa d'ales dels
/instants!
Treni garlandes amb els
/pàmpols blancs
i rigui dalt dels carrers la
/gentada.
No em plau corona de tot
/vent juguina,
sinó deixar per a no nats
/humans,
un poc de sol de mos amors
/llunyans,
clos al celler, colgat en
/teranyina”.

Clos al celler, colgat en teranyines (no pas en singular, una de sola), he emprès el retorn a casa, la dels fruits saborosos. Tot m'esperava igual que a la sortida. Anhelava.

Anhelava el relat de l'absència, tant com el de la presència. Però no hi ha l'una sense l'altra. Havia arribat l'hora del retorn.

I així, amb pessigolles a la panxa, em vaig arraulir al sofà davant el televisor, i vaig apagar el llum...

• • •

Del magma ofert vaig escollir el meu “Retorn 2002”, el de les grans transformacions urbanes.

Una simfonia de colors era la prèvia que t'embolcallava així que la petjaves. Colors que, oh meravella, s'adequaven justament amb el progressiu portal d'entrada que...

(Advertiment). El retorn és impossible.

JAUME CODINA

«...en nom del progrés?»

Exposició fotogràfica de Josep Ma. Sardà

Sala d'actes - Hotel Entitats

Del 7 de nombre a l'1 de desembre
De dilluns a divendres de 15 h. a 21 h.

La pluja ens dóna un respir a la festa del carrer

NEUS MACÍAS / Un pregó divertit, irònic i innovador, amb una improvisada i punyent lletra de la sardana La Festa Major d'El Prat, va omplir la plaça de la Vila de somriures i aplaudiments, tant al pregoner oficial, Armando Aguirre, com als seus companys de sèrie. D'aquesta forma es va donar el tret de sortida a una Festa Major marcada per la música. Chambao va demostrar que té en Lamari la seva millor carta de presentació, amb una veu potent i una posada en escena que va permetre els músics lluir les seves habilitats amb les guitarres, els teclats i amb un solo de calaix flamenc que va posar els pèls de punta als assistents al concert. Celtas Cortos va fer un exercici de nostàlgia, recordant les seves cançons d'aquests quinze anys de carrera. Jesús Cifuentes i els seus companys van entonar aquelles lletres que tothom recorda i que s'enganxen amb facilitat, tot i que la fi del concert va estar marcada per una presentació dels músics una mica passada de voltes, i plena de referències sexuals. Van saludar el públic amb un "Salut i Anarquia".

La primera cançó de El Koala ja va ser una declaració d'intencions. "Soy capador, me gano la vida cortando cojones". La resta de lletres van demostrar que aquest malagueny és un enamorat de les feines campestres: entre capar els animals i posar

trampes als ocellets se li van els dies. El Koala va quedar realment com el teloner de Sergio Contreras, un cantant de hip hop de la mateixa terra que el primer, que va fer ballar els seus incondicionals amb lletres que barregen el flamenc amb el hip hop.

La resta de la Festa Major va estar marcada, com sempre, per les pluges, que van donar-nos un respir a partir de diumenge. Tot i això, els castellers van haver d'aixoplugar-se sota la pista de bàsquet de Xavier Marcilla. Després, els

ciutadans es van convertir en els protagonistes, envaint els carrers de la ciutat, i de públic els espectacles programats a les places públiques. El cabaret, el circ i un nom propi, Marcel Gros, van fer les delícies de grans i petits. ■

Armando Aguirre va donar el tret de sortida a la Festa Major, amb un pregó animat per l'Albert i l'Arnau, actors tots ells de la sèrie "El cor de la ciutat" (foto superior esquerra)

A la foto superior dreta, els Castellers van haver de fer les seves torres humanes sota el sostre del pavelló Xavier Marcilla. El conseller Joan Saura va ser un dels centenars d'espectadors que van aplaudir les seves fites.

(Foto inferior esquerra) La plaça Pau Casals és ja l'espai dedicat al circ i al cabaret. Tot un encert l'entramat i els seients disposats en forma d'amfiteatre. Sempre van estar plens.

12a edició de l'Aplec de la Tartana

D. / Unes cinc-centes persones van reunir-se al Fondo d'en Peixo per celebrar la 12 edició de l'Aplec de la Tartana, una festa que vol recordar el passat agrícola de la ciutat. La jornada va començar amb una desfilada de les tartanes, a primera hora del matí, i a continuació van passejar pels carrers de la ciutat els gegants Pere i Paulina, a més dels gegantons del CEIP Charles Darwin, el Carles i la Sara, i els de l'escola Mare de Déu del Carme, Carmeta i Cisquet. També va participar l'associació

gegantera Delta-Prat. Jordi Gili, president d'Amics d'El Prat, va donar la benvinguda a tots els assistents, i va anunciar que aquesta seria l'última vegada que presidiria l'Aplec, ja que és previst que el rellevin a la presidència d'Amics d'El Prat. Les sardanes van ser les protagonistes del matí, i les rotllanes van omplir l'espai central del Fondo d'en Peixo. La vetllada va acabar amb la degustació del típic àpat de l'Aplec: botifarres amb mongetes, i per postres, gelat. ■

25 anys honorant La Pilarica

DELTA / Una celebració de la Verge del Pilar més emblemàtica que mai. La Casa de Aragón ha celebrat les festes de la seva patrona en les seves noces d'argent. L'entitat aragonesa ha fet enguany 25 anys, i una sèrie d'activitats, entre elles, una exposició de la seva trajectòria a la Torre Balcells, han commemorat aquesta data.

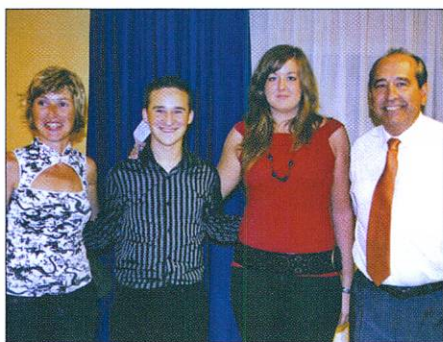
La Pilarica va rebre l'homenatge dels seus fidels, amb ofrenes florals i balls regionals. L'exhibició de jotes, amb un

grup de ball i de cant que es renova generacionalment, va omplir el teatre Modern d'espectadors. ■

Entrega de les beques del Rotary Club del Prat al curs 2006-2007

D. / El passat 12 de setembre a la seu del Club, l'Hotel Ciutat del Prat, en un sopar al qual va assistir la regidora d'Educació Ma. José Albaladejo i els directors dels instituts del Prat, van ser lliurades les beques que cada any el Rotary Club concedeix als millors estudiants de batxillerat com ajuda per a l'entrada a la universitat.

A l'esquerra, la regidora Ma. José Albaladejo; a la dreta, Antoni Ibañez, president del Rotary; i al centre els premiats amb la beca.

En el criteris de selecció, a més de les notes, es té en compte la situació econòmica de la família per tal que siguin atorgades a qui veritablement ho necessitin.

Aquest any s'han concedit dos beques de 900 euros cadascuna. Els alumnes becats han estat Imanol Crespo Martínez, per estudiar Periodisme, i Cristina Iciarra per Magisteri,

tots dos de l'IES Baldiri Guileira.

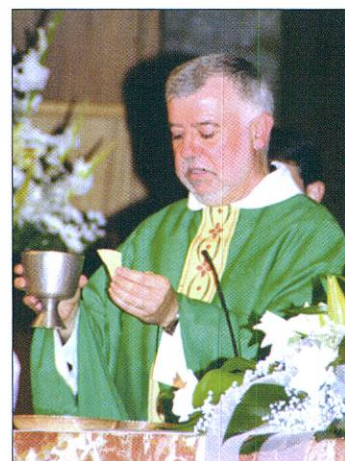
Tant les paraules de la regidora d'Educació com les del president de Rotary, Antoni Ibañez, van ser per encoratjar els premiats perquè treballin amb força en el nou repte que tenen, i agrair als directors dels instituts la seva col·laboració a l'elecció dels becaris i per la tasca que fan. ■

Noces d'Argent sacerdotals de Mossèn Josep Maria Domingo

D. / El passat dissabte dia set d'octubre a les set de la tarda, va tenir lloc a l'església parroquial de sant Pere i sant Pau una missa que va incloure, a més a més, una especial celebració: les noces d'argent sacerdotals del nostre estimat rector de la parròquia i vicari episcopal del bisbat de sant Feliu, Mossèn Josep Maria Domingo i Ferrerons, que fou ordenat sacerdot el dia quatre d'octubre de l'any 1981.

A la commemoració hi van assistir molts fidels i també tots els seus familiars directes (pare, germans, cunyats, nebots i amics), a excepció de la seva mare, que es troba malalta. Va rebre diversos obsequis, entre ells justament un ram de flors que era per a la seva mare i que precisament per la seva absència, Mossèn Domingo el va lliurar al seu pare.

Recordem que Mossèn Jo-

sep Maria Domingo va arribar al Prat el dia vint-i-nou de setembre de l'any 2001, tot just quan va deixar el seu càrrec Mossèn Josep Maria Jubany.

Des de les pàgines de "Delta" ens afegim a les felicitacions que ha rebut i desitgem a Mossèn Domingo que la seva estada entre nosaltres sigui per molts més anys. ■

Agueda Herrera
LENCERÍA - CORSETERÍA

Frederic Soler, 66
Telf. 93 478 47 38
EL PRAT DE LLOBREGAT

PELETERIA MyB PIEL

-Piel nacional y de importación
-Prendas a medida y arreglos

Ahora en C/Castella 25
Tel. 93 370 79 57

El Gall de la Sort
Tenim el teu dècim !!
Administración de Lotería nº 007

La Casa de las Quinielas
Lotería Nacional
Lotería de Navidad
Lotería del "Niño"
Sorteos Especiales

Consulta la nostra web
www.lacasadelasquinielas.com
info@lacasadelasquinielas.com

Fes la teva Reserva
Tel.: 93 379 25 15
Ferran Puig, 22
El Prat de Llobregat

**MARMOLES
CUTILLAS**

**CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ**

MARBRES, PEDRES I GRANITS

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ
DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat

✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ
COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confeció i Dipòsit Comptes Anuals

✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, n° 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

**SERVICIO
OFICIAL**

TALLERES J.GARCÍA

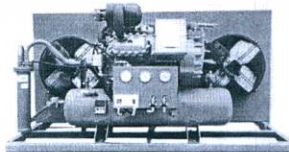

CITROËN

C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

MARFRED, S.L. ❄️

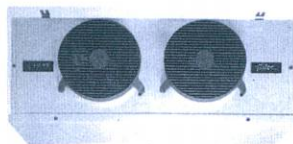

**FRED
INDUSTRIAL**

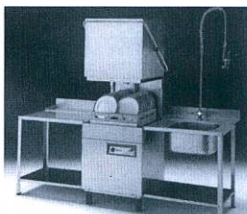
Evaporadors industrials

Compresors de fred
industrial

Aire acondicionat

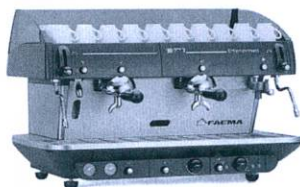

**MAQUINÀRIA D'HOSTALERIA
(MUNTATGE I REPARACIÓ)**

Túnels de rentat
de vaixelles

Cafeteres, trituradors,
microones industrials

Exposició i vendes: Maurici Vilomara, 6
Taller: Maurici Vilomara, 8
Telf. 93 370 31 37 • Fax. 93 478 39 96 • EL PRAT DE LLOBREGAT

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ
Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE
LLOBREGAT

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch

Gestor de Residus n° E-774.02

Transportista Autoritzat

Oficines:

Juan Maragall, 51
08820 El Prat de Llobregat

Magatzem:

Tres Rieres, Nau 7
08292 Esparraguera

Telf. 93 379 36 75 — Mòbil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

Manel Millán uneix la seva passió per la fotografia amb l'orgull de ser pratenc

NEUS MACÍAS / Manel Millán Diví va néixer l'any 1929 a El Prat, al carrer Indústries. Els seus pares eren pagesos –la seva mare procedia de Cal Caset-, i es van traslladar a viure al carrer Eusebi Soler, el famós carrer dels pixats, on va passar tota la infantesa del nostre protagonista. Allà mateix va anar a escola, amb el senyor Masses, un professor molt conegut en aquells anys, que durant la guerra civil va haver de refugiar-se per raons polítiques. Manel encara conserva les fotografies que es van fer a l'homenatge a aquest mestre, amb unes quantes generacions d'alumnes que el van voler acompanyar en aquell dia del 1964. Així, en absència del senyor Masses, el petit Manel va anar a classes amb el senyor Recasens, i després el van enviar a estudiar Comerç. Una matèria que li agradava molt, i on va aprendre una de les tasques que més ha practicat durant la resta de la seva vida, com a hobby: el dibuix lineal. Però tenia altres afeccions, com cantar caramelles, “amb l'Estalella pare”, que després el va incorporar al cor de l'església. També jugava a bàsquet: va debutar a l'equip de la Casa de Aragó, d'on procedia la seva família, “i vam guanyar aquell torneig”, recorda. Més tard, va fitxar pel CB Prat, i va arribar a estar federat. L'esport, però, el va deixar després de fer la mili.

Uns anys abans havia conegut la Teresa: ella treballava a la fàbrica de Lluís Argemí, coneguda després com la GEMO (Gelabert-Molas). “Primer vam començar sent amics. Ella em va aconsellar que em convenia tenir un ofici, així que vaig deixar els estudis i vaig quedar-me a la fàbrica”. La Teresa, que més tard es convertiria en la seva dona, vivia amb els seus pares a la granja Coromines, d'on eren masovers. Aquest idíl·lic paisatge va inspirar Manel per a una de les passions de la seva vida: la fotografia. Té fotografiats tots els racons de la granja. “Tenia una BabyKodak, i retratava els rosers que estaven plantats als jardins”. El llac de la granja Coromines li va servir per practicar una altre de les seves afeccions, el modelisme. “Tenia el carnet de l'Agrupació de Modelisme Naval. Feia maquetes de vaixells, i els feia navegar a les aigües de l'estany”.

És un apassionat de tot el que té a veure amb El Prat. Conserva imatges de masies desaparegudes, de l'evolució del riu Llobregat, de les tasques del camp... Però també ha seguit amb la seva càmera les festes més tradicionals del municipi, i té un àlbum sencer dedicat a la festa de la Ciutat Gegantera que El Prat va acollir l'any 2004. Manel Millán és un veritable “pota blava” orgullós de la història d'aquesta terra.

Manel Millán, memòria fotogràfica de la nostra ciutat.

Una vida en imatges

La biografia de Manel Millán es pot seguir mirant les seves fotos: té totes les dates documentades. La seva boda amb la Teresa, a la cripta; el naixement del seu fill... I també el trasllat de tota la família a la casa nova del carrer Coronel Sanfeliu, on la família va comprar uns terrenys “a set pessetes el pam”. Només hi havia el canal, encara sense cobrir. Manel va plantar un arbre de mandarines quan el seu fill era petit, i les imatges d'aquells anys mostren com l'arbre va creixent a mida que ho feia el petit.

Manel va aprendre a revelar fotografies, “però era massa feina tenir un laboratori propi”. Tot i això, va continuar amb la seva passió. Té col·leccions increïbles d'imatges de les masies pratencs, moltes d'elles ja enderrocades. Ha dibuixat ell mateix un mapa de la ciutat, amb els camins rurals, on assenyalava les diferents cases de pagès que hi havia a El Prat, i si existeixen o ja no.

Un lloc especial ocupen als seus àlbums les fotografies de la granja Coromines, i

també un seguiment anual a la Fira Avícola del Pota Blava. I és que tot el que sigui fer Prat li encanta. Els armaris de casa seva guarden infinitats de caixes i àlbums, i mirant-los un pot fer un recorregut per la seva vida familiar i laboral, però també pel que ha estat la vida d'un poble que s'ha transformat d'una forma increïble. Les seves fotos en són testimoni.

El riu, els pollastres, l'incivisme...

Manel és membre de l'Agrupació fotogràfica Prat, i ha fet diverses exposicions. Entre elles, una amb imatges de fruites i hortalisses, “em van entrevistar a Ràdio 4”. Però no només té fotografies de verdures, també dedica monogràfics als cereals, l'alfals, les mongetes o les carxofes d'El Prat. Cadascuna d'aquestes temàtiques disposa

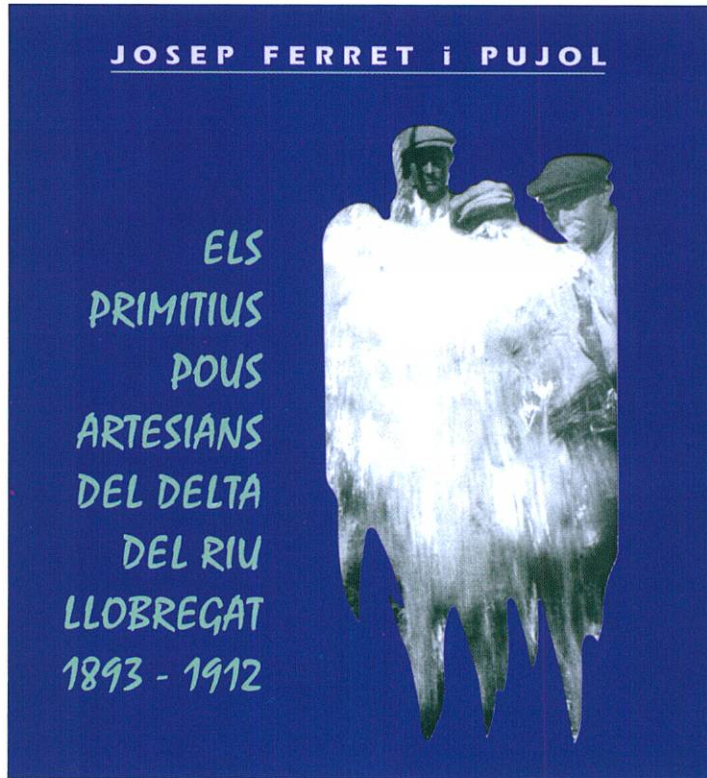
del seu àlbum particular, i el seguiment de com creixien les plantes li ha costat setmanes d'esforç i moltes matinades. Ha fotografiat totes les fonts de la ciutat, i també els estanys. Conserva un volum dedicat íntegrament al que va ser el desviament del riu Llobregat, i un altre on es pot seguir l'evolució de les seves aigües, des que neixen cristal·lines i transparents a Castellar de N'Hug fins que acaben amb un aspecte fangós al nostre Delta. També persegueix amb la seva lent l'incivisme, i guarda fotografies de tots aquells actes vandàlics i poc cívics que ha trobat al llarg dels anys. Tota aquesta afeció ha tingut una sòlida base, ja que Manel s'ha format com a fotògraf: ha fet diferents cursos de fotografia amb l'agrupació, i sap fer servir el Photoshop. També ha tingut temps per aprendre Introducció a la Informàtica. No hi ha res que l'aturi. Ni l'embòlia que va patir l'any 1981 va aconseguir retenir-lo a casa. “No vaig voler la baixa per llarga malaltia. De seguida que em va ser possible, em vaig incorporar a la fàbrica. I ara camino hores per fotografiar algunes coses”. ■

Presentació del nou llibre de Josep Ferret

Es va presentar durant els actes commemoratius del 30è aniversari de la constitució de la Comunitat d'Aigües

DELTA / El dia 10 d'octubre de 2006, va tenir lloc en el marc del "Museu de les Aigües" de Cornellà, de la Fundació AGBAR, els actes commemoratius del 30è Aniversari de la constitució de la "Comunitat d'Usuaris d'Aigües del Delta del Llobregat". A part de les "Jornades" celebrades pel matí, en tal motiu, per la tarda es va dur a terme, entre altres actes, la presentació del llibre del nostre amic i col·laborador Josep Ferret i Pujol, "Els Primitius Pous Artesians del Delta del Llobregat, 1893-1912".

El llibre va ser presentat en l'auditori de Can Serra, de la "Fundació Agbar", pel gerent d' "Aigües del Prat", i membre de la Junta de Govern de la citada Corporació, Jordi Miró. En aquest acte hi van assistir, entre altres, els

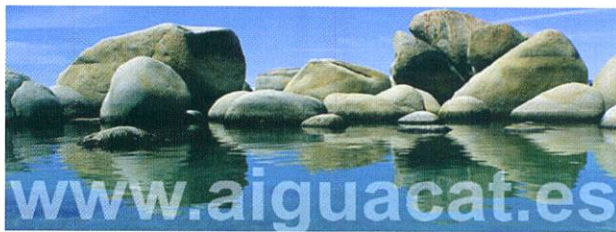
tècnics i juristes que van participar en les esmentades jornades, molts dels quals vinguts de la resta d'Espanya.

Aquesta nova monografia històrica relativa a les aigües subterrànies, en Josep Ferret, presenta en forma de crònica els diversos aspectes que van possibilitar el descobriment, i la posterior extensió i divulgació de les aigües artesianes del delta del Llobregat. En aquesta publicació és resalta especialment els personatges que van intervenir en aquest importantíssim episodi de la nostra història, de tant resso ha tingut en la vida socio-econòmica d'El Prat i de la comarca.

Felicitem una vegada més al nostre amic Ferret, per aquesta nova aportació històrica, que sens dubte contribueix a engrair el patrimoni cultural de la ciutat d'El Prat. ■

AIGUA *Cat*

SISTEMAS DE TRATAMIENTOS DE AGUA

SOLUCIONAMOS LOS PROBLEMAS DE SU AGUA

- Descalcificadores
- Osmosis inversa
- Fuentes de Agua para empresas
 - Servicio técnico propio
 - Depuración para piscinas
 - Contratos de mantenimiento

Tel. 93 479 34 80 - info@aiguacat.es

EscoladeMúsica

LoLlobregatdeLesFlors

Area de Música Moderna

Area de Música Clàssica

Piano. Cant. Saxo
Baix Elèctric. Guitarra Elèc.

Iniciació a la música
Llenguatge musical
Piano. Cant. Violí
Guitarra clàssica

coral infantil i coral adulta

Sant Boi 34 -08820 El Prat de Llobregat BARCELONA
Info: dilluns a divendres de 17:00 a 20:00 Telfs: 653 930 342 - 933 794 129
<http://www.coraldelprat.com>

PESCADERÍA

POZO PESCA

PESCADO Y MARISCO
FRESCO Y CONGELADO

El mejor pescado y marisco fresco
al mejor precio

OFERTAS DIARIAS

C. Dos de Maig, nº 2 · EL PRAT
Telf. 93 478 20 56

Castelldefels - Barcelona · Diagonal Pnte.50
Javier Pozo. 609 776 115

Plantació d'arbres (1930)

Plantació d'arbres al Fondo d'en Peixo, al costat del Canal de la Dreta del Llobregat. Al fons, es pot veure l'actual camp de futbol. (Arxiu de Gerard G. Mor)

SEGUROS

Avda. Virgen de Montserrat, 38
Tel. 93 370 02 99 - Fax. 93 370 06 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

SEGUROS DE:

- ❖ AUTOMOVILES
- ❖ HOGAR
- ❖ COMERCIO
- ❖ VIDA
- ❖ JUBILACION
- ❖ COMUNIDADES
- ❖ ENFERMEDAD
- ❖ ACCIDENTE
- ❖ SUBSIDIO RETIRADA CARNET
- ❖ RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIO:

Mañanas: de 9 h. a 2 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

Avda. Virgen de Montserrat, 17
(Esquina Avda. Llibertad)
Tel. 93 478 56 34 - Fax. 93 379 79 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

ASESORAMIENTO Y GESTION:

- ❖ LABORAL
- ❖ FISCAL
- ❖ CONTABLE
- ❖ APERTURAS
- ❖ CONTRATOS ARRENDAMIENTO
- ❖ DECLARACIONES RENTA
- ❖ SEGUROS SOCIALES - I.V.A.

HORARIO:

Mañanas: de 9 h. a 1 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

ASESORIA

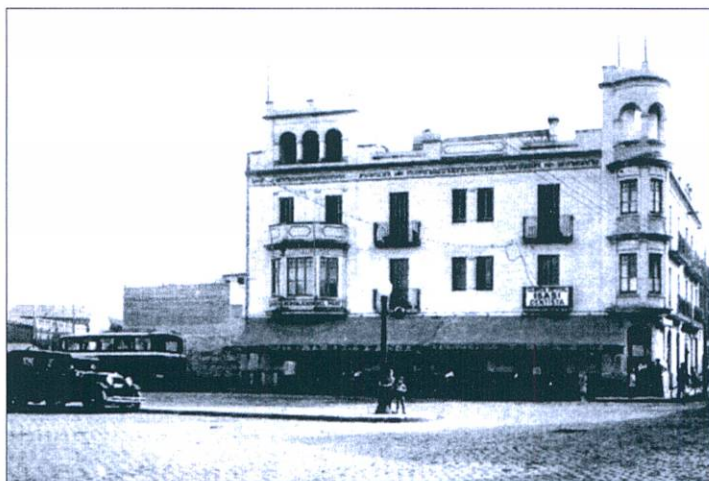
El Carrer Major, el més antic del Prat (VI)

El primer bloc modern de pisos instal·lat al carrer (1928 i 1931)

Al llarg de la dècada dels anys 20, es va incrementar notablement el trànsit de vehicles pel carrer Pi i Margall, degut a l'establiment de les primeres línies aèries comercials, i a l'exportació de verdures.

El mes de desembre de 1928, el Dr. Joan Soler i el senyor Manuel Lagarriga, que havien adquirit cinc casetes d'en Barnola del carrer Pi i Margall, al propietari Pere Mª Flaquer, van sol·licitar a l'ajuntament el permís d'obres per aixecar unes modernes cases de planta baixa i dos pisos o plantes de quatre pisos per planta, en l'espai que ocupaven aquells petits estatsges. (67) Val a dir que una part de l'edifici donava a la plaça de la Mancomunitat. Cal subratllar que degut al creixent increment demogràfic d'aquesta època, l'ocupació d'aquests pisos de lloguer, estava assegurada, com així va succeir.

El projecte d'aquest edifici fou obra de l'arquitecte barceloní Roberto Navarro Blanco (68) i preveia la construcció de quatre locals a la planta baixa, tres dels quals amb habitatge. Per mitjà de dues escales que donen al carrer Pi i Margall (c. Major), s'accedeix a les quatre habitacles, de quatre habitacions, que disposa cada planta. (69) Aquest projecte tenia, però, un defecte, les alineacions de les noves construccions no respectaven les del "Pla General de la Població de 1916", això va provocar que el consistori pratenc ordenés la paralització de l'expedient, i per tant la denegació del permís

Vista del nou edifici carrer Pi i Margall cantonada Plaça de la Mancomunitat

d'obres. (70). No obstant això, el 1929, es van enderrocar les citades casetes d'en Barnola perquè el mateix l'Ajuntament les va declarar en ruïna (71).

A finals de la dècada dels anys 20, es detecta un procés accelerat de canvi en els establiments del carrer. L'any 1928 obra la carbonaria de Teresa Tort al carrer Major n° 10, i l'abril de 1929 es va obrir a la part de dalt del carrer, prop de la via, el petit establiment dedicat a la venda de comestibles de José García González, pare del nostre amic Àngel García. (72). Aquest petit establiment és coneixeria al carrer per "la tendeta", la qual era molt freqüentada pels treballadors de les fàbriques. (73). D'altra banda en Joan Sanfeliu Busquets, va obrir una merceria (74), en la seva casa situada prop de la via, que ben aviat s'especialitzà en la comercialització de plats i olles de terrissa fina. També

en aquesta època (1929) es va establir la tocineria del Campmany, a la cantonada del carrer amb la nova plaça de la Mancomunitat, (actual plaça d'Espanya) desapareixen del carrer el centenari taller de construcció de carros d'aquesta família, que hauria de passar al carrer Flaquer. El músic Joan Estalella, que treballava de fuster en el taller del seu pare, va obrir una barberia el 1929 en el n° 15 del carrer (75), que un temps després seria traspassada al barber Isidoro.

El seu pare, Pau Estalella (Pauet del Bep), no trigaria gaire en tancar la vella fusteria del carrer, cosa que va efectuar el setembre de 1930. (76). En Joan Blanco Galimany va obrir en aquells temps un taller mecànic al carrer (n° 42). (77)

El veterinari Jaume Xirinachs Mora, en casar-se va tornar a residir al carrer (n° 5) en la casa propietat de la família (78) alhora que acaben les seves carreres els veïns del carrer, Joan

Lluís Pujol Font (advocat) i el seu germà Tomàs (metge), però aquest ben aviat es traslladarà al carrer Flaquer.

Cal significar que segons el Padró Municipal de 1930, en el carrer de Pi i Margall hi residien 194 habitants. (79)

Després d'una sèrie de permutes i canvis d'alineacions del Pla General, el mes de gener de 1931, la Comissió Municipal Permanent, va concedir finalment el permís d'obres (79), del nou edifici el projecte del qual va ser adaptar als nous requeriments del consistori pratenc, que com hem dit havien sol·licitat construir el Dr. Joan Soler i el propietari Manuel Lagarriga. Les obres d'aquest edifici de bella factura, es van iniciar tot seguit. Aquests edificis de pisos de lloguer és convertiria en el millor del carrer i del poble, d'aquesta època.

Cal advertir que tot i que l'accés als pisos es fa per dues escales que donen als n° 10 i n° 12, del carrer de Pi i Margall, alguns pisos de l'escala n° 12, estan encarats a la plaça de la Mancomunitat.

El mes d'abril de 1931, es va donar d'alta de la contribució industrial, la nova farmacèutica, Teresa Bruguera i Sabat (81). Aquesta farmacèutica, mare del Dr. Martí Ferrer i Bruguera, i de les també farmacèutiques Teresina i Neus Ferrer Bruguera, tenia compromès un local del nou edifici en construcció al qual abans hem al·ludit. Provisionalment, degut al retard de l'obra va obrir una oficina de farmàcia, la tercera del poble, en una casa del mateix carrer. (82)

JOSEP FERRET

Ara fa 75 anys

Octubre de 1931

· Durant el mes d'octubre de 1931 es van realitzar obres de defensa del riu Llobregat, contra les riuades " *en los lindes de la finca conocida por Estruch (Marge de l'Estruch)*"

· Del 19 al 31 de febrer de 1931, el 21 Tercio de la Guardia Civil va efectuar " *ejercicios de tiro la fuerza de este tercio en la desembocadura del rio Llobregat*".

REFERÈNCIES

67.- AHMP, Expedient 10, Any 1928, Permisos d'obres.; 68.- AHMP, Expedient 10, op. cit.; 69.- AHMP, Expedient 10, op. cit.; 70.- AHMP, Comissió Municipal Permanent, (CMP) de 4-4-1928.; 71.- AHMP, Expedient 10, op. cit.; 72.- AHMP, Matricula de Contrib. Industrial de 1928.; 73.- Dades facilitades per n'Àngel Garcia.; 74.- AHMP, Matricula de Contrib. Industrial de 1929; 75.- AHMP, Matricula de C.Indus., 1929, op. cit.; 76.- AHMP, Registre d'Altes i Baixes de la Contribució Industrial, 1923-1932.; 77.- AHMP, Matricula de Contribució Industrial de 1930 i Padró 1930; 78.- AHMP, Padró Municipal de 1930.; 79. AHMP, Padró Municipal de 1930.; 80.- AHMP, Permis d'Obres, CMP: 27-1-1930.; 81.- AHMP, Matricula de la Contribució Industrial de 1931.; 82.- Dades facilitades pel farmacèutic Vicenç Falcó Pujol.

Rafael Hurtado Ruiz, natural de Lucena, Cordoba, solter i de 85 anys, mori al seu domicili el 13 de setembre.

Concepción Labrador Moliner, natural de La Codoñera, esposa de Crispin Pascual i de 87 anys, mori el 20 de setembre.

José Maria Alegre Vicario, natural de Salgüero de Juarros, Burgos, viudo de Luisa Iturriaga i de 78 anys, mori el 22 de setembre.

Aurelio Nazario Concha Bola, natural de Navas del Madroño, Caceres, casat i de 79 anys, mori el 23 de setembre.

Francisco Ines Cadenas,

natural de Fondon, Almeria, espòs d'Ultiana Mayoral i de 84 anys, mori el 24 de setembre.

Francisca Leon Dorado, natural de Moriles, Cordoba, esposa de Serafin Arjona i de 79 anys, mori el 28 de setembre.

Tomas Yagüe Robles, natural de Barcelona, solter i

de 41 anys, mori a Cubelles el 30 de setembre.

Manuel Vazquez Gomez, natural de San Nicolas del Puerto, casada i de 70 anys, mori el 9 d'octubre.

Maria Salinas Canalejo, natural de Pedro Abad, Cordoba, viuda de Bonifacio Reyes i de 94 anys, mori el 15 d'octubre.

ÀNGELS MONDEJAR MORENO

Mori el dia 26 de juny a l'edat de 78 anys.

Gràcies per tot el que ens has donat: com esposa, mare i avia.

Ens has ensenyat a afrontar la vida i que les situacions difícils es porten amb optimisme i alegria.

Mai t'oblidarem.

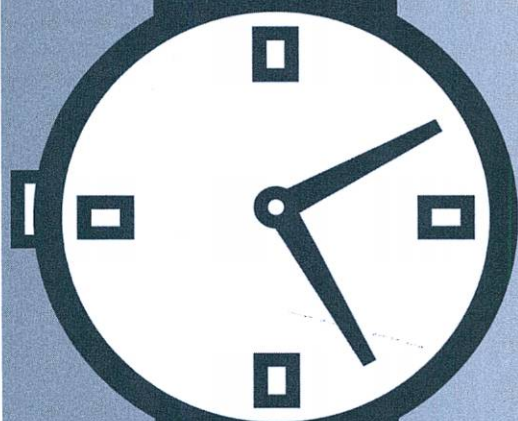
Funerària d'El Prat

SERVEIS FUNERARIS DEL PRAT, S.L.

Sant Pere i Sant Pau

OFICINES: Camí de Cal Natrus s/nº
Telf. 93 478 08 31 • Telf-Fax. 93 478 63 33

HORARI D'OFICINA DEL PERIÒDIC DELTA

**Dimarts i Dijous
de 8 a 14 h.**

Carrer Castellà, 5 baixos

telèfon i fax: 93 379 05 33 • periodicdelta@yahoo.es

Gente Singular

El trueno

No está claro si le llamaban así por su voz ronca y fuerte, o por lo brusco de sus formas, la cosa era que cuando se hablaba de Juan, se unía a su nombre de forma automática este apodo tan rotundo, y por el que todo el mundo le conocía, "el trueno".

Nuestro hombre se dedicaba a la venta de frutas, ultramarinos, y otros productos comestibles, por las casas de campo del entorno, adonde acudía con su caballo, cargado hasta los topes de género, haciendo también las veces de pescadero. Se proveía de estas mercancías, en la plaza del mercado para venderlas –como es lógico– con un considerable margen de beneficio, en los núcleos rurales más alejados de la comarca.

Aunque ahora la historia parezca de ciencia-ficción, en aquellos años, en que aun no habían hecho su aparición los detergentes ni los agentes contaminantes, y en los inviernos llovía, en el río de mi pueblo podían observarse cada primavera subir las bogas a desovar hacia sus fuentes, y Juan vio –en este hecho tan natural entonces– una ocasión para ganar unas pesetas extras.

Metido a improvisado pescador, en medio del cauce y con el agua hasta la cintura, pudo coger gran cantidad de estos peces, que debidamente "disfrazados", fue vendiendo a sus clientas, como si de bonito se tratase y –naturalmente– al precio de éste.

Pero como es lógico, el sabor del bonito y el de las bogas, se parecen como un huevo a una castaña, y por ello a la semana siguiente, sus parroquianas –sintiéndose estafadas– le estaban esperando con las uñas afiladas como navajas de Albacete, para quejarse del engaño.

–"Juan –le dijeron en tono de pocos amigos– la semana pasada nos engañaste... Ese pescado no era bonito..." El trueno, viéndose descubierto, trataba de esquivar la bronca de las enfurecidas féminas, diciéndole a todas lo mismo –"Mira mujer, qué le vamos a hacer ya ahora... lo hecho, hecho está... además, tampoco eran tan feos... ¿no?..." No creo que sea preciso decir, que no convenció a ninguna de ellas con estos argumentos.

Otra de sus andanzas, de las que se guarda memoria, fue la protagonizada con un cura misionero. Estaba en la tarea de ampliar su vivienda, y para ello, los días que no tenía trabajo, se dedicaba a recoger piedras de los terrenos colindantes, con las que construir las nuevas paredes, faena muy penosa y complicada, y de la que acababa extenuado todos los días, y con pocos resultados tangibles.

Su casa se hallaba situada, cerca de una escuela rural, y a esta última, acudían de vez en cuando sacerdotes, al objeto de catequizar –como si de infieles del siglo primero de nuestra era se tratase– a los aborígenes de las cercanías, a cuyo objeto impartían charlas noctur-

nas, amenizadas con alguna que otra película "del gordo y el flaco", al objeto de atraer al mayor número de indígenas posible.

Una noche –el jesuita que con vehemencia sermoneaba– abordó el tema de la creación del mundo, explicando ante la embobada concurrencia –tal y como la iglesia suele hacer estas cosas– que Dios hizo el mundo en seis días. Al oír tal aseveración, Juan que estaba deslomado, por haber estado toda la jornada acarreado piedras para las obras de su casa, con muy escaso resultado, exclamó –"Pues debía tener todas las piedras muy juntas... porque si no...". Sin duda el misionero debió pensar al oírlo, cuan necesaria era su labor ante semejantes especímenes.

Un día de otoño, se desencadenó una tormenta típica de nuestro Mediterráneo, en las que en el intervalo de pocas horas, pueden caer más litros de agua que en todo el resto del año, y que además, al no estar preparados para tales avenidas líquidas, todo el mundo resulta en alguna forma damnificado.

La casa de Juan estaba próxima al río, en el término municipal conocido como los Aneales, muy cercana al cauce del Guadalhorce, y al desbordarse este y arrasarse cuanto a su paso encontraba, hubo de aprestarse a poner a salvo sus enseres y bienes, entre los que se encontraban dos cerdos, ya bastante cebados para la no muy lejana matanza, y que como representaban el sustento de toda la familia durante buena parte del año, concitaron toda su atención y cuidado.

Temiendo que pereciesen ahogados, optó por llevarlos a casa de un vecino –situada en un terreno más alto que el suyo– y así salvarlos de la inundación. Eran cerca de las diez de la noche, con una tormenta de mil diablos, y nuestro personaje, alumbrado sólo por los fulgurantes relámpagos, y una lamparilla de petróleo, conducía a los dos cuadrúpedos por un estrecho sendero, por donde el agua discurría ya casi a la altura de la panza de los animales, y a media pierna suya.

Cuando se hallaba a mitad de camino de su destino, y más enfrascado estaba en impedir que los animales se desviasen de la senda, otro vecino desde lejos, al reconocerle, le dijo a grandes voces: –¡Juan, ¿dónde vas con esos dos guarros?...!! nuestro héroe sin inmutarse tan siquiera, pese a lo estúpido de la pregunta, mientras luchaba por sacar a los animales de la corriente, que cada vez subía más y más, le contestó –"Ya ves, ahí que voy a darles agua..."

Mientras –días después– sus amigos reían su ocurrencia a carcajadas, Juan les explicó con la mayor naturalidad del mundo: ¿Pero qué otra cosa le podía haber dicho...? Era evidente que la naturaleza y el alma andaluza, estaban hablando por él.

J.M.HIDALGO

Desde el Perú

El color en la vida humana

La pedagógica liturgia de la iglesia católica, utiliza psicológicamente el color en sus ritos y ceremonias. Para la penitencia utiliza el morado, para el funeral utiliza el negro, para un mártir, el rojo, el verde para los días no festivos y el blanco para los días festivos.

Durante el verano, la gente no se viste de negro porque concentra el calor, pero en primavera, estación del color, se acepta toda clase de color en sus vestimentas. El gris de los días nublados y lluviosos, deprime al ser humano quien habla de los días grises de su vida. El gris siempre es considerado como un color triste aunque tenga su valor pictórico en una obra de arte.

En una obra de arte, el color es determinante en la calidad de una pintura. La calidad de un cuadro paisajista depende principalmente del color que nos señala en qué momento el paisaje ha sido ejecutado,

por la mañana o por la tarde, en momentos en que varían el color.

En la Escuela Normal se dictaba el curso de Observación Dirigida en el que figuraba la observación del pintado del aula y el efecto de luz sobre ese pintado y de acuerdo con la orientación del aula.

El color impacta en la enfermedad y es por eso que en los hospitales se pinta técnicamente la habitación del enfermo.

Es importante el color urbanísticamente para diferenciar ciertos establecimientos de acuerdo con el género de atención al público. Además es indispensable en la señalización de la movilidad. El deporte bien organizado, utiliza técnicamente el color.

Por último, diremos que el color refleja expresión en el rostro humano. La vergüenza nos sonroja y la enfermedad nos palidece.

JAUME ESTRUCH

La vulnerabilitat

A la mitologia grega, Tetis és la més famosa de les nereides; Homer la va batejar amb un adjectiu prou significatiu i determinatiu: la dels peus de plata. Però a part de la seva bellesa, Tetis destacava per la dedicació al seu fill, ni més ni més menys que Aquiles, l'èpic heroi de "La Iliada". Segons el mite, Tetis el va banyar a la llacuna Estígia per fer-lo invulnerable; però en la immersió, el va subjectar pel taló, que no quedà protegit. L'expressió que fem servir per dir d'algú la seva part dèbil o afectable, és allò de "el seu taló d'Aquiles"; la procedència està ben clara.

La globalització, a tots els nivells, que el món té actualment promou uns "talons d'Aquiles" manifestos. La dita aquella de què "quan vegis les barbes del veí afaitar, posar les teves a remullar", té més vigència que mai; perquè ara el veí pot ser el de l'escala, el del carrer o el que viu a deu mil quilòmetres. L'economia global ha generat més interdependències, que igual que la fan amb més poder de creixement (doncs els usuaris s'han multiplicat per infinit), la fan amb una més gran vulnerabilitat.

I un dels sectors amb més gran vulnerabilitat és l'aeri, el de les companyies aèries comercials. Tenim exemples imborrables: l'onze de setembre del 2001, a Nova York, va canviar la manera de veure el món; el 28 de juliol del 2006, a l'aeroport del Prat – amb totes les significatives i trascendentals diferències amb el que va passar als Estats Units- va fer percebre i advertir la debilitat del sistema (uns quants cents sabotejant la il.lusio d'unes quantes desenes de milers).

Tot això és així atès que l'aviació és l'emblema i l'estendard més punyent de l'esmentada globalització. El poder canviar de continent, de cultura o de clima en unes poques hores és el màxim a que podem aspirar en els nostres dies d'oci. A més, amb l'aparició de les companyies aèries de baix cost, encara s'ha propulsat més la generalització de les vacances i de les sortides com a esdeveniment important, amb tot el dret, està clar. I els "duty free" dels aeroports s'han venut –amb les expectatives creades- a preu d'or: i si no, considerem el que ha pagat l'empresa espanyola Ferrovial a la BAA britànica per fer-se amb el control dels serveis i els negocis dels més importants aeroports britànics.

Però una suspita d'atac terrorista el passat més de juliol a Londres, fa endurir extremadament els controls de seguretat als aeroports i el sistema se'n ressenteix: els passatgers pateixen més molèsties, perden més temps, no poden comprar ni begudes ni colònies, llavors les botigues dels aeroports venen molt menys, les companyies cauen a la borsa...Està molt clar que primer és la seguretat, però això hauria d'haver estat així sempre i el sistema no tindria els peus de fang que té ara; un sistema que amb la rutina,

tenia com a prioritat "global" el gran negoci de les empreses: companyies aèries o d'altres relacionades amb l'activitat o el sector. És evident que el replantejament a que donarà lloc la situació actual (i les que –segons els experts- es podrien generar en un futur a mig o llarg termini amb la retallada de la producció de petroli o l'augment insostenible del seu preu), farà mantenir una tensió permanent a nivell governamental mundial.

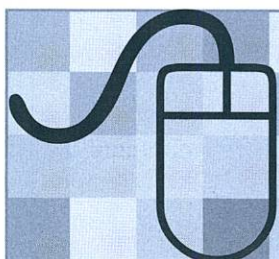
Voldria només afegir dos exemples que donen que pensar en el tema de la vulnerabilitat i les mesures correctores per a protegir-nos. El primer me'l va plantejar un amic a qui li toca viatjar regularment a Ibeoramèrica per raó del càrrec que té a la seva empresa. Em confessava que quan va al país de destí: a) no avisa mai quan arribarà (es presenta directament al despatx); b) quan arriba a l'aeroport de destí, agafa aleatòriament un taxi dels anomenats oficials; c) al taxista no li diu mai on va sinó que li va indicant per on ha de tirar en el recorregut (mai el fa aturar a prop de l'hotel on s'ha d'allotjar); d) no fa mai ostentació de poder econòmic (ni en la indumentària ni en els complements); e) procura fer els àpats en restaurants de confiança però populars; f) no fa mai ús de servei de guardespallles de companyies privades (procura més aviat uns hàbits i uns costums protectius i defensius abans que donar informació a uns desconeguts, per molt que pertanyin a una empresa de seguretat).

El segon fa referència a la companyia aèria israeliana "El Al". Més amaneçats que ells segur que no hi ha ningú. Però des de fa molts anys porten una política de seguretat estricta i basada en la rigorositat inalterable i una garantia implacable dels controladors i d'aqueixa seguretat: són membres d'un cos especial de la policia que es desplaça a tots aquells aeroports on la companyia "El Al" fa ruta, per procedir als controls dels seus vols. I no volen només els escàners: totes les maletes, tots els equipatges de mà, totes les butxaques són regirades i examinades a mà pels agents de la companyia. I si cal estar a l'aeroport quatre hores abans de que sorti el vol, així s'ha de fer.

En definitiva, és una qüestió de supervivència que només té una base sòlida de manteniment: la confiança plena en aquells que duen a terme el control, la confiança plena que no els fallaran.

S' hauran de canviar, potser, pràctiques i plantejaments, doncs els beneficis de la globalització no poden ser només amb perspectiva econòmica geomètrica. L'equilibri i redistribució que precisa el sistema és l'única garantia per tal que la vulnerabilitat no el faci sucumbir.

VICENÇ TIERRA

Envian's bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

Entrevista amb Amadeu Oliveras, artista pratenc i autor de l'exposició «Les ferides es curen amb sal»

La interrogació de la dona

AGUS MORALES / Amadeu Oliveras, envoltat dels quadres que poblen el seu estudi, deixa caure els ulls blaus sobre el *documental polític* de CiU que critica ferotgement el tripartit. "El senzill és fer sang", diu. "Hi ha tècniques més dignes...". Oliveras trasllada aquesta perversió política de CiU al terreny de l'art, i en concret a l'exposició sobre maltractaments que l'artista pratenc està preparant per exhibir-la a Torre Balcells. "No volia fer sang. No és un tema fàcil i vaig donar-li moltes voltes". La solució que va trobar Oliveras va ser "buscar un sistema" per donar un missatge "d'esperança" sense acudir a la violència.

I es va decidir per la interrogació de la mirada femenina. En lloc de pintar brutalitat, Oliveras (El Prat, 1954) opta per un realisme d'avantguarda on la mirada de la dona ens interroga. "Per què en una societat avançada tecnològicament cada cop hi ha més maltractaments?", es pregunta Oliveras. "Tots som culpables", remata l'artista pratenc, qui creu que la manca d'educació és la responsable de la violència masculista.

"Pinto el que el cos em demana reivindicar", assegura Oliveras, qui aclareix que la seva obra és "reivindicativa dins d'un ordre, sense trencar res", propera al compromís social. "Sempre busco la dignitat humana", afegeix Oliveras, qui assenyala com a temes de rellevància que ha abordat amb tres exposicions la fam, el racisme i la xenofòbia, als que ara s'afegeix el maltractament a les dones.

L'exposició, que es podrà visitar entre el 2 de novembre i el 2 de desembre, intenta transmetre un missatge "d'esperança", tot i que les mirades de les dones també mostren "por" i "inquietud". "La idea és fer un itinerari: definir molt breument el maltractament i continuar amb les persones

L'artista al seu estudi de Sants.

que l'han patit, on es mostren unes mirades que ens pregunten: 'Per què?', explica el creador pratenc.

Tot i que Oliveras té uns 40 quadres sobre el tema, el seu número ideal per aquesta exposició són 25 obres. "Un aprèn primer a pintar, després a exposar i finalment a crear ambients. Jo estic en aquesta tercera fase", assegura Oliveras, qui assenyala la importància de "crear un ritme narratiu" en una exposició. "Dono molta importància a l'espai buit", hi afegeix el pintor pratenc.

Oliveras va proposar l'exposició a l'Associació d'Amics d'El Prat de la Unesco, qui es va posar en contacte amb l'Ajuntament per tal de disposar d'una sala a Torre Balcells. Oliveras explica que fa uns anys va proposar una exposició sobre la Guerra Civil, i tot i que alguns municipis la

van exhibir, El Prat no va estar-hi interessat en un tema que ara està més *de moda* a causa de les polítiques de recuperació de la memòria històrica, bandera de partits com ICV.

Prudent i flemàtic, Oliveras creu que "les administracions ignoren els creadors", tot i que matisa que "és molt fàcil" dir això des de la seva perspectiva. "Pot més la força administrativa que no l'opinió del creador", apunta l'artista pratenc, qui opina que "si féssim un equip les coses funcionarien millor".

Amb el seu estil realista, "amb un toc impressionista", Oliveras aborda en aquesta exposició el maltractament amb pausa i bona lletra, mètodes que no debiliten el missatge de l'artista, sinó que alimenten el seu múscul. Oliveras guarda un bon gust mercurial i una dignitat artística que ja no s'estilen. ■

ÓSCAR SOLSONA / al salir he visto a un niño subiendo a un árbol, una motocicleta quieta, un coche de auto-escuela circulando por jaume casanovas y niños saliendo del cole.

eso es lo que consigue moisés villèlia; que te fijes más cuando caminas y que pueda escribir esta reseña mientras ando.

• • •

»cinco vocales como cinco dedos de la mano. cuando los cinco dedos se cierran cogen el

kina kanya en villèlia!!!

vacio. cuando las cinco vocales enmudecen obtienen el silencio. dos actitudes que también han hecho evolucionar el comportamiento humano». moisés villèlia.

• • •

escribí en minúsculas en homenaje a moisés porque no hay nada grande construido grande. si eso ocurre, puede que sea prescindible. los hitos de la humanidad se consiguen con la materia prima que la natura-

leza nos da, pieza a pieza, siempre que seamos respetuosos con el modo de hacer y con su uso. villèlia es perfecto ahí. y fijate que no dije maestro. villèlia sabía que la maestra era ella. y la escuchó. y ahora nos lo muestra.

• • •

no te pierdas esta exposición, por favor. ¡es una caña!.

moisés villèlia. torre muntadas (sala d'art **Josep Bages**) del 21 de setembre al 29 d'octubre de 2006.

L'Oficina de Recursos Artístics comença la seva aventura

M. MARTÍNEZ / Poc més de tres mesos porta treballant l'Octavi Ruíz a La Capsa per tirar endavant un dels projectes més ambiciosos de la nova etapa oberta al centre cultural des del primer trimestre del 2006. Aquest llicenciat en Belles Arts, professor de dibuix i artista, que ha treballat entorn la fotografia i la instal·lació artística, és resident a Cornellà, i ara es troba a l'altre costat de la realitat artística: gestionar, proposar, donar suport als artistes. L'Oficina de Recursos Artístics està vinculat a les jornades participatives de La Capsa entorn als seus primers deu anys de vida, on es proposava la creació d'aquest nou servei dissenyat per donar suport a la creació contemporània, amb l'objectiu que des de La Capsa s'oferís recolzament als joves creadors en la producció, formació i difusió de l'art i la cultura contemporània. Tot i les dificultats inicials amb les que s'ha trobat, fruit de les primeres passes que dona un projecte totalment nou i molt ampli, l'Octavi Ruíz sembla animat pel repte: *"Al Prat hi ha un brou artístic molt important. Està l'Escola de Dibuix, els diferents centres i galeries, el batxillerat artístic del Baldri Guílera. Hi ha una xarxa important per fer coses importants"*. Una de les bases fonamentals d'aquesta Oficina es desenvolupar al màxim les potencialitats pedagògiques, mitjançant tallers i conferències, a més de donar sortida a produccions artístiques i realitzar convocatòries anuals per a projectes visuals. A aquests aspectes s'uneixen el propi de centre de divulgació, a més de centralitzar la informació i

recerca sobre beques, premis i ajuts als artistes.

Encara, però, estan per definir moltes coses al projecte, pel procés d'adaptació que implica, per exemple, el nou espai que ocuparà la pròpia l'oficina, encara per concretar a La Capsa, com el projecte El Cub, situat al bar del centre cultural. Tot i aquests condicionaments, camí de superar-se a curt i mig termini, la iniciativa vol convertir-se en un dels eixos de la vida cultural de la nostra ciutat i el Baix Llobregat, constituint-se com a marca pròpia dins tot el conjunt d'iniciatives similar a la nostra comarca: *"L'autonomia del Prat respecte a altres poblacions de l'àrea metropolitana respecte al que significa Barcelona artísticament és molt important -ens comenta l'Octavi Ruíz-, i això és un aspecte que s'ha d'aprofitar a fons"*. Amb aquestes bases està treballant aquest artista, amb la il·lusió, entre d'altres, de poder treballar amb 15-20 usuaris anuals dins aquest important projecte, i que aquesta dinàmica generi una important inèrcia respecte d'altres artistes que s'impliquin aquesta xarxa d'emocions i creativitat. ■

Work-shop a càrrec de Martí Ansón

L'Oficina de Recursos Artístics inicia la temporada d'activitats amb el Work-Shop Art, cinema i bandes sonores, a càrrec de l'artista Martí Ansón, que s'efectuarà durant el proper mes de novembre a La Capsa. Paral·lelament a l'exposició *Sessió Contínua* que s'inaugurarà el proper 3 de novembre a la Sala d'Art Josep Bages, s'inclou dins la programació el Work-Shop un taller que permetrà analitzar el treball de l'artista Martí Ansón en l'exposició, així com veure de quina manera ens influeixen la televisió, el cinema i els mass-media en els aspectes conceptuals i procedimentals.

El taller permetrà la possibilitat d'elaborar un treball pràctic, com la realitzar un petit guió i valorar quines són les necessitats reals per dur aquest petit film a la pràctica, rodar un vídeo de curta durada, elaborar una banda sonora, ràpida i sense complexos i editar un petit vídeo com a producte final. El divendres 17 de novembre s'inaugurarà el Work-shop, i durant el divendres 24, i dissabtes 18 i 25 de novembre, es desenvoluparà el taller a les instal·lacions de La Capsa. ■

Performance?

Amb aquest dubte em vaig quedar quan vaig apropar-me a La Capsa per interessar-me per l'Oficina de Recursos Artístics a principis d'octubre. Passejant pels bucs d'assaig, el Lloro, les oficines de direcció del Centre de Cultura Contemporània, pensava que aquest espai s'havia pres massa seriosament el seu nom i havia entrat en una dinàmica de ser ell mateix una obra d'art conceptual, posant en marxa una performance del seu espai: cables sobrevolant els caps, arxius i armaris desplaçats, pols. Aviat vaig trencar el meu somni d'haver-me ensopegat amb nova corrent artística postmoderna: *"Estem d'obres"*, em van confirmar. Tot i això, no vaig treure'm del damunt la sorpresa, perquè s'evidencià la dificultat de treballar ens aquestes condicions, encara que sigui temporal: els músics, per exemple, portaven un parell de dies sense poder utilitzar els bucs d'assaig. Que volem que les coses millorin, resulta certa de lògica elemental, i que l'adaptació a les circumstàncies també és fonamental, no ho negaré. Però potser una millor planificació faria que les coses anéssim més rodades: l'estiu hagués estat un bon moment per aquestes petites obres de millora de La Capsa, o bé esperar a les obres previstes d'aquí a un any al centre.

Aquests aspectes tenen molt a veure, metafòrica i pragmàticament, amb la nova Oficina de Recursos Artístics, uns dels projectes, penso, més interessants sorgits de les reflexions entorn als deu anys de La Capsa i que podrà enriquir d'una manera important la vida cultural de la nostra ciutat. Tornem als arguments lògics: els nous projectes sempre presenten dificultats alhora d'arrencar, i per consolidar-los i oferir solidesa i projecció de futur, la rigurositat es necessària. Però les dificultats alhora de posar fil a l'agulla tant de caràcter extern (les obres esmentades) com intern (definició concreta per part de l'Ajuntament i la Diputació dels projectes que ha de tirar endavant aquesta Oficina), fan que perdi aquest dinamisme i el punt d'il·lusió que aquest tipus de projectes han de tenir, i no deixar-nos envair per la sensació d'estar sempre en el mateix punt. No oblidem el component humà d'aquests projectes, de les persones que les tiren endavant i de les que hi participen. Al Prat hi tenim un bon brou (artistes) i una bona cuina (infraestructures). Només cal que els cuiners (administració i tècnics) posin la seva sapiència per crear una nova dinàmica a aquesta massa cultural densa fomentant iniciatives i xarxes artístiques. Bona cuina!

MARIANO MARTÍNEZ

Les Germanes Carmelites del Prat, pioneres del cinema amateur local

Una de les imatges que es recullen a l'exposició de Torre Balcells

FERMÍ MARIMÓN / En la recent exposició del cent anys d'història del Col·legi de les Germanes Carmelites del Prat, per la qual cal felicitar a la directora, les mestres, els quadres de Cultura de l'Ajuntament, i a tots aquells que hi ha col·laborat directa o indirectament, es mostrava també un vídeo, copia del documental "Festes i excursions" dels anys 1945-1946, que van realitzar en aquell temps les monges en pel·lícula en blanc i negre de 9,5 mm. I que es pot localitzar actualment a l'Arxiu Municipal.

Els començaments del cinema amateur local poden recordar-se al llibre "El cinema amateur al Prat" de la Margarita Gómez i en ell podem constatar que el pioner per excel·lència, qui va introduir al Prat el cinema amateur, entès com a un art de possible accés per qualsevol aficionat al cinema, va ser en Jordi Bringué, que en el 1950-1952 va realitzar "Prat Documental", el més important document històric fet en imatges a la nostra ciutat. El Jordi havia realitzat anteriorment dos curts d'argument, interpretats pel seu propi pare, i un documental d'un festival aeri a les pistes de Sabadell, el 1944.

Paral·lelament, i sense gaire connexió entre ells, hi havien uns altres aficionats que també filmaven en el pas de 9,5 mm, el més emprat en aquella època. L'Eliseu Pina va començar el 1941, i va continuar amb pel·lícules familiar un cop casat i pare de família. L'Àngel Garcia va iniciar els seus primers dibuixos animats també abans de l'any 1950. I el Pepet Rosell, el fuster de la Rambla, filmava excursions de la seva colla, bodes i altres esdeveniments de la vida local.

Una vegada, ja fa anys, la germana Maria, la més veterana de les monges del Prat, es va assabentar de que jo tenia un projector de 9,5 mm. i em demanar si podia fer-li una projecció d'una pel·lícula antiga que tenien al col·legi, i així va ser com vaig poder veure per primera vegada el documental "Festes i excursions del curs 1945-46". Vaig quedar molt sorprès perquè jo desconeixia

l'existència d'aquella pel·lícula i ella em va explicar que una germana jove va tenir cura d'organitzar la preparació, realització i muntatge del documental. Val a dir que és una petita joia, una pel·lícula entranyable per on desfilen tots els nens i nenes que anaven a les monges aquell anys i que, tot i els inevitables trontolls, passades de llum i escombrades pròpies de qualsevol debutant, té un bon plantejament, una gràcia colpidora i una gran sensibilitat. La germana Maria, a mida que anaven passant les imatges, feia els seus comentaris: "-Oh, mira, la Micaela, pobreta, que maca". Es referia a la Micaela Xirinachs, de cal Mora, que va morir molt jove i que, tot i la seva infantesa malaltisa, havia après de música i tocava el piano. "-I mira, també, la Maria Teresa, la Conxita, la Mercè, la Pilar, la Nuri,..." Anava anomenant a totes les seves enyorades ex-alumnes a mida que anaven sortint. La pel·lícula dura uns vint minuts i està estructurada en capítols: les aules, les excursions, les processons. Cada fragment està encapçalat pels seus pertinents rètols fets a la pissarra amb lletra molt bonica i, fet extraordinari, en català. Hem de tenir en compte que cada rotlló de pel·lícula durava escassament un minut i costava cent pessetes més deu del revelat. Els vint o més rotllos emprats s'havien d'ordenar, tallar i enganxar amb acetona. A més, la poca sensibilitat de l'emulsió no permetia filmar interiors si no es contava amb focus molt potents. Les monges ho van resoldre de la següent manera: van treure els pupitres al pati, van posar unes cortinetes per tapar les parets de totxo del fons i van fer sortir al pati les nenes, aula per aula. Una demostració d'escenografia impactant.

Tot i la gran quantitat de documents exposats, de gran valor històric, poder veure a més en imatges vives i amb l'encís d'una pel·lícula de cel·luloide ranci, un racó del nostre poble on passaven bona part del dia els infants de la postguerra, és un regal que no té preu. ■

GATS inicia activitat al Sant Cosme

DELTA / Els Grups Associats pel Treball Sociocultural (GATS), que actualment és l'entitat que gestiona La Capsa, ha signat un conveni de col·laboració amb el Pla d'Actuació Sant Cosme, depenent de l'Ajuntament del Prat, per tal de col·laborar en la dinamització sociocultural del barri, on pròximament l'entitat inaugurarà nou local.

Com a fruit d'aquesta col·laboració, el passat divendres 20 d'octubre es van iniciar tot un seguit d'activitats al Centre Cívic Delta, on també es va inaugurar inaugurarem l'espai "el hall del Delta" un espai des d'on l'entitat vol oferir una proposta cultural de qualitat per tot el Prat i "en especial pels veïns i veïnes del Barri de Sant Cosme". Amb el lema "Cultura Pota Blava" inicien un camí que obri les seves portes amb activitats com el Teatre Còmic amb la Cia. El Fantàstic Hardy Frenkel, amb la seva obra ZO!, i l'actuació d'un dels cantautors amb més projecció del panorama musical: Dani El Flaco, que va estar acompanyat pel guitarrista pratenc Pepo López.

Entre les activitats previstes per GATS en aquest nou espai, destaca la que faran el proper 10 de novembre un Sopar de suport a Pere Casaldàliga, que comptarà amb la presència de Paco Escribano director de TV3 i on es realitzarà una videoconferència amb el Pere Casaldàliga des de Brasil. Aquest sopar té també l'objectiu de aconseguir finançament per un projecte de la Prelacia de Sao Félix pel que necessiten 5000 euros. També hi ha dos activitats que GATS ha avançat pel mes de desembre, com són el Sopar amb el cantautor madrileny Ismael Serrano i la recuperació de la iniciativa "Happening Pota Blava", que fa un temps portava el segell de la desapareguda associació Los del Valle. ■

CULTURA POTA BLAVA

EL HALL DEL DELTA
PROGRAMACIÓ

20 D'OCTUBRE:
EL FANTÀSTIC HARDY FRENKEL 20H
PISCOLABIE 21:15 H
CONCERT DANI EL FLACO 22 H.

10 NOVEMBRE:
SOPAR DE RECONeixEMENT A
PERE CASALDÀLIGA 24H.

25 NOVEMBRE:
CONCERT S QUE SON 6 19:30H

12 DESEMBRE:
SOPAR AMB ISMAEL SERRANO 21H

15-16-17 DESEMBRE:
HAPPENING POTA BLAVA

GATS

CENTRE CÍVIC DELTA DEL LLOBREGAT
C/ DEL LLOBREGAT 94 - EL PRAT
BARRI DE SANT COSME
(BUS 65-EA - 11. 4) TEL. 93 3706668

Mayte Martín en el país de los tuertos

Concierto de la 'cantaora' barcelonesa en el Modern

MARIANO MARTÍNEZ / Durante el concierto que el 15 de octubre ofreció la 'cantaora' Mayte Martín en el Teatre Modern hubo momentos en el que uno se pone a reflexionar alrededor del refranero popular cuando este juzga que en el país de los ciegos, el tuerto es el rey. Vivimos en un país todavía a años luz de una cultura musical válida, y este *catetismo* queda patente con artistas como Mayte Martín, que si fuera francesa sería un mito como en su día lo pudiese ser Edith Piaf. Y nos tenemos que conformar con que nos baile el agua del tuerto Bisbal, y vaya dando lecciones magistrales. Pero regocijándonos en el extraordinario concierto que ofreció Mayte Martín, uno se puede quedar con la

extrema belleza de su voz, clara y desgarradora. Como cantante de boleros y baladista, tiene la delicadeza exquisita de mecerenos poco a poco, susurrando las emociones con una vocación para la emoción que difícilmente se puede encontrar actualmente en los escenarios de nuestro país. Un sabio como Tete Montoliu lo supo apreciar, y fruto de esta colaboración fue "Free boleros", un disco conjunto del que nos llegó durante el concierto el nivel de calidez, de cercanía, en los arreglos jazzísticos que ejecutó de una forma exultante Mariano Díaz, uno de los músicos que brilló la tarde del 15 de octubre. Sobria y vestida de oscuro, cerebral, pero emotiva, dejó escapar detrás de esa aparente seriedad

ironía y buen humor: se sentía a gusto sobre el escenario. "Paraulles d'amor", "Dos gardenias", fueron algunas de las canciones de una primera parte; la segunda, que fue totalmente flamenca, que se hizo corta, porque todos sabemos de la sabiduría jonda que lleva derrochando de hace años, pero dejó patente sus virtudes en la composición y la renovación del universo flamen-

co actual. Uno de los momentos más emotivos fue escuchar una grabación suya cantando 'jondo' con apenas seis años, y seguidamente se arrancó con unas bulerías de Lole y Manuel, acompañándose ella misma a la guitarra. Imposible condensar en estas líneas todo el arte que derrochó esta barcelonesa, seguramente la mejor voz flamenca femenina de su generación. ■

El Jazz és una de tantes músiques ètniques que s'escolten arreu del món. Neix de les veus dels negres fruit de l'esclavitud posterior a l'anomenat descobriment del nou món, i passats els anys, desde New Orleans es va estendre a tot el món.

A l'actualitat es fan concerts de tota mena, des de grans sales i teatres (al Palau, l'Auditori i el Liceu), a petits llocs, bars, terrasses, i grans espais públics com parcs i jardins... etc , i també en sales en dedicació exclusiva.

El Jazz gaudeix de festivals internacionals, com per exemple a BCN quasi bé 40 edicions d'un d'ells i es fan d'altres, a Terrassa gaudeix d'una tradició històrica i popular, a les quals s'han d'afegit ciutats com Reus, Girona, Tarragona, Tortosa, Lleida, les Illes i moltes petites ciutats i pobles, tant a Catalunya con a arreu de l'estat, on podem sentir els millors músics del món. També la nostra veïna ciutat de Sant Boi gaudeix d'un magnífic festival de Jazz a la tardor, d'un mes de durada, i també a Sant Feliu, Esparreguera, Viladecans, Molins de Rei i Cornellà. Es publiquen revistes de jazz (una en català) i es fan programes de ràdio diaris que només parlen de jazz i podem escoltar la millor música del moment. També les botigues de discos tenen seccions en exclusiva del jazz, fins i tot a BCN gaudim de botigues que només tenen discos de jazz.

A Barcelona existeixen vàries escoles de Jazz i han sortit grans músics, reconeguts internacionalment; recordem a Tete Montoliu per exemple.

I al Prat, què passa al Prat?

No tenim concerts ni locals, però sí músics bons, que han d'anar a tocar a fora del Prat. Dos dels referents del jazz català i espanyol curiosament són dos pratencs: la guitarra d'en José Luis Gámez i el saxo tenor d'en Joan Chamorro han tocat amb alguns dels millors músics nacionals i internacionals, han gravat uns quants treballs discogràfics en solitari i en grup, i són culpables del bon moment del jazz a Catalunya gràcies a la seva tasca pedagògica, a l'ESMUC

El Jazz, un estil musical a l'alça arreu del món, menys al Prat

(Escola Superior de Música de Catalunya) en Gámez i al Taller de Músic en Chamorro. A més, s'ha de destacar la desaparició de la

programació del Prat Ràdio del programa 'Impressions', on col·laboraven en Raül i Jordi Pujol (per cert, un gran guitarrista de jazz), i Mariano Martínez.

Als voltants de la Festa major del Prat, una entitat local anomenada "Vent de Ponent", va organitzar durant 7 edicions un concert de jazz als jardins de la Torre Muntades, amb molt d'èxit per cert. Però la 8ª edició que s'havia de fer al 2005 ja no va sortir a la llum. Al Teatre Modern (a l'Esparter) així com al pati de l'Artesà, anys enrere van actuar grans grups com La Vella Deixeland, Oriol Bordas, entre d'altres. Però tot això ja ha passat a la història.

Però al Prat som molts els aficionats d'aquest estil musical, i ho sé perquè en moltes ocasions ens trobem als concerts que es fan a Barcelona i a altres llocs. ¿Per què els pratencs no ens podem trobar al Prat per escoltar bon jazz?

I per últim, sapiguen que la paraula **Jazz** ve del mot català **Jaç** Diu el Gran Diccionari de la Llengua Catalana; **Jaç**: **jacium*, *jacere* 'jeure'.

"*Qualsevol cosa disposada per a jeure-hi al damunt.*"

Quan els negres tocaven les seves melodies i músiques ètniques, l'home blanc americà no anava a escoltar-los. Però sí grups de catalans aventurers, que darrerament les seves jornades de treball, hi anaven a sopar, escoltaven els músics negres al mateix temps i seien sobre un **jaç** per descansar.

En l'expressió lingüística "**anem al jaç**" l'associaven al jeure, al prendre qualsevol cosa, a sopar, i escoltar la música dels negres.

Quan l'esmentada música dels homes de color americans arriba a Europa i és acceptada amb gran entusiasme pels europeus, aleshores l'home blanc americà també s'interessà. Però aquesta música ètnica ja tenia nom: **Jaç**; però per l'influència saxona s'escriu **jazz**.

Possiblement algun d'aquells aventurers catalans que anaven al jaç a escoltar jazz fos del Prat.

MIQUEL AGUIRRE

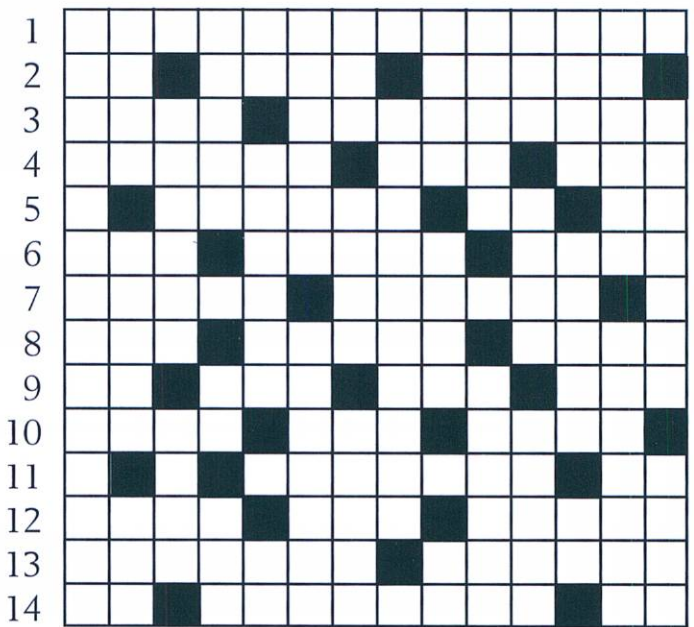
Pratigrama nº 35, per Puigmalet

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc.

Horizontals: 1. De manera accessòria. – 2. Pàtria d'Abraham. Esquena, revers. Confronta, contrasta. – 3. Transpireu. *Jardins d'..., del sud d'Espanya al Prat.* – 4. No obert. Penes sense límits. Associació Xinesa de Golfistes. – 5. Al fons del mar. *Com aquest carrer pratenc, no hi ha res.* Gos. Mig euro. – 6. Palíndrom volador. Nascuda al País Basc. Parli amb Déu. – 7. Fermo. *Areny, lloc ple de sorra típic del delta.* Quan s'entra a Roma s'acaba l'amor. – 8. Escoltar. *Crustaci americà, aliment dels nostres ocells.* Tràgic rei shakespearia. – 9. Límits de Preixens (Noguera). Utilitzi. Llum que guia els navegants. Vicariat Barceloní Eclesiàstic. – 10. La mare de ma mare. Guaix vocàlic. Seient de vàries persones amb braços i respatlles, i capgirat. – 11. L'origen de tot. Gram. *Nom de pila de l'actor pratenc intèrpret de l'avi Juan Benjumea a la popular telesèrie «El Cor de la Ciutat».* Unió de Pagesos. – 12. Els companys d'elles. Institut Internacional de Taxidèrmi. Repeteixo la teoria. – 13. Anirieu de morros, de cul, escales avall... Peix pla, rodó i comestible que habita en fons marins. – 14. Salutífer. *Agrupació de joncs, al delta.* Argó.

Verticals: 1. Avantpassats africans de l'home. – 2. No cuita. Plana. Lliga d'Automobilistes Austrohongaresos. – 3. Cent romans. Ocupar per la força un territori. Habitatge de glaç. – 4. Instrueix. Punt sexual. Límits d'Ulldecona (Montsià). Societat Rondinaire Juvenil. – 5. Sonoritat. Flautes de dues canyes. Alfa. Àtom amb càrrega elèctrica. – 6. Del revés, ares, taules de culte religiós. Esclafirien el riure. – 7. Organització Soviètica de Natació. Nom de lletra amb doble revolt. Del revés, abreugem la Joaquina. – 8. Al mig del Llobregat. *Cal ..., el suspicax renom amb que es coneixia també Cal Roc del Villa.* No és ningú. – 9. Variant llatina del nom Joan. La nau de Noè. La fi del món. La segona que es nota. – 10. *Al Prat pot ser de la Sardana o de la Tartana.* Comença a riure i acaba per plorar. Transmetre per ràdio. – 11. Belluga. Mar d'..., llac d'aigua salada. *L'ocell negre amb*

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

bec blanc més freqüent del delta. – 12. La consonant més assassina. Alço. Decapiten la rea. – 13. Nasqués. Contrària al sentit comú. – 14. El final de tot. *Primer cognom de l'actor pratenc, i pregoner, intèrpret de l'avi Benjumea a «El Cor de la Ciutat».* Treure aigua del pou.

Solucions al Pratigrama núm. 35

Horizontals: 1. Accessòriament. – 2. Ur. Dors. Oposa. – 3. Suen. Andalusia. – 4. Tancar. Ene. AXG. – 5. R. Vallès. Ca. Eu. – 6. Ala. Basca. Rest. – 7. Llugo. Somal. R. – 8. Or. Cranc. Lear. – 9. Ps. Usi. Far. VBE. – 10. Iala. Uai. afos. – 11. T. G. Armando. UP. – 12. Ellis. IIT. Itero. – 13. Caurer. Rajada. – 14. Sa. Jonquera. Ar.
Verticals: 1. Australopitècs. – 2. Crua. Lisa. LVA. – 3. C. Envaire. Iglú. – 4. Educa. G. Ua. SRJ. – 5. So. Alboes. A. Ió. – 6. sradA. Riuten. – 7. OSN. Essa. amtu. Q. – 8. R. Desconfiat. U. – 9. Ioan. Arca. N. Re. – 10. Aplac. R. Radiar. – 11. Mou. Aral. Fofo. – 12. Essa. Elevo. Ea. – 13. Naixes. Absurda. – 14. T. Agutre. Poar.

QUÈ FAN AL CAPRI?

Regresa Brian De Palma

El film teje una historia de obsesión, amor, corrupción, avaricia y depravación alrededor de la verdadera historia del brutal asesino de una actriz novata que conmocionó y fascinó a Estados Unidos en 1947 y que aún permanece sin resolver.

Dos detectives ex boxeadores son los encargados de investigar la muerte de la ambiciosa Betty Ann Sorth, actriz de películas de serie B como «La dalia negra», en un ataques tan espeluznante que se prohibió la publicación de las imágenes del asesinato.

El crimen verdadero y la leyenda urbana se encuentran en esta versión de «La dalia negra», llevada a la gran pantalla por Brian de Palma

Programació

Pel·lícules programades pel mes de novembre: Dimecres, 1 de novembre: «Pequeño pero matón» • Divendres, dissabte i diumenge, dies 10, 11 i 12 de novembre: «Saw III» (Estrena) • Divendres, dissabte i diumenge, 24, 25 i 26 de novembre: «Casino Royal» (Estrena). Pendents de confirmar: «La dalia negra», «El diablo viste de Prada», «El laberinto del Fauno»,.

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Daniel Lavin, Cristóbal Lucea Romero, Josep Llopis Vila, Carmen Marín Chamorro, Ismael Martí Martí, Pepita Mas Altes, José Maria Mesa Parra, Joan Antoni Oliva Flores, Joan Parera Pascual i Joan Puig Rodes. Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, a l'horari d'Oficina: Dimarts i dijous de 8 a 2 del matí.

► Fútbol • Tercera Divisió

El Prat aterriza en los puestos bajos de la tabla

El Prat sigue estando desorientado

MANOLO GOL / Dos derrotas consecutivas han vuelto a meter al Prat en la zona baja de la tabla, después de que saliera de esa posición tras cuatro partidos sin perder en la mejor racha que han tenido los de Quico Díaz en la presente temporada.

El Prat logra el primer punto. Prat 1, Premià 1

El Prat mereció la victoria en el partido ante el Premià, otro de los equipos que ha subido a Tercera y en donde los Quico Díaz tuvieron las mejores ocasiones. Los goles en la primera mitad. Primero se adelantaría el cuadro del Maresme y poco antes del descanso Rubio lograba la igualdad. La alineación fue: Roig; Moreno, Xavi Valls, Rafa Bellés (Iván 36'), Chino; Parralejo (Mayoral 82'), Vacas, Palet, Jonny (Cervantes 66'), Ochoa y Rubio.

Llegó la primera victoria. Mataró 0, Prat 2

Hasta la cuarta no fue la vencida. Ya sabemos que este no es el refrán, pero para el Prat sí lo fue, pues no fue hasta esa

jornada cuando logró la primera victoria de la temporada en la liga. Los de Quico Díaz, sin hacer un gran partido, supieron resolver con un gol de Vacas en la primera parte y otro de Jaime al transformar un penalti sobre Moreno en los últimos minutos del choque. La alineación fue esta: Roig; Moreno, Xavi Valls, Rafa Bellés, Comas; Vacas, Parralejo (Mayoral 66'), Jaime; Palet, Ochoa (Cervantes 83') y Rubio (C.López 73').

El derbi fue blanquillo. Prat 1, Castelldefels 0

El primer derbi del Baix Llobregat de la temporada se decantó para los locales tras 90 minutos de mucha lucha e intensidad pero poco fútbol. Un solitario gol de penalti dio los tres puntos al Prat al transformar Jaime ante el portero pratense del Castelldefels, Javi Reyes. Quico Díaz puso en liza este equipo: Roig; Moreno, Xavi Valls, Rafa Bellés, Comas; Vacas, Rojas (Cervantes 65'), Parralejo, Jota (Mayoral 76'), Jaime y Rubio (Carlos López 69')

Un punto pescó el Prat en Sant Carles. Rapitencia 1, Prat 1

Un punto en campo contrario siempre es positivo siempre y cuando la jornada siguiente se logra vencer en casa, pero sino es así un punto a veces es poca renta. El desplazamiento a Sant Carles de la Rápita se saldó con empate en un partido donde los goles llegaron en el primer cuarto de hora. El primero del Prat gracias a un penalti que transformó Jaime, el tercero consecutivo que transforma en este inicio de liga. Pero poco le duró la alegría a los de Quico Díaz, pues dos minutos después empató la Rapitencia. Jugaron: Roig, Moreno, Xavi Valls, Rafa Bellés, Comas; Vacas, Parralejo, Jaime, Carlos López (Rubio 75'); Palet (Rojas 66') y Jota (Jonny 53').

El colista gana en el Sagnier. Prat 0, Palamós 2

Nueva decepción con la visita del Palamós al Sagnier en la Festividad del Pilar. Los gerundenses que eran colistas ganaron su primer partido ante

el Prat y además con toda justicia, pues jugaron mejor y crearon más oportunidades. Un gol en cada periodo y la buena actuación del meta local Roig que evitó que el tanteo fuera mayor. Jugaron: Roig; Moreno, Xavi Valls, Rafa Bellés, Comas (Iván 73'); Vacas, Parralejo (Mayoral 70'), Cervantes; Palet, Jaime y Carlos López (Jonny 65').

El derbi fue azulgrana. Gavà 5, Prat 2

El Prat salió goleado de la Bobila en un partido que comenzó de maravilla para los de Quico Díaz, pues no habían pasado cinco minutos cuando Ochoa, que volvía al equipo, marcaba el 0-1. En la segunda parte recital azulgrana, aunque el Prat se volvió a meter en el partido con el 3-2 obra de Cervantes. Pero poco le duró la alegría y finalmente encajó dos goles más. El equipo fue: Roig; Moreno, Xavi Valls, Rafa Bellés, Comas; Vacas, Rojas, Mayoral (Jaime 53'), Ochoa (Cervantes 46'), Parralejo y Rubio (C.López 70'). ■

► Fútbol • 2ª Regional

Mes de cambios en el Juventud

Desafortunado inicio de temporada para el Juventud Prat (foto archivo)

I. ILLO / Inicio liguero extraño el vivido en el seno del Juventud Prat. Tras el debut en campo del Chacarita y con un pírrico empate a uno, la decisión del Molinos Gavanova de renunciar a la categoría hizo que la cúpula juventil moviese los hilos para proceder al cambio de grupo y volver al 7º. En este caso el partido inicial ante el Chacarita se dió como suspendido y aplazado el de Viladecans B que se jugará el 01 de noviembre. De esta manera el debut de los pratenses se iniciaba nuevamente en un campo hasta la fecha talismán.

Tras unos primeros 20' de dominio absoluto, el equipo de Rafa García volvió a la mediocridad vista hasta el momento en lo que llevamos de temporada y un único tanto del equipo de Begues, tras un corner mal defendido, fue suficiente para perder un partido en el que solo al final y por mediación de Trigo dió señales de vida.

Una semana más tarde y en el Estruch, el Herradura volvió

a sacar los colores a los nuestros en un partido para olvidar. Un penalti transformado y tras una jugada nuevamente a balón parado, sirvió para que los de Sant Boi se llevaran los tres puntos y dejarán a los pratenses en la cola de la tabla. La dinámica negativa en la que se veía inmerso el equipo juventil se transformo en el campo del Gava B gracias a los cambios tácticos realizados por el mister. Un claro y eficaz 4-4-2 sirvió para que las ideas se aclarasen y empujasen al equipo a una solidez no vista hasta la fecha. El central y recién fichaje de la Escola, Miguel, era el encargado de abrir la lata y ya en la segunda mitad un nuevo Jose Gómez, que realizo sus mejores minutos de la temporada, tras un disparo magistral daban los primeros tres puntos al equipo pratense. El 0-2 fue claro. Destacar la nueva suspensión del encuentro ante el líder por incomparecencia arbitral y la marcha de Salva que ha decidido dejar el equipo tras las primeras tres jornadas. ■

► Fútbol • Liga Nacional

Este juvenil no arranca

J.D. MUÑOZ / El juvenil A de la Escola de Futbol Prat Blaugrana no pasa por su mejor momento. Aún no sabe lo que es ganar en esta temporada de la Liga Nacional. En 5 jornadas tan sólo ha conseguido tres puntos, o lo que es lo mismo, de 15 puntos sólo ha conseguido tres. El equipo se ha situado en un peligroso farolillo rojo del que sólo la entrega y la lucha lo pueden sacar. A pesar de haber cuajado buenos partidos, la victoria se hace de rogar. El partido contra el Europa, al que el equipo llegó a tutear, acabó en empate después de que el colegiado suspendiera el partido durante una media hora por una supuesta agresión de Ángel al linier. Ángel recibió cuatro partidos de sanción a raíz de aquel incidente, mermando una de las bazas ofensivas del conjunto entrenado por Carlos Perales. La visita al campo de la DAMM B, rival directo por la lucha para eludir la zona baja también se saldó con empate a un gol, a pesar de que el equipo gozó de oportunidades para llevarse la victoria. La siguiente semana el Terrassa devolvió a la Escola a la realidad; sin que el rival se mostrara claramente superior, aprovecha las oportunidades mejor que los escoleños. De esta manera, se volvían a escapar los tres puntos del Estruch. La Escola volvía a empatar, esta vez a cero, en la Vía Férrea contra el Cornellà B. De momen-

to, el equipo no sabe lo que es ganar

La Preferente de los pratenses

Tres jornadas se han disputado ya del grupo I de la Preferente de juveniles, donde se encuentran el juvenil B de la Escola y el A del AE Prat. Aunque el enfrentamiento directo entre los dos no llegará hasta final de liga, como buenos hermanos, ambos equipos empatan a puntos y a resultados. Los dos se encuentran en la zona baja de la tabla, con tan sólo dos puntos. El B de la Escola debutó con un prometedor empate contra el Lleida B, pero más tarde topó con un Roda de Barà que le endosó un severo correctivo por 4 goles a cero. El AE Prat tampoco está para tirar cohetes. Debutó con un empate contra el Júpiter a un gol, y siguió puntuando la siguiente jornada a dos goles contra el San Gabriel. Como la Escola, recibió su correctivo contra otro equipo de Tarragona, esta vez era el Reus el que endosaba un 5 a 2 a los pratenses. De momento, Prat y Escola van de la mano.

Los cadetes de preferente del AE Prat, en cambio, sí que muestran una buena línea en su inicio liguero, ganando dos partidos y empatando uno. De momento, el equipo se sitúa en la zona alta de la tabla cuando llevan tres jornadas disputadas. ■

Sergio Lucas Salas
Osteópata
C.O. MROE

Cita Prèvia
Tel. 93 370 76 21
Mòbil. 650 598 494

GABINET d'OSTEOPATIA El Prat

La medicina osteopática es un sistema de salud basado en la relación entre la estructura anatómica y su función. El osteópata con suaves manipulaciones manuales consigue armonizar ésta relación y tratar con éxito tanto problemas del aparato locomotor como disfunciones viscerales.

osteopatiaprat@hotmail.com

Avda. Montserrat 108 - 1º 3ª - 08820 El Prat de Llobregat

► Bàsquet

Agafen el pols de la LEB 2

JUAN CARLOS CEBRIÁN / Després d'una pretemporada atípica i dolenta en resultats, en la qual el CB Prat no va assolir cap victòria, i dues clares ensopegades a les dues primeres jornades de la Lliga LEB 2, sembla que el conjunt pratenc va agafant mica en mica el pols a la categoria i ha aconseguit tres triomfs consecutius que el situen pràcticament en zona de playoff i demostren que l'equip té qualitat per estar en aquesta categoria. De fet, cal destacar també l'excel·lent inici de competició del Grupotel.com Muro, l'altre equip que ve de Lliga EBA, qui només amb un fitxatge d'un interior nord-americà, Jason Blair, s'ha situat amb 4-1, que a punt va estar de ser un 5-0, doncs va tenir contra les cordes el Plasencia.

El CB Prat va començar la lliga regular d'aquesta LEB 2 amb una derrota a la pista del Cibo Llíria, un dels camps que es preveuen més complicats de la categoria. L'equip dirigit per Carles Duran no va tenir res a fer el dia que l'equip local homenatjava un dels seus històrics, Nacho Rodilla, i al tercer quart, amb un parcial de 23-9, es va sentenciar un partit en el que pràcticament no va destacar ningú de l'equip pratenc i es va fer palesa la superioritat del Llíria en el joc interior (46 rebots per 30 del CB Prat).

No van millorar gaire les coses contra el Clínicas Rincón Axarquía, quan el conjunt vinculat de l'Unicaja es va emportar la victòria per 68-81, i de nou la superioritat

El primer equip va estar amb la resta dels equips base de l'entitat a la presentació oficial

dels pivots visitants va ser manifesta (45 rebots per 27 dels pratencs). Preocupant en aquesta faceta va ser el paper del sostre de l'equip, el txec Daniel Dousa, que tot i els seus 2'19, només va acabar aquest partit amb 2 punts i 3 rebots en 22 minuts de joc.

Tres triomfs seguidos

No era fàcil la visita a la pista de

l'Akasvayu Vic (ara també amb 3-2), però allà el CB Prat va aconseguir la primera victòria de la temporada. El Prat va marxar al descans amb un avantatge de 12 punts (30-42) i tot i que el Vic va reaccionar, l'equip de Carles Duran mai va cedir, amb un Marc Rubio excepcional (14 punts amb 4 de 4 en tirs de dos i 2 de 2 en triples en 18 minuts de joc). Dins, Henk Norel va agafar més

Torna l'hereu, torna Xavi Martí

En els partits que el CB Prat ha jugat com a local, on per cert s'ha registrat una magnífica entrada al Joan Busquets, ple de gom a gom, ja s'ha pogut veure una pancarta on textualment es diu "Gràcies per tornar. Torna l'hereu, torna Xavi Martí". És evident que el retorn de l'escorta pratenc és tot un cop d'efecte per la categoria i una de les grans notícies del CB Prat a l'últim mes. Tot i que Xavi Martí encara està agafant la forma i només ha pogut jugar dos minuts a la pista del Real Madrid "B", és clar que quan estigui al 100% pot ser un dels homes de referència de l'equip de Carles Duran, i el conjunt pota blava pot tenir un poder ofensiu increïble el dia que a l'encert de 6,25 de Pau Ribas i Marc Rubio, se sumi també al d'homes com Diego Araque o el gran hereu de Pau Gasol, que no és altre que el gran Xavi Martí.

protagonisme i va començar a a demostrar que aquest any pot ser un dels jugadors més determinants d'aquesta LEB 2.

Amb la visita del Palencia, un dels favorits per estar a dalt, va arribar el millor partit de Pau Ribas fins al moment. El base pratenc té més confiança i va acabar amb 22 punts, 5 pilotes recuperades i 9 faltes rebudes, per un total de 31 de valoració. A més, l'ala-pivot Txus Benito va signar cinc minuts impressionants al darrer quart, acabant amb 16 punts, i convertint-se en una peça clau en la victòria davant els palentins.

La tercera victòria seguida va arribar a la pista del Real Madrid "B" i es va assolir de manera contundent (56-77). L'equip blanc és ara mateix, possiblement, el pitjor de la categoria i si no fa incorporacions ho passarà malament per mantenir-se a la LEB 2. Però això no treu que el CB Prat continua millorant i que Henk Norel progressa a passes de gegant, acabant a Madrid amb 16 punts i 9 rebots. L'avantatge va permetre, fins i tot, que pogués debutar i aconseguir fins i tot una cistella l'escorta Xavi Martí, que només portava dues setmanes entrenant després d'haver estat un any sense jugar a bàsquet. Cal recordar, no obstant, que el calendari de les properes jornades, com no pot ser d'una altra manera en aquesta LEB 2, està ple d'incerteses i qualsevol resultat es podria donar. Així, l'equip pratenc rep la visita del WTC Cornellà i del CB Qalat Caja San Fernando "B", mentre que viatjarà a les pistes del Grupotel.com Muro (en una reedició de la final de l'última Lliga EBA) i del Calpe, un altre dels equips que aspira a l'ascens a la LEB. ■

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

► Bàsquet

Josep Maria Tarrida, recordat al pavelló Estruch

L'homenatjat fou Premi Periòdic Delta a la Millor Trajectòria Esportiva

La família d'en Josep Maria Tarrida durant l'homenatge a la seva figura, acompanyats de l'alcalde Lluís Tejedor.

DELTA / El passat 23 de setembre es va celebrar a les instal·lacions de bàsquet del complex esportiu Estruch el "II Trofeu Memorial Pedro Cánovas Andreu", organitzat per "l'Associació de Exjugadors i Amics del Bàsquet Pratenc". Va ser una entretinguda i emotiva matinal de bàsquet amb dos partits consecutius: el primer va enfrontar al equip cadet del CB Prat amb els Lluïsos de Gràcia; el segon al Bàsquet Prat Femení amb el Vora Mar.

Entre aquests dos partits va tindre lloc un emotiu acte en memòria del que fou jugador i president del CB Prat Josep Maria Tarrida Vidal, que morí el 15 d'agost passat després de una greu i llarga malaltia, que va suportar amb gran enteresa.

Per la megafonia del pavelló Estruch -després d'un minut de silenci acariciat per les notes de l'Ave Maria, de Schubert- es va fer una breu síntesi biogràfica d'en Josep Maria Tarrida, amb la seva vídua, Aurora Solé, i fills situats sobre el parquet de la pista acompanyats per l'alcalde del Prat, Lluís Tejedor; el president de la Federació Catalana de Bàsquet, Enric Piquet; el tinent d'alcalde Coordinador de l'àrea Esportiva de l'Ajuntament, José Luis Olivera; Josep Espuny, president de l'Associació de Exjugadors de Bàsquet i Jaume Nadal, secretari de la entitat organitzadora del acte, qui va

obrir els parlaments destacant el tarannà humà de Josep Maria Tarrida. Lluís Tejedor va assenyalar la bonhomia d'en Josep Maria i el va definir com un home compromès amb el seu poble. Enric Piquet es va referir al vessant esportiu del personatge.

En nom de la família va ser

el seu fill Pere qui va agrair totes les mostres de solidaritat rebudes per la mort del seu pare i per l'acte que s'estava fent en aquells moments, en el curs del qual es va donar lectura a l'acord del CB Prat, del mes de juny passat, atorgant a Josep Maria Tarrida la insígnia d'or de la entitat. ■

Dues generacions del bàsquet pratenc s'enfronten al Joan Busquets

El 8 d'octubre es va celebrar al Pavelló Joan Busquets, un partit bàsquet d'ex-jugadors del CB Prat, entre la generació dels anys 60, encapçalada per Joan Mas, Aleix Vila, els germans Tarrida i Ferret Buruaga, contra la dels anys 70, amb Pere Matute, Jaume Farrés i Espiri López, com a principals representants. L'idea es repetir l'experiència de nou pròximament, així com col·laborar amb l'Associació de Ex-Jugadors del CB Prat.

**Perruqueria
LYDIA**

C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Fútbol • Brian debuta en el Espanyol B

El defensa pratense Brian Arquer, al fin vio cumplido su sueño de debutar en el segundo equipo españolista tanto en la Liga ante el Villajoyosa en donde perdieron por 2-1, como en los partidos de las semifinales catalanas de la Copa Federación ante el Gavà en los donde los españolistas pasaron la eliminatoria y en donde Brian tomó parte.

Toni Quiles, al Levante

El defensa pratense del Cornellà, Toni Quiles, fichó por el equipo juvenil del Levante, que milita en el grupo 4 de División de Honor. Quiles, que ya debutó en el primer equipo del Cornellà esta temporada en Primera Catalana, actúa tanto de central como de lateral derecho y es asiduo de la selección catalana sub-18. El nuevo jugador azulgrana ya ha debutado con su nuevo equipo, siendo titular indiscutible en los cuatro partidos disputados.

Bàsquet • Desigual inici pel sènior «B» del CB Prat i el femení

No pinten gaire bé les coses pel sènior "B" del CB Prat al grup 2 de 2a Catalana masculina, doncs ha començat perdent els cinc partits disputats fins al moment, l'últim davant el Torredembarra per un clar 73-93. Una mica millor s'ha iniciat la lliga pel Total Petrochemicals Bàsquet Prat Femení, que acumula dues victòries i dues derrotes al grup 1 de 3a Catalana femenina "A". Les noies d'El Prat van perdre a l'últim encontre a la pista del Sagrat Cor per 61-53.

Boxeo • El Prat acoge las semifinales de Cataluña

El 3 de noviembre el Sagnier acogerá una nueva velada boxística en donde se disputarán las semifinales del Campeonato de Cataluña amateur y en donde se podrá observar nuevamente al actual Campeón de España y quinto de Europa, el pratense Guzmán «El Bueno». En la misma velada, además disputará su segundo combate como profesional el boxeador local, el peso mosca, Jordi Amstaff.

► Aquatló

Doblet del Natació Prat al Campionat de Catalunya

V. DOBAÑO / Badalona ha estat seu per segon any consecutiu del Campionat de Catalunya d'Aquatló. Ha estat el primer d'octubre, en la penúltima prova del Circuit Català de triatló.

Després de la gran actuació del club pratenc a l'Aquatló Ciutat del Prat, on recordem que es va assolir el primer i segon lloc per equips femení i masculí respectivament, en aquesta ocasió, tant un com l'altre han aconseguit el campionat català.

Entre els nois, els millors han estat el Richard Calle, quart de la general i el Ruben Sanz, seté. Tots dos encara podien haber obtingut millors resultats, ja que a tan sols 2 km de l'arribada, anaven en tercera i quarta posició, Completan el trio local, un jove fitxatge d'aquest estiu, el Miquel Guerrero, 12é de la general i el millor cadet de la prova.

Entre les noies, l'Adriana

Podium femení absolut del Campionat de Catalunya d'aquatló, on Adriana Farré 8ª la esquerra) va ser segona.

Farré va ser la millor, en tercera posició absoluta i subcampiona de Catalunya, la Paloma Dorvil cinquena absoluta i segona cadet, i la Sheila Royo, vuitena de la general i tercera cadet.

Tot una demostració de domini en aquesta variant del Triatló que combina la cursa a peu amb la natació amb distancies totals de 5000 metres a peu i 2500 metres en aigües obertes. ■

► Ciclismo • BTT

Borja Murillo vuelve a saborear el podium

M. GOL / El ciclista pratense de BTT en categoria júnior Borja Murillo ocupó la tercera posició en la final del Open de España disputado en Rmales, y eso que en la última vuelta tuvo un pinchazo en la rueda trasera. Al final en la general del Open ha quedado en una

meritoria quinta posición, pese a empezar mal la temporada. Así mismo en el ranking de la Real Federación Española de ciclismo (RFEC) ha quedado tercero. Murillo ahora comienza las vacaciones hasta el mes de marzo, momento en el que volverá a comenzar la temporada ciclista de BTT. Recordamos que la temporada la ha completado con un quinto lugar en el Campeonato de España, un primer lugar

Luis Oliver ha vuelto con fuerza a la competición

en el Team Relay del Cto. De Catalunya (3º individual) en la Molina así como un primer puesto en la cronoescala de Castellcir, 1º Copa Tarragona en Gandesa, entre otros premios.

Oliver, campeón de Barcelona

Otro pratense, Luis Oliver en categorías sub-23 de BTT también ha empezado sus vacaciones. El pratense de 22 años, ha vuelto con fuerza esta temporada ha competir tras dos años desvinculado del circuito. Oliver ha conseguido el segundo puesto en el Cto. de Cataluña de larga distancia en Fals, el primer lugar en el Cto de Barcelona en Cardona y un quinto lugar en la prueba disputada en Bossot (Vall d'Aran) de la Copa Catalana de BTT. ■

Moda esportiva

- Futbol
- F. Sala
- Caça
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports
- Neu
- Bàsquet
- Pesca

Pedro
ESPORTS

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

mobldecor
EXCLUSIVAS

MOBLIDECOR simbolo de calidad y seriedad. Pídanos información y compare. Le decoramos su hogar con modelos exclusivos a medida

Castilla, 10 • Tel. 93 379 57 99
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

sm
studio mobel
DECORACION

Para la decoración de su hogar no dude en buscar el servicio más profesional, lo tiene muy cerca de usted Studio Mobel su garantía

Jaume Casanovas, 114-116 • Telf. 93 379 18 25
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

▶ Atletisme

Cap novetat a la 26 Cursa de Festa Major

JAUME VILÀ / Una nova edició de la Cursa Popular de Festa Major, es va celebrar el diumenge 24 de setembre, sense cap novetat més enllà d'unes petites modificacions en el recorregut de la cursa de 10 quilòmetres, fruit d'obres i d'altres activitats de la Festa Major. Enguany, la participació es va apropar als 800 corredors: 500 a la cursa dels grans i prop de 300 a la cursa dels petits.

Les dues curses de 3 quilòmetres pels més petits i de 10 quilòmetres pels més grans, van tenir la sortida, igual que l'any passat, al carrer Apel·les Mestres molt a prop del CEM Sagnier i l'arribada a l'interior de la Pista d'Atletisme Moisès Llopart. El matí es va despertar plujós, però a l'hora de les dues curses va deixar de ploure fins a sortir el sol.

En el terreny esportiu, la

victòria en els 10 quilòmetres va ser per l'atleta de l'AA Catalunya Enrique Luque, amb un temps de 32 minuts i 52 segons. En tercera posició, va entrar Sergio Enríquez del Pratenc AA, proclamant-se guanyador local amb una marca de 34 minuts i 10 segons. A la categoria femenina, la victòria va ser per Hasna Bahon del club Trotaplanas, amb un registre de 41 minuts i 5 segons. La primera local va ser Sonia Giménez (tercera a la general femenina), amb un temps de 43 minuts i 40 segons.

La cursa dels més petits de 3 quilòmetres, la van guanyar Morad Chentouf del CA Viladecans i Judit Pérez de L'Hospitalet Atletisme. Els primers corredors locals d'aquesta cursa, van ser Carlos Martínez i Yasmina González del club local Pratenc Associació d' Atletisme. ■

▶ Volei

Mal comienzo del CV Prat

DELTA / El CV Prat se encuentra situado en la mitad de la tabla de clasificación en la 1ª Catalana tras haber perdido dos de los tres partidos disputados. El equipo pratense no ha tenido un debut tan brillante al que nos tenía acostumbrados y perdió en el Julio Mendez frente al San Boi por 3 sets a 1, recordar que el equipo que dirige Juan Carlos Moreno no perdía en su feudo desde el 11 de octubre del 2003. En la segunda jornada liguera el CV Prat visitó al FC Barcelona y se llevó una con-

tundente derrota por 3-0, pese a lo ajustado del marcador. En la siguiente jornada el CV Prat recibió al Santa Coloma, y con ellos llegó la primera victoria por 3-0, un partido bastante cómodo para los locales que en momentos del partido realizó un buen juego haciendo notable su mejoría. Visto lo visto, todo apunta a que el equipo remontará este pequeño bache en el inicio de la competición y podrá optar a las primeras plazas ligueras, aunque todavía les queda mucho camino por recorrer. ■

PLANTILLA CV PRAT

Nº	Nombre	Posicion	Altur	Nº Temp
2	Miguel Rigo	colocado	185	1
4	Jordi Ruestes	libero	175	cantera
7	Alex Romera	central	194	5
8	Oscar Marful	colocado	188	6
9	Josep Dfouf	central	198	cantera
10	Vicent Baroni	receptor	178	1
12	Luis Martinez	receptor	180	7
13	Josep Font	central	187	13
14	Oscar Simancas	Opuesto	198	6
15	Antonio Zamora	receptor	184	5
	Ent Juan Carlos More	entrenador		13

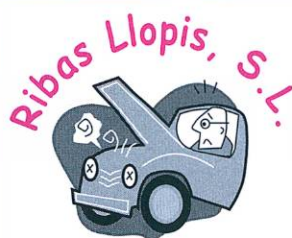
F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- **INSTALACIONES FRIGORÍFICAS**
- **MAQUINARIA DE HOSTELERÍA**
- **SERVICIO TÉCNICO**
- **VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA**
- **FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE**

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas

CARRER BARCELONA, 69

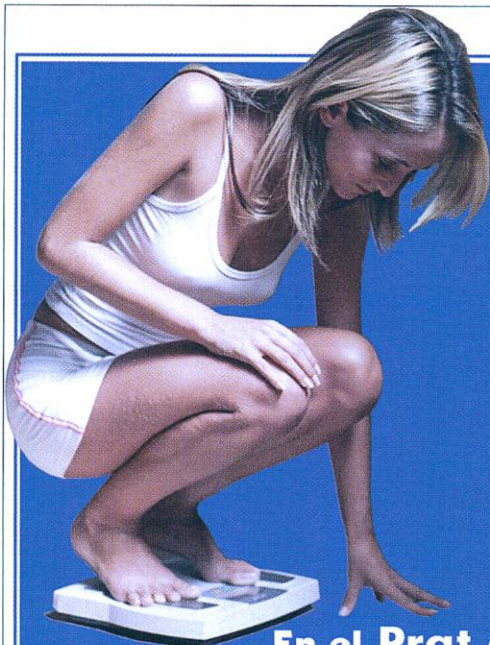
08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97

BOLSOS

Delcar

Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Dieta

fácil

902 99 50 52

En el Prat de Llobregat
ahora tu centro **Dieta Fácil** se encuentra
exclusivamente en Crta. Marina, 69. Bjs.
Telf: 93 379 31 98

Donde te atenderá
Pilar Nasarre
como monitora

TERAPES
PRANA VITAL
COMPLEMENTÀRIES DIETÈTICA I NUTRICIÓ

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències
de 8 a 20 hores.

- **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia,fins a 20 especialitats.
- **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

► Patinaje de velocidad

Destacada actuación pratense en el Trofeo Nacional Ciudad de Zaragoza - Fiestas del Pilar

DELTA / El pasado 8 de octubre se celebró en Zaragoza el prestigioso Trofeo Nacional Ciudad de Zaragoza-Fiestas del Pilar en donde estuvieron presentes corredores de las delegaciones de Pamplona, País Vasco, Valencia, Asturias, Zaragoza y de Cataluña, así como alguna representación internacional. La delegación pratense estuvo a un gran nivel obteniendo un total de seis meda-

llas: cuatro de oro, una de plata y otra de bronce. Las medallas de oro fueron para la alevín del Cobra Laila Vallverdú, y para los patinadores del Delta Prat: Lesley Fernández (infantil, Jonathan Ruiz (juvenil) y Marta Sánchez (sénior). La plata se la adjudicó el corredor del Cobra, Roger Vallverdú y el bronce la patinadora del Delta Prat, Jennifer Salguero. ■

► Golf

Parra se impuso en la Graiera

Luis Parra (izq.) y Jaume Yagüe, primero y segundo del torneo

DELTA / Luís Parra con 42 puntos fue el ganador del Trofeo Festa Major celebrado el 25 de septiembre en el Club de Golf de la Graiera de Calafell en donde se citaron 40 jugadores pratenses. Segundo, con 41 puntos quedó Jaume Yagüe y tercero fue Manuel Sánchez con 39. En la clasificación «scratch» el vencedor fue Manolo Blanco con un total de 31 puntos. La nota negra del trofeo fue la gran demanda de aficionados locales que tuvo la entidad pratense para disputar el torneo de Festa Major lo que obligó a la *Associació de Golf del Prat* a dejar fuera sin poder jugar a un gran número de ellos debido a que el campo no dio permiso para más personas. ■

Veronica

• p e r r u q u e r i a •
• e s t é t i c a •

Plaça d'Ana Frank, s/n
Telf. 93 479 20 34
08820 • El Prat

JOBLANC

Neteges industrials tècniques
Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos-Clavegueram
- Fosses sèptiques
- Inundacions de pàrquins, etc...

Telf. 675 27 52 52

Especialistes del pneumàtic
EQUILIBRATS • ALINEACIÓ DE DIRECCIÓ

PNEUMÀTICS
PUIG

C / Madoz, 11 • 08820 El Prat de Llobregat
Tel. 93 379 13 98 • Fax 93 379 56 03

SI LA CONEIXEU, FELICITEU-LA!

Conxita

El dia 21 de desembre fa 100 ANYS

La Coral Lo Llobregat de les Flors va organitzar un altre cop la sortida d'estiu 2006. Aquest any un grup de gent del poble van poder gaudir dels paratges que oferia un país com Alemanya. En aquest cas van visitar Salzburg, Tirol i Baviera. Per aquest estiu estem entre les Repúbliques Bàltiques, els Fiors de Noruega, la costa dels EE.UU o Brazil. Esperem que l'estiu que vé ens poguem retrobar tots junts per anar a un d'aquest llocs.

D'esquerra a dreta:
Primera filera: Rafaela, Valentina, Joan, Montserrat, Salvador, Rosalía, Eli (Guia), Josep, Natàlia, Ma. Àngels, Martín i Jaume
Segona filera: Josep Diego, Mercè, Montserrat, Roger (conductor) i Àngels.

Restaurante Marisquería **CASA ALCALÁ**

Bodas y celebraciones

Tel. 93 370 20 52 • C. Begues, 332 (esquina Gaiter del Llobregat) • EL PRAT

MUEBLES

FABRICACIÓN PROPIA

Luna

LA SOLUCIÓN A SUS PROBLEMAS DE ESPACIO

C. Castilla, 38 • Telf. 93 478 78 63 (El Prat de Llobregat)

MASTER-COLCHÓN

Especialistas del descanso

Av. Remolar, 137-139 • Telf. 93 379 31 61 • El Prat

KISS

LÁTEX 100%

KLASSIK

• Colchón de calidad superior de LÁTEX "MEDIUM" 100% puro y poroso, para un confort y descanso naturales. • Grosor de 17 +/- 1 cm. • Funda exterior de lujo damasco (ribeteada por ambos lados). • Climatizado, con una cara de verano (acolchado con algodón puro 100% "Linters-Watte") y una cara de invierno (acolchado con lana pura de oveja "Wollsiegelqualität").

• Madera de haya vaporizada, acabados con barniz ecológico. • Doble cuerpo, con travesaño central: regulación de peso individualizada (lado derecho/lado izquierdo) en zona lumbar. • Terminales de caucho flotantes en toda la superficie del somier.

CONJUNTO COMPLETO
699 €
PVP

MÁXIMA CALIDAD AL MEJOR PRECIO

 Viking

Moda infantil • Puericultura • Llenceria

Tota la qualitat al millor preu
Tot per els fills en roba i puericultura

Av. Verge de Montserrat, 161 • Telf 478 51 44 • El Prat

Transport i visites guiades gratuïtes

Cada diumenge, et portem als espais naturals del tram final del riu.
Pots agafar un autocar que sortirà de les Cases d'en Puig
(pl. De l'Agricultura, 4) a les 9.30, 10.30, 11.30 i 12.30 hores.

Hi ha visites guiades de descoberta d'una hora de durada a les 10, 11,
12 i 13 hores.

I si voleu una visita més completa, a les 10 podeu participar
en la visita naturalista que té una durada de 3 hores.

PRAT
→ 21

Saps que ara
pots anar en autocar
als espais naturals
del riu... i gratis?

¿Croaaak
me dices?

